ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຮຽບຮຽງໂດຍ

ລູກາ

ບົດທີ 1

ຄຳຄຳ ັບແກ່ເທໂອຟີໂລ

1 ມີຫລາຍຄົ ໄດ້ລົງມືຮຽບຮຽງເລື່ອງເຫດກາ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງສຳເລັດແລ້ວໃ ຖ້າມກາງເຮົາທັງຫລາຍ.
2 ຕາມທີ່ເຂົາຜູ້ໄດ້ເຫັ ກັບຕາເອງຕັ້ງແຕ່ຕ□ແລະເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງສືບຕໍ່ມາໃຫ້ໝູ່ເຮົາຮູ້.
3 ເຫດສັ ນັ້ນທ່າ ເທໂອຟີໂລທີ່ ັບຖືເອີຍ, ເນື່ອງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເອງໄດ້ສືບສວ ຖ້ວ ຖີ່ຕັ້ງແຕ່ຕ□ມາໃ ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເຫັ ດີຈະຮຽບ
ຮຽງເລື່ອງຕາມລຳດັບເພື່ອປະໂຫຍດແດ່ທ່າ .
4 ເພື່ອທ່າ ຈະໄດ້ຮູ້ຢ່າງຄັກແ ່ໃ ຄວາມອັ ເປັ ແກ່ ເປັ ສາ ຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງມີຜູ້ແຈ້ງໃຫ້ທ່າ ຊາບ.

ທຳ ວາຍເລື່ອງກຳເ ີດຂອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

5 ໃ ລັດຊະກາ ຂອງເຮໂຣດກະສັດເມືອງຢູດາຍ ມີປະໂລຫິດຄົ ໜຶ່ງຊື່ຊາຂາຣີຢາ ຢູ່ໃ ຜຽ ຂອງອາບີຢາ ພັ ລະຍາຂອງຊາຂາຣີ
ຢາຢູ່ໃນເຊື້ອສາຍອາໂຣ ຊື່ວ່າເອລີຊາເບັດ.
6 ເຂົາທັງສອງເປັ ຄົ ຊອບທຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ໂດຍຂັບຕາມຂໍ້ບັ ຍັດແລະກົດໝາຍທັງຫລາຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ບໍ່ມີບ່ອ ຕິ
ເລີຍ.
7 ເຂົາບໍ່ມີລູກເພາະເອລີຊາເບັດເປັ ຍິງໝັ ແລະເຂົາທັງສອງກໍແກ່ຊະລາແລ້ວ.
8 ເມື່ອຊາຂາຣີຢາຖືກຜຽ ກຳລັງປະຕິບັດຕາມໜ້າທີ່ປະໂລຫິດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.
9 ສະຫລາກໄດ້ຕົກໃສ່ຕາມທຳ ຽມປະໂລຫິດ ໃຫ້ທ່າ ເຂົ້າໄປໃ ພຣະວິຫາ ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມບູຊາ.
10 ສ່ວ ພົ ລະເມືອງກໍໄຫວ້ວອ ຢູ່ຂ້າງ ອກໃ ເວລາເຜົາເຄື່ອງຫອມນັ້ນ.
11 ແລ້ວມີເທວະດາຕົ ໜຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດແກ່ຊາຂາຣີຢາ ຢື ຢູ່ເບື້ອງຂວາແທ່ ເຜົາເຄື່ອງຫອມບູຊານັ້ນ.
12 ເມື່ອຊາຂາຣີຢາໄດ້ເຫັ ກໍຢ້າ ແລະຕົກໃຈ.
13 ແຕ່ເທວະດາຕົ ນັ້ນໄດ້ບອກວ່າ, “ຊາຂາຣີຢາເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້າ ເພາະຄຳອ້ອ ວອ ຂອງທ່າ ໄດ້ຊົງຟັງແລ້ວ າງເອລີຊາເບັດພັ
ລະຍາຂອງທ່າ ຈະປະສູດບຸດຊາຍໃຫ້ທ່າ ແລ້ວທ່ານຈົ່ງໃສ່ຊື່ບຸດນັ້ນວ່າໂຢຮັ .
14 ທ່າ ຈະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິ ດີ ແລະຫລາຍຄົ ຈະຍິ ດີເພາະບຸດນັ້ນເກີດມາ.
15 “ເພາະວ່າບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັ ໃຫຍ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ເພິ່ນຈະບໍ່ດື່ມເຫລົ້າແວງແລະເຫລົ້າປຸກຢ່າງໃດ ແລະຈະເຕັມ
ໄປພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດຕັ້ງແຕ່ຈາກທ້ອງມາ ດາມາ.
16 ເພິ່ນຈະ ໍາລູກຫລາ ຂອງອິສຣາເອ ຫລາຍຄົ ຫລົບຄື ມາຫາພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຂອງເຂົາ.
17 ເພິ່ນຈະອອກກ່ອ ໜ້າພຣະອົງໂດຍສະແດງອາລົມແລະລິດເດດຂອງເອລີຢາ ຈະໃຫ້ບັ ດາພໍ່ກັບຄື ດີກັບລູກ ແລະໃຫ້ບັ ດາຄົນທີ່ດື້
ດ້າ ກັບມາຫາປັ ຍາຂອງຄົ ສິ ທຳ ເພື່ອຈັດຕຽມພົ ລະເມືອງໄວ້ພ້ອມສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ.”
18 ຊາຂາຣີຢາທູ ເທວະດາຕົ ນັ້ນວ່າ, “ຂ້າ ້ອຍຈະຮູ້ເຫດກາ ນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຂ້າ ້ອຍກໍເຖົ້າແລ້ວ ແລະພັ ລະຍາຂອງຂ້າ ້ອຍກໍ
ອາຍຸສູງຫລາຍແລ້ວ.”
19 ຝ່າຍເທວະດາຕົ ນັ້ນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຮົາແມ່ ຄັບຣີເອັ ຊຶ່ງຢື ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ແລະຊົງໃຊ້ໃຫ້ມາກ່າວກັບທ່າ ແລະ ໍາຂ່າວດີນີ້
ມາບອກແກ່ທ່າ .
20 ເບິ່ງແມ! ທ່າ ຈະເປັ ຄົ ໃບ້ແລະປາກບໍ່ໄດ້ຈົ ເຖິງວັ ທີ່ເຫດກາ ເຫລົ່ານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ ເພາະທ່າ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາທີ່ຈະ
ສຳເລັດຕາມກຳນົດ.”
21 ຝ່າຍພົ ລະເມືອງກໍຄອຍຖ້າຊາຂາຣີຢາດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈ ເພາະທ່າ ຊັກຊ້າຢູ່ໃ ພຣະວິຫາ .

22 ເມື່ອເພິ່ນອອກມາແລ້ວກໍປາກ ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ ເຂົາຈຶ່ງສັງເກດຮູ້ວ່າເພິ່ນໄດ້ເຫັ ິມິດໃ ພຣະວິຫານ ເພິ່ນໄດ້ສະແດງທ່າທີພາສາໃບ້ຕໍ່ເຂົາ
ແລະຍັງເປັ ໃບ້ຢູ່.
23 ເມື່ອໝົດຫຼ ຂອງເພິ່ນແລ້ວເພິ່ນກໍກັບບ້າ .
24 ພາຍລຸ ມາເອລີຊາເບັດພັ ລະຍາຂອງເພິ່ນກໍມີທ້ອງ ແລ້ວຈຶ່ງໄປລີ້ຕົວຢູ່ໃ ລະຫວ່າງຫ້າເດືອ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ.
25 "ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດຢ່າງນີ້ແກ່ຂ້າ ້ອຍ ໃ ວັ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເ ດຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຊົງຍົກຄວາມ ິ ທາຂອງຂ້າ ້ອຍ
ທີ່ມີຢູ່ຖ້າມກາງຄົ ທັງຫລາຍອອກເສຍ."

ທໍາ ວາຍເລື່ອງກໍາເ ິດຂອງພຣະເຢຊູ

26 ເມື່ອເຖິງເດືອ ຖ້ວ ຫົກເທວະດາຄັບຣີເອັ ໄດ້ຮັບໃຊ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ມາຍັງເມືອງໜຶ່ງໃ ແຂວງຄາລີເລຊື່ ່າຊາເຣັດ.
27 ມາຫາຍິງພົມມະຈາລີຄົ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັ ຄູ່ໝັ້ນຂອງຊາຍຄົ ໜຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ຜູ້ເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ່າງນັ້ນຊື່ມາຣີອາ.
28 ເມື່ອເທວະດາມາເຖິງ ່າງແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງຈະເລີ ເທີ ! ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊົງໂຜດພຣະກະລຸ າປາ ິຫລາຍ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າກໍຊົງສະ
ຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ."
29 ຝ່າຍມາຣີອາກໍຕົກສະທ້າ ໃຈເພາະຖ້ອຍຄໍາຂອງເທວະດານັ້ນ ຈຶ່ງຮໍ່າເພິງວ່າຄໍາທັກທາຍນີ້ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.
30 ແລ້ວເທວະດາໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, "ມາຣີອາເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັ ທີ່ຊົງພຣະກະລຸ າໂຜດແລ້ວ.
31 ເບິ່ງແມ! ເຈົ້າຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຊາຍ ຈົ່ງຕັ້ງຊື່ບຸດນັ້ນວ່າເຢຊູ.
32 ບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັ ໃຫຍ່ ແລະຈະຊົງເອີ້ນວ່າພຣະບຸດຂອງຜູ້ສູງສຸດ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຊົງປະທາ ພຣະທີ່ນັ່ງຂອງກະສັດດາວິດ ຜູ້ເປັ
ບັ ພະບຸລຸດຂອງທ່າ ໃຫ້ແກ່ທ່າ .
33 ແລະທ່າ ຈະສະເຫວີຍລາດຄຸ້ມຄອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບສືບໆ ໄປເປັ ິດ ແລະລາຊະອາ າຈັກຂອງທ່າ ຈະບໍ່ຮູ້ສິ້ນສຸດ."
34 ຝ່າຍມາຣີອາຈຶ່ງທູ ເທວະດານັ້ນວ່າ, "ເຫດກາ ນີ້ຈະເປັ ໄປໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຂ້າ ້ອຍຍັງບໍ່ທັ ໄດ້ຮ່ວມຮູ້ກັບຊາຍຈັກເທື່ອ."
35 ເທວະດາໄດ້ຕອບນາງວ່າ, "ພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດຈະສະເດັດລົງມາເຖິງເຈົ້າ ແລະລິດເດດຂອງຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້ ເຫດສັນນີ້
ບຸດທີ່ຈະເກີດມານັ້ນຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າ ບໍລິສຸດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
36 ເບິ່ງແມ! ເຖິງ ່າງເອລີຊາເບັດພີ່ ້ອງຂອງເຈົ້າຜູ້ແກ່ຊະລາແລ້ວ ກໍຍັງມີທ້ອງຈະເກີດບຸດຊາຍເໝືອ ກັ ບັດນີ້ນາງທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັ
ຍິງໝັ ກໍມີທ້ອງໄດ້ຫົກເດືອ ແລ້ວ.
37 ເພາະວ່າຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຫລືອພຣະກໍາລັງ."
38 ສ່ວ ມາຣີອາກໍທູ ວ່າ, "ຂ້າ ້ອຍນີ້ແຫລະ, ເປັ ຂ້ອຍຍິງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ບັງເກີດແກ່ຂ້າ ້ອຍຕາມຄໍາຂອງເຈົ້າທູເທີນ!"
ແລ້ວເທວະດາຄົ ນັ້ນໄດ້ຈາກ ່າງໄປ.

ມາຣີອາໄປຢ້ຽມຢາມເອລີຊາເບັດ

39 ຄາວນັ້ນມາຣີອາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວຮີບໄປຍັງເຂດພູເຂົາ ຄືໄປເຖິງເມືອງໜຶ່ງໃນແຂວງຢູດາຍ.
40 ່າງໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຂອງຊາຄາຣີຢາທັກທາຍ ່າງເອລີຊາເບັດ.
41 ພໍເມື່ອເອລີຊາເບັດໄດ້ຍິ ຄໍາທັກທາຍຂອງມາຣີອາ ບຸດໃ ທ້ອງຂອງຄົ ກໍດີ້ນ ແລະເອລີຊາເບັດກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ.
42 ຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັ ດັງວ່າ, "ນາງໄດ້ຮັບພຣະພອ ໃ ລະຫວ່າງພວກຜູ້ຍິງ ແລະບຸດໃ ທ້ອງຂອງ ່າງໄດ້ຮັບພຣະພອ ດ້ວຍ.
43 ເປັ ສັ ໃດຂ້າ ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຢ່າງນີ້ ຄືມານດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຂອງຂ້າ ້ອຍໄດ້ມາຫາຂ້າ ້ອຍ.
44 ເພາະວ່າເບິ່ງແມ! ພໍສຽງທັກທາຍຂອງ ່າງເຂົ້າຫູຂ້າ ້ອຍ ລູກໃ ທ້ອງຂອງຂ້າ ້ອຍໄດ້ດີ້ນດ້ວຍຄວາມຍິ ດີ.
45 ຄວາມສຸກມີແກ່ ່າງທີ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ຈະສໍາເລັດຕາມພຣະຄໍາພີທີ່ ່າງໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ."ີ

ເພງສັ ລະເສີ ຂອງມາຣີອາ

46 ສ່ວ ມາຣີອາກໍກ່າວວ່າ,

"ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັ ລະເສີ ຍ້ອງຍໍອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ.
47 ແລະຈິດວິ ຍາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເກີດຄວາມຍິ ດີໃ ພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພ□.
48 ເພາະພຣະອົງຊົງທອດພຣະເ ດຖາ ະ
ອັ ຍາກຕໍ່າຕ້ອຍແຫ່ງຂ້ອຍຍິງຂອງພຣະອົງ
ເບິ່ງແມ! ຕັ້ງແຕ່ໄປນີ້ຄົ ທຸກສະໄໝ
ຈະເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າຜາສຸກ.
49 ເພາະວ່າຜູ້ຊົງລິດໄດ້ຊົງກະທໍາກາ ໃຫຍ່ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ພຣະ າມຂອງພຣະອົງກໍບໍລິສຸດ.
50 ພຣະກະລຸ າຂອງພຣະອົງກໍມີ
ແກ່ບັ ດາຜູ້ຢໍາເກງພຣະອົງ
ທັງຊົ່ວນີ້ແລະຊົ່ວໜ້າສືບໆ ໄປ.
51 ພຣະອົງຊົງສະແດງລິດດ້ວຍພຣະກອ ຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ຄົ ທີ່ມີໃຈຄິດຈອງຫອງ
ພັດພາກຈາກກັ .
52 ພຣະອົງຊົງຖອດເຈົ້າ າຍລົງຈາກພຣະທີ່ນັ່ງ
ແລະໄດ້ຊົງຍົກຜູ້ຍາກຕໍ່າຂຶ້ .
53 ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຄົ ອຶດຢາກອີ່ມດ້ວຍຂອງດີ
ແລະຊົງກະທໍາໃຫ້ຄົ ຮັ່ງມີໜີໄປມືເປົ່າ.
54 ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍອິສຣາເອ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
ຄືພຣະອົງຊົງຈື່ຈໍາພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ.
55 ທີ່ມີຕໍ່ອັບຣາຮາມແລະຕໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນເປັ ິດ
ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງບອກໄວ້
ກັບບັ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ."
56 ແລ້ວມາຣີອາໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບ າງອາລີຊາເບັດປະມາ ສາມເດືອນ ຈຶ່ງໄດ້ກັບຄື ໄປເຮືອ ຂອງຕົ .

ເລື່ອງກໍາເ ີດຂອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

57 ຄັ ຖ້ວ ວັ ເວລາທີ່ າງເອລີຊາເບັດຈະໄດ້ລູກແລ້ວ າງກໍໄດ້ປະສູດລູກເປັ ຜູ້ຊາຍ.
58 ເມື່ອເພື່ອນບ້າ ແລະພວກຍາດຕິພີ່ນ້ອງໄດ້ຍິ ຂ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງພຣະມະຫາກະລຸ າແກ່ າງ ເຂົາກໍພາກັ ຊົມຊື່ນຍິ ດີຮ່ວມກັ ກັບ າງ.
59 ຄັ ເຖິງວັ ຖ້ວ ແປດເຂົາກໍພາກັ ມາໃຫ້ເດັກ ້ອຍນັ້ນຮັບພິທີຕັດ ແລະເຂົາຈະໃສ່ຊື່ເດັກ ້ອຍວ່າຊາຂາຣີຢາ ຕາມຊື່ຂອງບິດາ.
60 ຝ່າຍມາ ດາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ບໍ່ແມ່ ແຕ່ຕ້ອງໃສ່ຊື່ວ່າໂຢຮັນ."
61 ເຂົາພາກັ ກ່າວແກ່ນາງວ່າ, "ໃນພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າບໍ່ມີໃຜທີ່ມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ."
62 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງສະແດງທ່າທີພາສາໃບ້ຖາມບິດາວ່າ, "ຢາກໃສ່ຊື່ເດັກ ້ອຍນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ."
63 ເພິ່ນຈຶ່ງຂໍເອົາກະດາ ມາຂຽ ວ່າ, "ຊື່ຂອງເດັກ ້ອຍນັ້ນຄື ໂຢຮັນ" ຄົນທັງປວງກໍປະຫລາດໃຈ.
64 ໃ ທັ ໃດນັ້ນເພິ່ນອອກສຽງໄດ້ແລະລີ້ນກໍອ່ອ ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ກ່າວສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າ.
65 ເພື່ອນບ້າ ທັງປວງກໍເກີດຄວາມຢໍາ ແລະເຫດກາ ທັງປວງນັ້ນກໍຊ່າລືໄປທົ່ວເຂດພູແຂວງຢູດາຍ.

66 ບັ ດາຄົ ທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວເຫລົ່ານີ້ກໍເກັບໄວ້ໃ ໃຈແລະເວົ້າວ່າ, “ລູກ ້ອຍນັ້ນຈະເປັ ຢ່າງໃດໜໍ” ດ້ວຍວ່າພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ
ເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັ ໍາເດັກ ້ອຍນັ້ນ.

ຄໍາທໍາ ວາຍຂອງຊາຂາຣີຢາ

67 ຝ່າຍຊາຂາຣີຢາຜູ້ເປັ ບິດາກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ ຈຶ່ງໄດ້ທໍາ ວາຍວ່າ,

68 “ຈົ່ງສັ ລະເສີ ຜູ້ຊົງເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອ
ດ້ວຍພຣະອົງໄດ້ຊົງຢ້ຽມຢາມ
ແລະໄດ້ຊົງໄຖ່ເອົາພົ ລະເມືອງຂອງພຣະອົງ.

69 ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ຜູ້ຊົງລິດຜູ້ໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
ໃ ວົງສາຂອງດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອເປັ ຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພ□ຂອງພວກເຮົາ.

70 ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ຕັ້ງແຕ່ບູຮານ
ໂດຍປາກຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທໍາບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ.

71 ຄືຊົງໃຫ້ພ□ຈາກສັດຕູທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ
ແລະພ□ຈາກມືຄົ ທັງປວງທີ່ຊັງເຮົາ.

72 ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະແດງພຣະກະລຸ າ
ຊຶ່ງຊົງສັ ຍາແກ່ບັ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ
ແລະຊົງລະ ຶກເຖິງພຣະສັ ຍາອັ ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ.

73 ຄືຄໍາສາບາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສາບາ ໄວ້
ກັບອັບຣາຮາມບັ ພະບຸລຸດຂອງເຮົາວ່າ,

74 ເມື່ອເຮົາພ□ຈາກມືສັດຕູທັງຫລາຍຂອງເຮົາແລ້ວ
ຈະຊົງໂຜດໃຫ້ເຮົາໄດ້ບົວລະບັດພຣະອົງ
ໂດຍປາສະຈາກຄວາມຢ້າ .

75 ດ້ວຍໃຈສັດຊື່ແລະດ້ວຍຄວາມຊອບທໍາ
ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

76 ຝ່າຍເຈົ້າລູກ ້ອຍເອີຍ, ເຂົາຈະເອີ້ນເຈົ້າວ່າ
ຜູ້ປະກາດພຣະທໍາຂອງຜູ້ສູງສຸດ
ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄປກ່ອ ໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ
ແລະຈັດແຈງບັ ດາທາງຂອງພຣະອົງ.

77 ເພື່ອຈະໃຫ້ພົ ລະເມືອງຂອງພຣະອົງຮູ້ເຖິງຄວາມພ□
ໂດຍກາ ຊົງໂຜດຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ.

78 ດ້ວຍພຣະໄທເມດຕາກະລຸ າ
ແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ແສງສະຫວ່າງໃ ຍາມຮຸ່ງເຊົ້າຈາກທີ່ສູງ
ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມພວກເຮົາ.

79 ເພື່ອຈະສ່ອງສະຫວ່າງແກ່ຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃ ບ່ອ ມືດ
ແລະຢູ່ໃ ເງົາຂອງຄວາມຕາຍ
ເພື່ອຈະ ໍາພາຕີ ຂອງເຮົາໄປໃ ທາງສະຫງົບສຸກ.”

80 ຝ່າຍລູກ້ອຍນັ້ນກໍໃຫຍ່ຂຶ້ນແລະຈິດວິ ຍາ ກໍມີກໍາລັງທະວີຂຶ້ນ ເພິ່ນໄດ້ອາໃສຢູ່ໃ ປ່າຈົ ເຖິງວັ ທີ່ຈະໄດ້ມາປະກົດແກ່ພວກ
ອິສຣາເອ .

ບົດທີ 2

ພຣະກໍາເິດຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 1:18 - 25)

1 ຢູ່ມາໃ ຄາວນັ້ນມີຄໍາສັ່ງຈາກກາຍຊາໂອຄູໂຕໃຫ້ຈົດທະບຽ ສໍາມະໂ ຄົວທົ່ວແຜ່ ດິ .
2 ກາ ຈົດທະບຽ ສໍາມະໂ ຄົວເທື່ອຕ□ນີ້ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເວລາກີເຣໂອເປັ ຜູ້ປົກຄອງເມືອງຊີເລຍ.
3 ຄົ ທັງປວງຕ່າງຄົ ກໍຕ່າງໄປຂຶ້ນທະບຽ ຍັງເມືອງຂອງຄົ .
4 ຝ່າຍໂຢເຊບກໍຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງ າຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ ເຖິງເມືອງຂອງດາວິດຊື່ເບດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະເພິ່ນເປັ ເຊື້ອສາຍ
ແລະວົງສະກຸ ດຽວກັບດາວິດ.
5 ເພື່ອຈະຂຶ້ນທະບຽ ສໍາມະໂ ຄົວພ້ອມກັບ າງມາຣີອາຄູ່ໝັ້ນຂອງຄົ ສ່ວ ມາຣີອາກໍກໍາລັງມີທ້ອງຢູ່.
6 ເມື່ອເຂົາທັງສອງຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍເຖິງເວລາທີ່ມາຣີອາຈະປະສູດບຸດ.
7 າງຈຶ່ງໄດ້ປະສູດບຸດຜູ້ກົກ ເອົາຜ້າອ້ອມພັ ແລະວາງໄວ້ໃ ຮາງຫຍ້າ ເພາະບໍ່ມີບ່ອ ຫວ່າງສໍາລັບເຂົາໃ ໂຮງແຮມ.

ເທວະດາປະກົດແກ່ບັ ດາຜູ້ລ້ຽງແກະ

8 ໃ ແຖບນັ້ນມີພວກລ້ຽງແກະທີ່ ອ ເຝົ້າຝູງແກະຂອງເຂົາຢູ່ທົ່ງໃນເວລາກາງຄື .
9 ແລະມີເທວະດາຕົ ໜຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດແກ່ເຂົາ ແລະລັດສະໝີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ສ່ອງຮອບເຂົາ ແລະເຂົາ
ໄດ້ຕົກສະທ້າ ໃຈຫລາຍ.
10 ຝ່າຍເທວະດາຕົ ນັ້ນກໍກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ຢ່າຊູ່ຢ້າ ເພາະນີ້ແຫລະ, ເຮົາ ໍາເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊຶ່ງເປັ ທີ່ຊື່ນຊົມຍິ
ດີອັ ໃຫຍ່ແກ່ພົ ລະເມືອງທັງໝົດ.
11 ເພາະວ່າໃ ວັ ນີ້ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພ□ອົງໜຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ ມາບັງເກີດໃ ເມືອງດາວິດສໍາລັບເຈົ້າທັງຫລາຍ.
12 ອັ ນີ້ຈະເປັ ໝາຍສໍາຄັ ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຄືພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບພຣະກຸມມາ ຄົ ໜຶ່ງພັ ຜ້າອ້ອມ ອ ຢູ່ໃ ຮາງຫຍ້າ."
13 ໃ ທັ ໃດນັ້ນມີກອງທັບສະຫວັ ໝູ່ໃຫຍ່ມາຢູ່ກັບເທວະດາຕົ ນັ້ນ ຮ່ວມສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າວ່າ.
14 "ພຣະລັດສະໝີຈົ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃ ທີ່ສູງສຸດ
ແລະທີ່ແຜ່ ດິ ໂລກຈົ່ງມີສັ ຕິສຸກ
ແກ່ມະ ຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບພຣະໄທນັ້ນ."
15 ເມື່ອເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນໄປຈາກເຂົາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັ ແລ້ວ ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ເວົ້າກັ ວ່າ, "ເຮົາພາກັ ໄປເມືອງເບດເລເຮັມເທາະ ໄປ
ເບິ່ງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງແຈ້ງແກ່ເຮົານັ້ນ."
16 ເຂົາກໍຮີບໄປແລ້ວພົບມາຣີອາກັບໂຢເຊບ ແລະເຫັ ພຣະກຸມມາ ນັ້ນ ອ ຢູ່ໃ ຮາງຫຍ້າ.
17 ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັ ກໍເລົ່າເລື່ອງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິ ເຖິງພຣະກຸມມາ ນັ້ນ.
18 ຄົ ທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິ ກໍປະຫລາດໃຈດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາທີ່ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ບອກແກ່ເຂົາ.
19 ຝ່າຍມາຣີອາກໍເກັບບັ ດາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃ ໃຈ ແລະຄຶດຮໍ່າເພິງຢູ່.
20 ພວກລ້ຽງແກະຈຶ່ງກັບໄປຍ້ອງຍໍສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າ ເພາະເຫດກາ ທັງປວງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິ ແລະໄດ້ເຫັ ຕາມທີ່ໄດ້ບອກໄວ້ກັບເຂົາ
ນັ້ນ.
21 ເມື່ອຄົບແປດວັ ແລ້ວ ເປັ ວັ ໃຫ້ພຣະກຸມມາ ນັ້ນຮັບພິທີຕັດ ເຂົາຈຶ່ງໃສ່ຊື່ພຣະກຸມມາ ນັ້ນວ່າເຢຊູ ຕາມທີ່ເທວະດາໄດ້ບອກໄວ້
ກ່ອນ ເມື່ອພຣະກຸມມາ ນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ປະຕິສົ ທິໃ ທ້ອງ.

ກາ ຖວາຍພຣະກຸມມາ ເຢຊູໃ ພຣະວິຫາ

22 ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຈະທຳພິທີຊຳລະຕົວໃຫ້ສະອາດ ເຂົາຈຶ່ງເອົາພຣະກຸມມາ ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຖວາຍແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ.
23 (ຕາມທີ່ຂຽ ໄວ້ແລ້ວໃ ພຣະບັ ຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າວ່າ, "ລູກຊາຍກົກທຸກຄົ ຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າເປັ ລູກຖວາຍແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ.")
24 ແລະເພື່ອຖວາຍຂອງບູຊາຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ແລ້ວໃ ພຣະບັ ຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ຄື "ນົກເຂົາຄູ່ໜຶ່ງຫລື ົກກາງແກໜຸ່ມສອງ ໂຕ."
25 ນີ້ແຫລະ, ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມຊື່ຊີເມໂອ ເປັ ຄົ ສື ທຳແລະຢຳເກງພະເຈົ້າ ເພິ່ນໄດ້ຄອຍຖ້າວັ ທີ່ພວກອິສຣາເອ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມບັ ເທົາທຸກແລະພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ.
26 ພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ເພິ່ນແລ້ວວ່າ, ເພິ່ນຈະບໍ່ຕາຍຈົ ກວ່າຈະໄດ້ເຫັ ພຣະຄຣິດຜູ້ມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ.
27 ຊີເມໂອ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ໂດຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດຊົງ ໍາ ແລະເມື່ອບິດາມາ ດາໄດ້ ໍາເອົາພຣະກຸມມາ ເຢຊູເຂົ້າ ໄປ ເພື່ອຈະກະທຳແກ່ພຣະກຸມມາ ຕາມກົດລະບຽບແຫ່ງພຣະບັ ຍັດ.
28 ຊີເມໂອ ຈຶ່ງໄດ້ອູ້ມເອົາພຣະກຸມມາ ແລະສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າວ່າ.
29 "ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ
ບັດນີ້ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄປເປັ ສຸກ
ຕາມພຣະທຳຂອງພຣະອົງ.
30 ເພາະວ່າຕາຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັ ຄວາມພ□
ທີ່ມາຈາກພຣະອົງແລ້ວ.
31 ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້
ຕໍ່ໜ້າໄພ່ພົ ທັງຫລາຍ.
32 ເປັ ຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງແສງແກ່ບັ ດາປະຊາຊາດ
ແລະເປັ ສະຫງ່າລາສີແກ່ພວກອິສຣາເອ
ພົ ລະເມືອງຂອງພຣະອົງ."
33 ຝ່າຍບິດາມາ ດາຂອງພຣະກຸມມາ ກໍປະຫລາດໃຈ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ຊີເມໂອ ໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະກຸມມາ ນັ້ນ.
34 ຊີເມໂອ ໄດ້ອວຍພອ ແກ່ເຂົາ ແລ້ວກ່າວແກ່ມາຣີອາມາ ດາພຣະກຸມມາ ນັ້ນວ່າ, "ເບິ່ງແມ! ພຣະກຸມມາ ນີ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ເປັ ເຫດໃຫ້ ຫລາຍຄົ ໃ ພວກອິສຣາເອ ລົ້ມລົງແລະລຸກຂຶ້ນໃໝ່ ແລະເປັ ໝາຍສຳຄັ ທີ່ເຂົາຈະກ່າວຕໍ່ສູ້.
35 ເພື່ອຄວາມຄິດໃ ໃຈຂອງຄົ ຈຳ ວ ຫລາຍຈະໄດ້ປະກົດແຈ້ງສ່ວ າງ, ດາບຈະແທງທົ່ວໃຈຂອງ າງເອງໃຫ້ຊອດ."
36 ຍັງມີໝໍທຳ ວາຍຄົ ໜຶ່ງຊື່ອາ າ ເປັ ລູກຂອງຟາ ູເອັ ໃ ກະກູ ອາເຊີ າງເປັ ຄົ ແກ່ຊະລາຫລາຍແລ້ວ ມີຜົວຕັ້ງແຕ່ເປັ ສາວໜຸ່ມ ແລະຢູ່ ໍາຜົວໄດ້ເຈັດປີ.
37 ແລ້ວກໍເປັ ໝ້າຍຢູ່ລະຫວ່າງແປດສິບສີ່ປີ ນາງບໍ່ໜີຈາກບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ແຕ່ໄດ້ຢູ່ປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ, ຮັກສາສີ ດ້ວຍອົດອາຫາ ແລະໄຫວ້ວອ ທັງກາງເວັ ແລະກາງຄື .
38 ໃ ຂະ ະນັ້ນ າງໄດ້ເຂົ້າມາໂມທະ າພຣະຄຸ ພຣະເຈົ້າ ແລະກ່າວເຖິງພຣະກຸມມາ ໃຫ້ຄົ ທັງປວງໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມຟັງ ຊຶ່ງເຂົາ ກຳລັງຄອຍຖ້າກາ ຊົງໄຖ່ໃຫ້ພ□ນັ້ນ.

ກາ ກັບເມືອ າຊາເຣັດ

39 ຄັ ໂຢເຊບກັບມາຣີອາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງຕາມພຣະບັ ຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າແລ້ວກໍໄດ້ກັບເມືອຍັງເມືອງຂອງຕົ ຄື າຊາເຣັດແຂວ ງຄາລິເລ.
40 ພຣະກຸມມາ ນັ້ນກໍໃຫຍ່ຂຶ້ນແລະແຂງແຮງ, ເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັ ຍາ, ແລະພຣະຄຸ ຂອງພຣະເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ ໍາ.

ພຣະກຸມມາ ເຢຊູໃ ພຣະວິຫາ

41 ຝ່າຍບິດາມາ ດາຂອງພຣະກຸມມາ ເຄີຍຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມໃ ເທດສະກາ ປັດສະຄາທຸກປີ.
42 ເມື່ອພຣະກຸມມາ ມີພຣະຊົ ສິບສອງພັ ສາ ເຂົາກໍຂຶ້ນເມືອຕາມທຳ ຽມເທດສະກາ ນັ້ນ.
43 ເມື່ອຄົບກຳ ົດວັ ປັດສະຄານັ້ນແລ້ວ ຂະ ະທີ່ເຂົາກຳລັງກັບເມືອ ພຣະກຸມມາ ເຢຊູກໍຍັງຄ້າງຢູ່ໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຝ່າຍບິດາມາ
ດາກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ.
44 ເພາະເຂົາທັງສອງຄິດວ່າພຣະກຸມມາ ນັ້ນຢູ່ ່າຄົ ທີ່ມາດ້ວຍກັ ເຂົາຈຶ່ງເດີ ທາງໄປໄດ້ມື້ໜຶ່ງ ຈຶ່ງຕັ້ງຊອກຫາກຸມມາ ໃ ໝູ່ພີ່
້ອງແລະຄົ ທີ່ຮູ້ຈັກກັ .
45 ເມື່ອບໍ່ພົບຈຶ່ງກັບຄື ໄປຊອກຫາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
46 ຄັ ຊອກຫາໄດ້ສາມວັ ແລ້ວ ຈຶ່ງພົບພຣະກຸມມາ ນັ່ງຢູ່ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ຖ້າມກາງພວກອາຈາ ກຳລັງຟັງແລະໄຕ່ຖາມພວກ
ອາຈາ ເຫລົ່ານັ້ນຢູ່.
47 ຄົ ທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິ ກໍປະຫລາດໃຈໃ ສະຕິປັ ຍາແລະຄຳຕອບຂອງພຣະກຸມມາ ນັ້ນ.
48 ຝ່າຍບິດາມາ ດາເມື່ອໄດ້ເຫັ ແລ້ວກໍອັດສະຈັ ໃຈ ມາ ດາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ລູກເອີຍ, ເປັ ຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ແກ່ເຮົາ ເບິ່ງແມ! ພໍ່
ກັບແມ່ໄດ້ຊອກຫາເຈົ້າເປັ ທຸກໃຈຫລາຍ."
49 ຝ່າຍພຣະກຸມມາ ກໍຕອບວ່າ, "ເຈົ້າທັງສອງຊອກຫາເຮົາເຮັດຫຍັງ ຍັງບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຮົາຕ້ອງຢູ່ໃ ທີ່ສະຖິດແຫ່ງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ."ᵍ
50 ແຕ່ບິດາມາ ດາກໍບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄຳຕອບຂອງພຣະກຸມມາ ນັ້ນ.
51 ແລ້ວພຣະກຸມມາ ກໍລົງໄປກັບເຂົາ ໄປຍັງເມືອງ າຊາເຣັດແລະຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັ ຊາຂອງເຂົາ ສ່ວ ມາ ດາກໍເກັບຂໍ້ຄວາມທັງ
ຫລາຍນີ້ໄວ້ໃ ໃຈ.
52 ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຈະເລີ ຂຶ້ນໃ ດ້າ ສະຕິປັ ຍາ, ໃ ດ້າ ຮ່າງກາຍ, ເປັ ທີ່ຊອບຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ມະ ຸດເໝືອ ກັ .

ບົດທີ 3

ກາ ປະກາດຂອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

(ມທ 3:1-12; ມຣກ 1:1-8; ຢຮ 1:19-28)

1 ເມື່ອປີທີສິບຫ້າໃ ລັດຊະກາ ກາຍຊາຕິເບຣິໂອ ຄາວເມື່ອປົ ອີໂອປີລາດເປັ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງຢູດາຍ, ເຮໂຣດເປັ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ
ແຂວງຄາລີເລ, ຟີລິບ ້ອງຊາຍຂອງເຮໂຣດເປັ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງອີຕູຣາຍກັບອາ າເຂດທາໂຄ ົດ, ລີຊາເ ຍເປັ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງອາບີ
ເລັ .
2 ແລະອັ າກັບກາຢະຟາເປັ ມະຫາປະໂລຫິດ ຄາວນັ້ນພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງໂຢຮັ ບຸດຊາຂາຣີຢາໃ ກາງປ່າ.
3 ແລ້ວໂຢຮັ ໄດ້ໄປທົ່ວເຂດອ້ອມແອ້ມແມ່ ້າຢໍດາເ ປະກາດບັບຕິສະມາກ່ຽວກັບກາ ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງຍົກ
ຄວາມຜິດບາບເສຍ.
4 ຕາມທີ່ຂຽ ໄວ້ແລ້ວໃ ໜັງສືຖ້ອຍຄຳຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ,

"ສຽງຜູ້ທີ່ຮ້ອງໃ ປ່າວ່າ
'ຈົ່ງຈັດແຈງທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ
ຈົ່ງເຮັດຫົ ທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່ໄປ.

5 ຮ່ອມທຸກຮ່ອມຈະໄດ້ຖົມໃຫ້ເຕັມ
ພູແລະໂ ທຸກໜ່ວຍຈະເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ
ທາງຄົດຈະເຮັດໃຫ້ຊື່
ແລະທາງມີຕໍກໍຈະເຮັດໃຫ້ກ້ຽງ.

6 ມະ ຸດທັງປວງຈະໄດ້ເຫັ ກາ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ'."

7 ໂຢຮັ ຈິ່ງກ່າວແກ່ປະຊາຊົ ທີ່ອອກມາຮັບບັບຕິສະມາຈາກຕົ ວ່າ, “ອ້າຍຊາດງູຮ້າຍເຮີຍ, ໃຜໄດ້ບອກສູໃຫ້ປີບໜີຈາກພຣະພິ
ໂລດທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ.
8 ເຫດສັ ນັ້ນ, ຈົ່ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຜົ ສົມກັບກາ ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະຢ່າຕັ້ງ ົກໃ ໃຈວ່າ ‘ພວກເຮົາມີອັບຣາຮາມເປັ ພໍ່ເຖົ້າ’
ເພາະເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າພຣະເຈົ້າຊົງລິດອາດຈະບັ ດາ ໃຫ້ລູກຫລາ ເກີດແກ່ອັບຣາຮາມຈາກກ້ອ ຫີ ເຫລົ່ານີ້ກໍໄດ້.
9 ບັດນີ້ຂວາ ວາງໄວ້ທີ່ເຫງົ້າ□ໄມ້ແລ້ວ ສັ ນັ້ນໄມ້ທຸກຕ□ທີ່ບໍ່ເກີດຜົ ດີກໍຈະຖືກປ້ຳແລ້ວໂຍ ຖິ້ມໃສ່ໄຟເສຍ.”
10 ຝ່າຍປະຊາຊົ ຈິ່ງຖາມໂຢຮັ ວ່າ, “ຖ້າດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາເຮັດແ ວໃດ.”
11 ເພິ່ນໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, “ຜູ້ໃດທີ່ມີເສື້ອສອງໂຕຈົ່ງປັ ໃຫ້ຜູ້ບໍ່ມີແລະຜູ້ທີ່ມີອາຫາ ຈົ່ງປັ ໃຫ້ເໝືອ ກັນ.”
12 ແລະພວກເກັບພາສີ ກໍໄດ້ມາຮັບບັບຕິສະມາເໝືອ ກັ ແລ້ວຖາມເພິ່ນວ່າ, “ອາຈາ ເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍຄວ ຈະເຮັດຢ່າງໃດ.”
13 ເພິ່ນຈິ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຢ່າໄດ້ເກັບພາສີເກີ ອັດຕຣາ.”
14 ພວກທະຫາ ກໍຖາມເພິ່ນເໝືອ ກັ ວ່າ, “ພວກຂ້າ ້ອຍເດ, ຈະເຮັດແ ວໃດ?” ເພິ່ນຈິ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຢ່າຂົ່ມເຫງຫລືຢ່າຫາຄວາມ
ບໍ່ຈິງໃສ່ໃຜເພື່ອເອົາເງິ ແຕ່ຈົ່ງພໍໃຈໃ ຄ່າຈ້າງຂອງຕົນ.”
15 ເມື່ອພົ ລະເມືອງຫວັງຖ້າພຣະຄຣິດຢູ່ ເຂົາທຸກຄົ ກໍຄຶດໄຕ່ຕອງເຖິງໂຢຮັ ວ່າ, “ຜູ້ນີ້ອາດຈະແມ່ ພຣະຄຣິດຫລື.”
16 ໂຢຮັ ຈິ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍ ້າ ແຕ່ມີທ່າ ຜູ້ໜຶ່ງຈະມາເປັ ຜູ້ມີລິດກວ່າເຮົາອີກ
ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສົມຄວ ຈະແກ້ສາຍຮັດເກີບຂອງເພິ່ນ ຝ່າຍເພິ່ນຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະຍິ ຍາ ບໍລິສຸດແລະດ້ວຍໄຟ.
17 ມືຂອງທ່າ ຖືດຸ້ງຝັດເຂົ້າ ເພື່ອຈະເຮັດລາ ເຂົ້າຂອງຕົ ໃຫ້ກ້ຽງດີແລະເພື່ອຮວບຮວມເຂົ້າເມັດດີໃສ່ໄວ້ໃ ເລົ້າຂອງຕົ ແຕ່ເຂົ້າລີບ
ນັ້ນເພິ່ ຈະເຜົາເສຍດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ.”
18 ດ້ວຍເຫດນີ້ໂຢຮັ ຈິ່ງປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພົ ລະເມືອງດ້ວຍຄຳເຕືອ ສະຕິຕ່າງໆ ຫລາຍຂໍ້.
19 ຝ່າຍເຮໂຣດຜູ້ປົກຄອງເມືອງ, ເມື່ອຖືກໂຢຮັ ກ່າວຕິຕຽ ເພາະເລື່ອງ າງເຮໂຣເດຍພັ ລະຍາ ້ອງຊາຍຂອງຕົ ແລະເພາະກາ ຊົ່ວ
ທັງຫລາຍທີ່ເຮໂຣດໄດ້ເຮັດນັ້ນ.
20 ເຮໂຣດຍັງເຮັດກາ ຊົ່ວນີ້ເພີ່ມກັບກາ ທີ່ຕົ ໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ ຄືໄດ້ຈັບໂຢຮັ ຂັງໄວ້ໃ ຄຸກ.

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບບັບຕິສະມາ

(ມທ 3:13-17; ມຣກ 1:9-11)

21 ຢູ່ມາເມື່ອຄົ ທັງປວງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະພຣະເຢຊູກໍຊົງຮັບບັບຕິສະມາເໝືອ ກັ ຂະ ະເມື່ອພຣະອົງຊົງໄຫວ້ວອ ຢູ່ ທ້ອງ
ຟ້າກໍໄຂອອກ.
22 ແລະພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດຊົງຮູບເໝືອ ົກເຂົາໄດ້ສະເດັດລົງມາສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ ແລະມີພຣະສຸລະສຽງອອກມາຈາກຟ້າສະ
ຫວັ ວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ທ່າ ເປັ ບຸດທີ່ຮັກ ູ ຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈຫລາຍໃ ທ່ານ.”

ລຳດັບວົງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

(ມທ 1:1-17)

23 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕ□ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ພຣະອົງມີພຣະຊົ ມາຍຸປະມາ ສາມສິບພັ ສາ (ຕາມຄວາມຄາດໝາຍຂອງຄົ ທັງ
ຫລາຍເຂົ້າໃຈວ່າ) ເປັ ບຸດຂອງໂຢເຊບ ຊຶ່ງເປັ ບຸດຂອງເອລີ.
24 ເອລີເປັ ບຸດຂອງມັດທາດ, ມັດທາດເປັ ບຸດຂອງເລວີ, ເລວີເປັ ບຸດຂອງເມລະຂີ, ເມລະຂີເປັ ບຸດຂອງຢາ າ, ຢາ າເປັ ບຸດຂອງ
ໂຢເຊບ.
25 ໂຢເຊບເປັ ບຸດຂອງມັດຕາເທຍ, ມັດຕາເທຍເປັ ບຸດຂອງອາໂມ, ອາໂມເປັ ບຸດຂອງ າອູມ, າອູມເປັ ບຸດຂອງເອຊະລີ, ເອຊະລີ
ເປັ ບຸດຂອງ າຄາຍ.
26 າຄາຍເປັ ບຸດຂອງມາອາດ, ມາອາດເປັ ບຸດຂອງມັດຕາເທຍ, ມັດຕາເທຍເປັ ບຸດຂອງເຊເມອີ , ເຊເມອີ ເປັ ບຸດຂອງໂຢເຊກ,
ໂຢເຊກເປັ ບຸດຂອງໂຢດາ.

27 ໂຢດາເປັ ບຸດຂອງໂຢອັ າ, ໂຢອັ າເປັ ບຸດຂອງເຣຊາ, ເຣຊາເປັ ບຸດຂອງສະຣູບາເບັ , ສະຣູບາເບັ ເປັ ບຸດຂອງຊະອັ ທິເອັ , ຊະອັ ທິເອັ ເປັ ບຸດຂອງເ ຣີ.

28 ເ ຣີເປັ ບຸດຂອງເມລະຂີ, ເມລະຂີເປັ ບຸດຂອງອາດີ, ອາດີເປັ ບຸດຂອງໂກຊາມ, ໂກຊາມເປັ ບຸດຂອງເອັ ມາດາມ, ເອັ ມາດາມເປັ ບຸດຂອງເອ .

29 ເອ ເປັ ບຸດຂອງເຢຊູ, ເຢຊູເປັ ບຸດຂອງເອັ ແຢເຊັ , ເອັ ແຢເຊັ ເປັ ບຸດຂອງໂຢເຣັມ, ໂຢເຣັມເປັ ບຸດຂອງມັດທາດ, ມັດທາດເປັ ບຸດຂອງເລວີ.

30 ເລວີເປັ ບຸດຂອງຊີມໂອ , ຊີມໂອ ເປັ ບຸດຂອງຢູດາ, ຢູດາເປັ ບຸດຂອງໂຢເຊບ, ໂຢເຊບເປັ ບຸດຂອງໂຢ າມ, ໂຢ າມເປັ ບຸດຂອງເອັ ຢາກີມ.

31 ເອັ ຢາກີມເປັ ບຸດຂອງເມເລອາ, ເມເລອາເປັ ບຸດຂອງມັດຕາທາ, ມັດຕາທາເປັ ບຸດຂອງ າທາ , າທາ ເປັ ບຸດຂອງດາວິດ.

32 ດາວິດເປັ ບຸດຂອງເຢຊາຍ, ເຢຊາຍເປັ ບຸດຂອງໂອເບັດ, ໂອເບັດເປັ ບຸດຂອງໂບອັດ, ໂບອັດເປັ ບຸດຂອງຊາລາ, ຊາລາເປັ ບຸດຂອງ າໂຊ .

33 າໂຊ ເປັ ບຸດຂອງອາມິ າດາບ, ອາມິ າດາບເປັ ບຸດຂອງອັດມີ , ອັດມີ ເປັ ບຸດຂອງອາ ີ, ອາ ີເປັ ບຸດຂອງເຮັດໂຣ , ເຮັດໂຣ ເປັ ບຸດຂອງເປເຣັດ, ເປເຣັດເປັ ບຸດຂອງຢູດາ.

34 ຢູດາເປັ ບຸດຂອງຢາໂຄບ, ຢາໂຄບເປັ ບຸດຂອງອີຊາກ, ອີຊາກເປັ ບຸດຂອງອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມເປັ ບຸດຂອງເທຣາ, ເທຣາເປັ ບຸດຂອງ າໂຂ .

35 າໂຂ ເປັ ບຸດຂອງເຊຣຸກ, ເຊຣຸກເປັ ບຸດຂອງຣະອູ, ຣະອູເປັ ບຸດຂອງເຜເລັກ, ເຜເລັກເປັ ບຸດຂອງເຣເບັ , ເຣເບັ ເປັ ບຸດຂອງເຊລາ.

36 ເຊລາເປັ ບຸດຂອງກາຍ າ , ກາຍ າ ເປັ ບຸດຂອງອາຟັກຊາດ, ອາຟັກຊາດເປັ ບຸດຂອງເຊມ, ເຊມເປັ ບຸດຂອງໂ ເອ, ໂ ເອເປັ ບຸດຂອງລາເມັກ.

37 ລາເມັກເປັ ບຸດຂອງມາທູຊາລາ, ມາທູຊາລາເປັ ບຸດຂອງເອໂ ກ, ເອໂ ກເປັ ບຸດຂອງຢາເຣັດ, ຢາເຣັດເປັ ບຸດຂອງມາຮາລາເອັ , ມາຮາລາເອັ ເປັ ບຸດຂອງກາຍ າ .

38 ກາຍ າ ເປັ ບຸດຂອງເອໂ ດ, ເອໂ ດເປັ ບຸດຂອງເຊດ, ເຊດເປັ ບຸດຂອງອາດາມ, ອາດາມເປັ ບຸດພຣະເຈ.

ບົດທີ 4

ມາ ທົດລອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 4:1-11; ມຣກ 1:12-13)

1 ພຣະເຢຊູຊົງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ ໄດ້ສະເດັດກັບຈາກແມ່ ້າຢໍດາເ ແລະພຣະວິ ຍາ ໄດ້ຊົງ ໍາພຣະອົງໄປໃ ປ່າ.

2 ພະຍາມາ ໄດ້ທົດລອງພຣະອົງເປັ ເວລາສີ່ສິບວັ ໃ ວັ ເຫລົ່ານັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສະເຫວີຍອາຫາ ສິ່ງໃດ ແລະເມື່ອສິ້ນສີ່ສິບວັ ແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຢາກອາຫາ .

3 ພະຍາ ມາ ໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່າ ເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈຈົ່ງສັ່ງຫີ ກ້ອ ນີ້ໃຫ້ກາຍເປັ ອາຫາ ເບິ່ງດູ!”

4 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມັ ວ່າ, “ມີພຣະຄໍາພີຂຽ ໄວ້ວ່າ ‘ມະ ຸດຈະບໍ່ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫາ ສິ່ງດຽວ’.”

5 ແລ້ວມາ ໄດ້ ໍາພຣະອົງຂຶ້ນເມືອສະແດງບັ ດາລາຊະແຜ່ ດິ ທົ່ວພິພົບໃ ບັດດຽວຊີ້ໃຫ້ພຣະອົງເຫັ .

6 ແລະມາ ໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, “ອໍາ າດທັງໝົດນີ້ ສະຫງ່າລາສີຂອງລາຊະແຜ່ ດິ ນັ້ນ ເຮົາຈະຍົກໃຫ້ທ່າ ເພາະວ່າຊົງມອບເປັ ສິດໄວ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ ແລະເຮົາປາດຖະໜາຈະໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດກໍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

7 ເຫດສັ ນີ້ຖ້າທ່າ ຂາບລົງໄຫວ້ເຮົາ ສັບພະສິ່ງນັ້ນຈະເປັ ຂອງທ່າ ໝົດ.”

8 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບມາ ວ່າ, “ມີຄໍາຂຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄໍາພີວ່າ,

‘ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຜູ້ເປັ ເຈຂອງເຈ
ແລະປະຕິບັດພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ’.”

9 ແລ້ວພະຍາມາ ໄດ້ ໍາພຣະອົງໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃຫ້ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຣະວິຫາ ແລະທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າທ່າ
ເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງໂດ ລົງຈາກທີ່ນີ້ເບິ່ງດູ!.
10 ເພາະວ່າມີຄຳຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີວ່າ,

'ພຣະເຈຫາະຊົງຮັບສັ່ງພວກເທວະດາຂອງພຣະອົງ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງທ່ານເພື່ອໃຫ້ເຂົາເອົາໃຈໃສ່ຮັກສາທ່າ ໄວ້'.

11 ແລະ,

'ມືຂອງເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນຈະຮັບທ່າ ໄວ້
ຢ້າ ວ່າຕີ ຂອງທ່າ ຈະຕຳຫີນ'."

12 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມາ ວ່າ, "ມີຄຳກ່າວໄວ້ວ່າ, 'ຢ່າໄດ້ລອງໃຈພຣະຜູ້ເປັ ເຈຫຂອງເຈົ້າ'."
13 ເມື່ອມາ ໄດ້ທົດລອງພຣະອົງທຸກປະກາ ແລ້ວ ມັ ກໍໜີຈາກພຣະອົງໄປຈົ ເຖິງເວລາທີ່ມີໂອກາດອີກ.

ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕົ້ນເທດສະໜາໃນແຂວງຄາລີເລ

(ມທ 4:12-17; ມຣກ 1:14-15)

14 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດກັບຄື ແຂວງຄາລີເລດ້ວຍລິດແຫ່ງພຣະວິ ຍາ ແລະກິຕິສັບຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່າລືໄປທົ່ວອ້ອມເຂດນັ້ນ.
15 ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ຊົງຮັບຄວາມສັ ລະເສີ ຈາກຄົ ທັງປວງ.

ໄທ ໆຊາເຣັດບໍ່ຕ້ອ ຮັບພຣະເຢຊູ

(ມທ 13:53-58; ມຣກ 6:1-6)

16 ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງເມືອງ ໆຊາເຣັດ ຄືບ່ອ ທີ່ພຣະອົງຊົງຈະເລີ ໃຫຍ່ຂື້ນ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ໂຮງທຳ
ໃ ວັ ຊະບາໂຕຕາມເຄີຍ ແລະຊົງຢື ຂຶ້ນເພື່ອຈະອ່າ ພຣະທຳໃຫ້ທີ່ປະຊຸມຟັງ.
17 ແລ້ວເຂົາໄດ້ຍື່ນພຣະຄຳພີຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ເມື່ອຊົງພິໜັງສືພຣະທຳອອກກໍພົບຂໍ້ທີ່ຊຽ ໄວ້ວ່າ,

18 "ພຣະວິ ຍາ ແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ທົດສົງຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
ໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົ ຍາກຈົ .
ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າປະກາດອິດສະຫລະພາບແກ່ບັ ດາຊະເລີຍ
ໃຫ້ປະກາດແກ່ຄົ ຕາບອດວ່າຈະໄດ້ເຫັ ຮຸ່ງອີກ
ໃຫ້ປ່ອຍຜູ້ຖືກບີບບັງຄັບເປັ ອິດສະຫລະ.
19 ແລະໃຫ້ປະກາດປີທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈຫາະຊົງເມດຕານັ້ນ."

20 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຮ້ຳໜັງສືນັ້ນສົ່ງຄື ໃຫ້ເຈຫນ້າທີ່ ແລະຊົງນັ່ງລົງ ຕາຂອງຄົ ທັງປວງໃ ໂຮງທຳກໍເພ່ງເບິ່ງພຣະອົງ.
21 ພຣະອົງຈິ່ງຊົງຕັ້ງຕ□ກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ພຣະຄຳພີຕອ ນີ້ກໍສຳເລັດໃ ວັ ນີ້ ຄືເມື່ອຫູຂອງທ່າ ກຳລັງໄດ້ຍິ ຢູ່ນີ້."
22 ຄົ ທັງປວງກໍກ່າວຊົມເຊີຍພຣະອົງ ແລະປະຫລາດໃຈໃ ຖ້ອຍຄຳອ່ອ ຫວາ ຊຶ່ງອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ເຂົາຈິ່ງເວຫ
ກັນວ່າ, "ຄົນຜູ້ນີ້ເປັ ລູກໂຢເຊບບໍ່ແມ່ ຫລື?".
23 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຄົງຈະກ່າວຄຳສຸພາສິດຂໍ້ນີ້ຕໍ່ເຮົາເປັ ແ ' ຄືວ່າ 'ນາຍໝໍເອີຍ, ຈົ່ງປົວຕົວເອງໃຫ້ດີ' ຄື
'ບັນດາກາ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຍິ ວ່າ ທ່າ ໄດ້ກະທຳໃ ເມືອງກາເປ ໆອູມ ຈົ່ງເຮັດໃ ເມືອງຂອງຕົ ທີ່ນີ້ເໝືອ ກັນ'."
24 ພຣະອົງຊົງກ່າວອີກວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳຄົ ໃດໄດ້ຮັບຄວາມ ັບຖືໃ ບ້າ ເມືອງຂອງ
ຕົ .
25 ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ມີແມ່ໝ້າຍຫລາຍຄົ ໃ ພວກອິສຣາເອ ໃ ຄາວເອລີຢາ ເມື່ອຊົງອັດທ້ອງຟ້າເສຍເຖິງ
ສາມປີກັບຫົກເດືອ ກໍເກີດກາ ອຶດຢາກໝັກຫລາຍທົ່ວແຜ່ ດິ .

26 ແຕ່ເອລີຢາກໍບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ໃຫ້ໄປຫາແມ່ໝ້າຍຄົ ໃດ ເວັ້ນແຕ່ແມ່ໝ້າຍຄົ ໜຶ່ງໃ ເມືອງຊາເຣັບຕາແຂວງຊີໂດ .
27 ແລະໃ ຄາວຂອງເອລີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ໄດ້ມີຄົ ຂີ້ທູດຫລາຍຄົ ໃ ພວກອິສຣາເອ ແຕ່ບໍ່ມີຄົ ໃດໄດ້ຮັບກາ ຊົງຊຳລະໃຫ້ດີສະອາດ ເວັ້ນແຕ່ າອາມາ ຊາວຊີເລຍ."
28 ເມື່ອຄົ ທັງປວງໃ ໂຮງທຳໄດ້ຍິ ຄຳດັ່ງນັ້ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດ.
29 ເຂົາຈຶ່ງພາກັ ລຸກຂຶ້ນຊຸກພຣະອົງອອກຈາກເມືອງ ແລະ ່າພຣະອົງໄປຍັງແງ່ຜາຊັ ບ່ອ ໂ ເມືອງເຂົາຕັ້ງຢູ່ນັ້ນ ເພື່ອໝາຍຈະຊຸກພຣະອົງລົງ.
30 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຍ່າງຜ່າ ຖ້າມກາງເຂົາພ□ໄປ.

ຊາຍທີ່ມີຜີຮ້າຍສິງ

(ມຣກ 1:21-28)

31 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງໄປເຖິງເມືອງກາເປ າອູມແຂວງຄາລີເລແລະໄດ້ຊົງສັ່ງສອ ເຂົາທັງຫລາຍໃ ວັ ຊະບາໂຕ.
32 ເຂົາກໍປະຫລາດໃຈດ້ວຍກາ ສັ່ງສອ ຂອງພຣະອົງ ເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງປະກອບດ້ວຍອຳ າດ.
33 ໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜານັ້ນມີຄົ ໜຶ່ງມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍເຂົ້າສິງຢູ່ແລະໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງວ່າ.
34 "ເຢຊູໄທ າຊາເຣັດເຮີຍ, ທ່າ ມາຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບພວກເຮົາເຮັດຫຍັງ ທ່າ ມາທຳລາຍພວກເຮົາຫລື ທ່າ ແມ່ ຜູ້ໃດພວກເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວ ທ່າ ຄືຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ."
35 ພຣະເຢຊູຊົງຫ້າມມັ ວ່າ, "ມິດແມ ອອກຈາກຄົ ນີ້ເສຍ!' ແລະເມື່ອຜີໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົ ນັ້ນລົ້ມລົງຖ້າມກາງປະຊາຊົ ແລ້ວ ກໍອອກມາໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດອັ ຕະລາຍແກ່ຄົ ນັ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ.
36 ຄົ ທັງປວງກໍປະຫລາດໃຈຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ຄຳເວົ້ານີ້ເປັ ຢ່າງໃດໜໍເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ສັ່ງຜີຖ່ອຍຮ້າຍດ້ວຍອຳ າດແລະລິດເດດ ມັ ກໍອອກມາ."
37 ແລະກິດຕິສັບຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່າລືໄປທຸກບ່ອ ທົ່ວຂົງເຂດນັ້ນ.

ຊົງໂຜດແມ່ເມຍຂອງເປໂຕໃຫ້ດີໄຂ້

(ມທ 8:14-17; ມຣກ 1:29-34)

38 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນອອກຈາກໂຮງທຳສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຂອງຊີໂມ ແລະແມ່ເມຍຂອງຊີໂມ ລຳບາກເປັ ໄຂ້ແຮງຫລາຍ ເຂົາໄດ້ອ້ອ ວອ ພຣະອົງສຳລັບຍິງນັ້ນ.
39 ພຣະອົງຊົງຢື ຢູ່ຂ້າງຄົ ເຈັບ ຊົງຫ້າມໄຂ້ ແລະໄຂ້ກໍເຊົາ ໃ ທັ ໃດນັ້ນ າງກໍລຸກຂຶ້ນປົວລະບັດພຣະອົງກັບທັງພວກຂອງພຣະອົງ.
40 ເມື່ອເວລາຕາເວັ ກຳລັງຕົກ ຜູ້ໃດມີຄົ ເຈັບເປັ ພະຍາດຕ່າງໆ ກໍພາມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງວາງພຣະຫັດໃສ່ເຂົາທຸກຄົ ໂຜດໃຫ້ເຂົາດີ.
41 ຜີກໍໄດ້ອອກມາຈາກຄົ ຫລາຍຄົ ເໝືອ ກັ ໂດຍຮ້ອງວ່າ, "ທ່ານເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົາປາກເພາະເຂົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງຊົງເປັ ພຣະຄຣິດ.

ພຣະເຢຊູຊົງອອກໄປປະກາດ

(ມຣກ 1:35-39)

42 ຄັ ຮຸ່ງເຊົ້າພຣະອົງສະເດັດອອກໄປຍັງປ່າບ່ອ ສະຫງັດ ປະຊາຊົ ກໍຊອກຫາພຣະອົງ ເມື່ອພົບແລ້ວກໍໜ່ວງໜ່ຽວພຣະອົງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ໄປຈາກເຂົາ.
43 ແຕ່ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາຕ້ອງປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ເມືອງອື່ນໆ ເໝືອ ກັ ເພາະວ່າທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ມາກໍເພາະເຫດກາ ນີ້."
44 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາທີ່ແຂວງຢູດາຍ.

ບົດທີ 5

ຈັບປາໄດ້ຫລາຍ

(ມທ 4:18-22; ມຣກ 1:16-20)

1 ຢູ່ມາເມື່ອປະຊາຊົ ກໍາລັງບຸບຽດກັ ເຂົ້າມາ ເພື່ອຈະໄດ້ຟັງພຣະທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຊົງຢື ຢູ່ແຄມທະເລສາບເຄັ ເ ຊາເຣັດ.

2 ຊົງເຫັ ເຮືອສອງລໍາຈອດຢູ່ຣີມຝັ່ງທະເລສາບນັ້ນ ສ່ວນພວກຫາປາໄດ້ອອກໄປຈາກເຮືອນັ້ນແລ້ວ ເຂົາກໍາລັງລ້າງມອງຢູ່.

3 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເຮືອລໍາໜຶ່ງ ຄືເຮືອຂອງຊີໂມ ແລ້ວຊົງຂໍໃຫ້ຖອຍເຮືອອອກໄປຈາກຝັ່ງໜ້ອຍໜຶ່ງ ຈຶ່ງປະທັບລົງສັ່ງສອ ປະຊາຊົ ຈາກເຮືອນັ້ນ.

4 ເມື່ອຊົງຢຸດສອ ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ຊີໂມ ວ່າ, "ຈົ່ງພາຍອອກໄປບ່ອ ເລິກ ແລ້ວຢ່ອ ມອງຂອງພວກທ່າ ລົງຈັບປາ."

5 ຊີໂມ ທູ ຕອບວ່າ, "ອາຈາ ເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍໄດ້ຫາຈົ ອິດເມື່ອຍໝົດຄື ກໍບໍ່ໄດ້ຫຍັງ ແຕ່ຂ້າ ້ອຍຈະຢ່ອ ມອງລົງຕາມຄໍາຂອງນາຍ."

6 ເມື່ອຢ່ອ ລົງແລ້ວມອງຂອງເຂົາກໍຖືກປາຫລາຍເຕັມທີ ຈົ ມອງຂອງເຂົາພວມຂາດໄປ.

7 ເຂົາຈຶ່ງກວັກມືເອີ້ນໝູ່ທີ່ຢູ່ເຮືອລໍາອື່ນໃຫ້ມາຊ່ອຍ ເມື່ອເຂົາມາຊ່ອຍແລ້ວ ກໍໄດ້ປາເຕັມເຮືອທັງສອງລໍາ ຈົ ເຮືອເຂົາແຊມເກືອບຫລົ້ມ.

8 ເມື່ອຊີໂມ ເປໂຕໄດ້ເຫັ ດັ່ງນັ້ນກໍຂາບລົງທີ່ພຣະຊາ ຸຂອງພຣະເຢຊູທູ ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂໍເຊີ ໄປໃຫ້ຫ່າງຈາກຂ້າ ້ອຍທ້ອ ເພາະຂ້າ ້ອຍເປັ ຄົ ບາບ."

9 ເພາະເປໂຕກັບໝູ່ທັງໝົດທີ່ຢູ່ ໍາກັ ນັ້ນ ໄດ້ງຶດປະຫລາດໃຈດ້ວຍປາຫລາຍທີ່ເຂົາຈັບໄດ້ນັ້ນ.

10 ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັ ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ທີ່ເປັ ໝູ່ຮ່ວມງາ ກັບຊີໂມ ກໍປະຫລາດໃຈເໝືອ ກັ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ຊີໂມ ວ່າ, "ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່າ ຈະເປັ ຜູ້ຫາຄົ ."

11 ເມື່ອໄດ້ ໍາເຮືອມາເຖິງຝັ່ງແລ້ວ ເຂົາກໍສະຫລະສິ່ງສາລະພັດແລ້ວຕາມພຣະອົງໄປ.

ຊົງໂຜດຄົ ຂີ້ທູດໃຫ້ດີສະອາດ

(ມທ 8:1-4; ມຣກ 1:40-45)

12 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ໃ ເມືອງໜຶ່ງ ເບິ່ງແມ! ມີຄົ ຜູ້ໜຶ່ງເປັ ຂີ້ທູດເຕັມຕົວ ເມື່ອຄົ ນັ້ນໄດ້ເຫັ ພຣະເຢຊູກໍກົ້ມຂາບລົງອ້ອ ວອ ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຖ້າທ່າ ພໍໃຈກໍອາດຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍດີສະອາດໄດ້."

13 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຢຽດຫັດອອກຖືກຄົ ນັ້ນແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາພໍໃຈແລ້ວ ຈົ່ງດີສະອາດເສຍ" ໃນທັ ໃດພະຍາດຂີ້ທູດກໍຫາຍໄປຈາກຄົ ນັ້ນ.

14 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງຫ້າມຜູ້ນັ້ນບໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ໃດໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ປະໂລຫິດແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັ ຫລັກຖາ ຕໍ່ເຂົາວ່າ ເຈົ້າດີສະອາດແລ້ວ."

15 ແຕ່ກິຕິສັບຂອງພຣະອົງແຮ່ງຊ່າລືໄປອີກ ແລະປະຊາຊົ ຈໍາ ວ ຫລາຍໄດ້ຊຸມ ຸມກັ ເພື່ອຟັງພຣະອົງແລະເພື່ອຊົງເຮັດໃຫ້ພະຍາດຕ່າງໆ ຂອງເຂົາດີ.

16 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປກາງປ່າແລະໃຫວ້ວອ ຢູ່.

ຊົງໂຜດຄົ ເປ້ຍໃຫ້ດີ

(ມທ 9:1-8; ມຣກ 2:1-12)

17 ຢູ່ມາວັ ໜຶ່ງເມື່ອພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ຢູ່ ມີພວກຟາລິຊາຍແລະພວກຄູບາອາຈາ ນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ ຄົ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ມາຈາກທຸກງ ບ້າ ໃ ແຂວງຄາລີເລ, ແຂວງຢູດາຍ ແລະຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະລິດເດດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາດີພະຍາດ.

18 ແລະເບິ່ງແມ! ມີຜູ້ຫາມຄົ ເປ້ຍຜູ້ໜຶ່ງນອນເທິງບ່ອ ອ ແລະເຂົາພະຍາຍາມຈະຫາມຄົ ເປ້ຍນັ້ນເຂົ້າມາວາງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ
ອົງ.
19 ເມື່ອເຂົາຫາທາງເຂົ້າບໍ່ໄດ້ເພາະມີຄົ ຫລາຍ ເຂົາຈຶ່ງຂຶ້ນຫລັງຄາເຮືອ ແລະຢ່ອ ຄົ ເປ້ຍກັບທັງບ່ອ ອ ລົງມາຕາມປ່ອງດິ ຂໍ
ຫວ່າງກາງໝູ່ຄົ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຢຊູ.
20 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຫັ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາແລ້ວກໍຊົງກ່າວກັບຄົ ເປ້ຍນັ້ນວ່າ, "ຊາຍເອີຍ, ຄວາມຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະໄພແລ້ວ."
21 ຝ່າຍພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລິຊາຍກໍຕັ້ງຕ□ຄຶດໃ ໃຈວ່າ, "ຜູ້ນີ້ທີ່ເວົ້າໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າແມ່ ໃຜ ໃຜຈະຍົກຄວາມຜິດບາບໄດ້
ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ."
22 ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄຶດຂອງເຂົາ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຫດສັ ໃດທ່າ ທັງຫລາຍຈຶ່ງຄຶດພິຈາລະ າໃ ໃຈ.
23 ທີ່ຈະວ່າ 'ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະໄພແລ້ວ' ຫລືຈະວ່າ 'ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງທຽວໄປ' ອັນໃດຈະງ່າຍກວ່າກັ .
24 ແຕ່ເພື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ບຸດມະ ຸດມີສິດອຳ າດໃ ໂລກໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດບາບໄດ້" (ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຄົ ເປ້ຍ ວ່າ)
"ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອ ອ ຂອງເຈົ້າໄປບ້າ ເສຍ."
25 ໃ ທັ ໃດນັ້ນຄົ ເປ້ຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຄົ ທັງປວງ ຍົກເອົາບ່ອ ອ ຊຶ່ງຕົ ໄດ້ນອນນັ້ນກັບໄປບ້າ ໂດຍຮ້ອງສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າ.
26 ສ່ວ ຄົ ທັງປວງກໍອັດສະຈັ ໃຈຫລາຍແລະພາກັ ສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຢ້າ ຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ວັນນີ້ພວກເຮົາ
ໄດ້ເຫັ ສິ່ງທີ່ເຫລືອເຊື່ອ."

ຊົງເອີ້ນເອົາເລວີ

(ມທ 9:9-13; ມຣກ 2:13-17)

27 ພາຍຫລັງເຫດກາ ເຫລົ່ານັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປ ແລະຊົງເຫັ ຄົ ເກັບພາສີຜູ້ໜຶ່ງຊື່ເລວີນັ່ງຢູ່ດ່າ ພາສີ ພຣະອົງ
ຈຶ່ງຊົງບອກທ່າ ວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ."
28 ແລ້ວເລວີກໍສະຫລະຖິ້ມໝົດທຸກສິ່ງ ລຸກຂຶ້ນຕາມພຣະອົງໄປ.
29 ເລວີໄດ້ຈັດໃຫ້ມີງາ ລ້ຽງອັ ໃຫຍ່ຂຶ້ນໃ ເຮືອ ຂອງຕົນ ເພື່ອເປັ ກຽດແກ່ພຣະອົງ ມີຫລາຍຄົ ຄືຄົ ເກັບພາສີແລະຄົນອື່ນໆ ໄດ້
ເຂົ້າຮ່ວມ ່າ.
30 ຝ່າຍພວກຟາລິຊາຍແລະພວກ ັກທຳຂອງຝ່າຍເຂົາ ໄດ້ຈົ່ມຕິຕຽ ພວກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, "ເປັນຫຍັງ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງກິ ແລະດື່ມ
ດ້ວຍກັ ກັບພວກເກັບພາສີແລະພວກ ອກສິ ທຳ."
31 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຄົນປົກກະຕິບໍ່ຕ້ອງກາ ໝໍຢາ ແຕ່ຄົ ເຈັບຕ້ອງກາ ໝໍ.
32 ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະເອີ້ນເອົາຄົ ສິ ທຳ ແຕ່ມາເອີ້ນເອົາຄົ ອກສິ ທຳໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່."

ບັ ຫາເລື່ອງສິ ອົດອາຫາ

(ມທ 9:14-17; ມຣກ 2:18-22)

33 ເຂົາໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພວກສິດຂອງໂຢຮັ ຖືສິ ອົດອາຫາ ຢູ່ເລື້ອຍ ແລະທຳພິທີອ້ອ ວອ ແລະສິດຂອງພວກຟາຣິຊາຍກໍ
ເຮັດເໝືອ ກັ ແຕ່ສິດຂອງທ່າ ກິ ແລະດື່ມ."
34 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ທ່ານຈະໃຫ້ສະຫາຍຂອງເຈົ້າບ່າວອົດອາຫານ ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຍັງຢູ່ກັບເຂົາບໍ່ໄດ້ດີ້!".
35 ແຕ່ຈະມີວັ ໜຶ່ງເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກຍົກຍ້າຍຈາກເຂົາໄປ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ເຂົາຈະຖືສິ ອົດອາຫານ."
36 ພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາຂໍ້ໜຶ່ງແກ່ເຂົາວ່າ, "ບໍ່ທ່ອ ມີຜູ້ໃດຈີກເອົາຜ້າຈາກເສື້ອໃໝ່ມາຕາບເສື້ອເກົ່າ ຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນເສື້ອໃໝ່ກໍ
ຂາດເສຍໄປ ແລະຜ້າທີ່ເອົາມາຈາກເສື້ອໃໝ່ກໍຈະບໍ່ສົມກັບເສື້ອເກົ່າເໝືອ ກັ .
37 ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາເຫລົ້າແວງໃໝ່ມາໃສ່ໄວ້ໃ ຖົງໜັງເກົ່າ ຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນເຫລົ້າແວງໃໝ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖົງໜັງນັ້ນຂາດໄປ, ເຫລົ້າແວງ
ຈະໄຫລອອກ, ແລະຖົງໜັງກໍຈະເສຍໄປເໝືອ ກັ .
38 ແຕ່ເຫລົ້າແວງໃໝ່ຕ້ອງໃສ່ໄວ້ໃ ຖົງໜັງໃໝ່.

39 ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເມື່ອກິ ເຫລົ້າແວງເກົ່າແລ້ວ ຈະຢາກໄດ້ເຫລົ້າແວງໃໝ່ ເພາະເພິ່ ຍ່ອມເວົ້າວ່າ 'ອັນເກົ່ານັ້ນແຫລະ, ດີ'."

ບົດທີ 6

ບັ ຫາເລື່ອງວັນຊະບາໂຕ

(ມທ 12:1-8; ມຣກ 2:23-28)

1 ຢູ່ມາໃ ວັ ຊະບາໂຕວັ ໜຶ່ງ ພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດຜ່າ ທົ່ງ າໄປ ສ່ວ ພວກສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ເດັດເອົາຮວງເຂົ້າມາຍ່ອງ ກິ .

2 ມີພວກຟາລິຊາຍບາງຄົ ທູ ຖາມວ່າ, "ເປັນຫຍັງພວກທ່າ ຈຶ່ງຜິດຕໍ່ກົດຂອງວັ ຊະບາໂຕ?".

3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ອ່າ ເຖິງເລື່ອງທີ່ດາວິດໄດ້ເຮັດຫລື ເມື່ອເພິ່ນກັບພັກພວກຂອງເພິ່ນໄດ້ອຶດຢາກ.

4 ຄືເພິ່ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ທີ່ສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເອົາເຂົ້າຈີ່ທີ່ຕັ້ງຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກມາຮັບປະທາ ແລະປັ ໃຫ້ພັກພວກຂອງຄົ ເໝືອ ກັ ຊຶ່ງພຣະບັ ຍັດຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຜກິນ ເວັ້ນແຕ່ປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ."

5 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ບຸດມະ ຸດເປັ ເຈົ້າຂອງວັ ຊະບາໂຕເໝືອ ກັ ."

ຊົງໂຜດຄົ ມືລີບ

(ມທ 12:9-14; ມຣກ 3:1-6)

6 ໃ ວັ ຊະບາໂຕອີກວັ ໜຶ່ງ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາແລະສັ່ງສອນ ທີ່ນັ້ນມີຄົ ຜູ້ໜຶ່ງມືເບື້ອງຂວາ ລີບ.

7 ຝ່າຍພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລິຊາຍຊອມເບິ່ງວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດໃຫ້ດີໃ ວັ ຊະບາໂຕຫລື ເພື່ອເຂົາຈະຫາເຫດຟ້ອງພຣະອົງໄດ້.

8 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຊາບຄວາມຄຶດຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຊົງບອກຄົ ມືລີບນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຢື ຢູ່ຂ້າງໜ້າສາ" ຄົນນັ້ນກໍລຸກຢື ຂຶ້ນຢູ່ແລ້ວພຣ ະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ.

9 "ເຮົາຈະຖາມພວກທ່າ ວ່າໃ ວັ ຊະບາໂຕຄວ ຈະເຮັດດີ ຫລືຄວ ຈະເຮັດຊົ່ວ ຈະເອົາຊີວິດໄວ້ ຫລືຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດດັບເສຍ?".

10 ພຣະອົງຈຶ່ງທອດພຣະເ ດເບິ່ງອ້ອມເຂົາທຸກຄົ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ຄົ ມືລີບນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຈົ່ງຢຽດມືອອກ" ຄົນນັ້ນກໍເຮັດຕາມ ແລະມື ຂອງລາວກໍດີເປັ ປົກກະຕິ.

11 ຝ່າຍຄົ ເຫລົ່ານັ້ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ ແລະໄດ້ປຶກສາກັ ວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບພຣະເຢຊູໄດ້.

ຊົງເອີ້ນເອົາສາວົກສິບສອງຄົ

(ມທ 10:1-4; ມຣກ 3:13-19)

12 ໃ ຄາວນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນພູເພື່ອຈະໄຫວ້ວອ ແລະໄດ້ຊົງໄຫວ້ວອ ພຣະເຈົ້າຕະຫລອດຄື .

13 ຄັ ຮຸ່ງເຊົ້າແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາພວກສິດຂອງຄົ ມາ ຈາກພວກສິດນັ້ນພຣະອົງຊົງເລືອກເອົາສິບສອງຄົ ແລ້ວຊົງຕັ້ງຊື່ວ່າອັ ກຄະສາວົກ.

14 ຄືຊີໂມນ ທີ່ພຣະອົງຊົງຕັ້ງຊື່ອີກວ່າເປໂຕ, ອັ ເດອາ ້ອງຊາຍຂອງເປໂຕ, ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັ , ຟີລິບແລະບາຣະໂທໂລມາຍ.

15 ມັດທາຍແລະໂທມາ, ຢາໂກໂບລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ, ຊີໂມນ ທີ່ເອີ້ນວ່າເຊໂລເຕ.

16 ຢູດາລູກຊາຍຂອງຢາໂກໂບ, ແລະຢູດາອິສະກາຣີອົດ ທີ່ກາຍເປັ ຜູ້ທໍລະຍົດຕໍ່ າຍຂອງຄົ .

ຊົງໂຜດປວງຊົ ໃຫ້ດີພະຍາດ

(ມທ 4:23-25)

17 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດພ້ອມກັບພວກອັກຄະສາວົກ ລົງມາຢື ຢູ່ທີ່ຮາບພຽງບ່ອ ໜຶ່ງ ບ່ອນນັ້ນມີສິດຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົ ກັບ ປະຊາຊົ ຈຳ ວ ຫລວງຫລາຍ ທີ່ມາຈາກທົ່ວແຂວງຢູດາຍ, ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຈາກຝັ່ງທະເລເຂດເມືອງຕີໂຣກັບເມືອງຊີໂດ .

18 ເຂົາໄດ້ມາເພື່ອຟັງພຣະອົງ ແລະເພື່ອໃຫ້ດີພະຍາດຕ່າງໆ ຂອງເຂົາ ແລະບັ ດາຄົ ທີ່ຜີຖ່ອຍຮ້າຍກຸກກວ ກໍຊົງໂຜດໃຫ້ດີເໝືອ ກັ .
19 ປະຊາຊົ ໄດ້ພະຍາຍາມຈະຖືກຕ້ອງພຣະອົງ ເຫດວ່າມີລິດກຳລັງອອກມາຈາກພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເຂົາດີພະຍາດທຸກຄົ .

ຄວາມສຸກແລະວິບັດ

(ມທ 5:1-12)

20 ພຣະອົງທອດພະເ ດຫລຽວເບິ່ງພວກສາວົກແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ,
"ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຍາກຈົ ກໍເປັ ສຸກ
ເພາະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າເປັ ຂອງພວກທ່າ .
21 ທ່າ ທັງຫລາຍທີ່ອຶດຢາກດຽວນີ້ກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດໃຫ້ພວກທ່າ ອີ່ມເຕັມ,
ທ່າ ທັງຫລາຍທີ່ຮ້ອງໄຫ້ດຽວນີ້ກໍເປັ ສຸກ
ເພາະວ່າພວກທ່າ ຈະໄດ້ຫົວ."
22 "ເມື່ອໃດຄົ ທັງຫລາຍກຽດຊັງພວກທ່າ , ຕັດພວກທ່າ ຖິ້ມເສຍ, ຕິຕຽ ິ ທາແລະປະຕິເສດຊື່ຂອງພວກທ່າ ວ່າຊົ່ວ ເພາະພວກ
ທ່າ ເຫັ ແກ່ບຸດມະນຸດ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່າ ຈະເປັ ສຸກ.
23 ໃ ວັ ນັ້ນພວກທ່າ ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິ ດີແລະຕື່ນເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຍິ ດີ ເພາະເບິ່ງແມ! ບຳເໜັດຂອງພວກທ່າ ມີບໍລິບູ ຢູ່ໃ ສະຫວັ
ເພາະວ່າບັ ພະບຸລຸດຂອງເຂົາໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ຜູ້ປະກາດພຣະທຳເໝືອ ກັ .
24 "ແຕ່ວິບັດແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍຜູ້ເປັ ຄົ ຮັ່ງມີ
ເພາະວ່າພວກທ່າ ໄດ້ຮັບຄວາມສຸກຢູ່ແລ້ວ.
25 ວິບັດແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍທີ່ອີ່ມເຕັມດຽວນີ້
ເພາະວ່າພວກທ່າ ຈະອຶດຢາກ
ວິບັດແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍທີ່ຫົວດຽວນີ້
ເພາະວ່າພວກທ່າ ຈະທຸກໂສກແລະຮ້ອງໄຫ້."
26 "ເມື່ອໃດຄົ ທັງຫລາຍຍ້ອງຍໍວ່າພວກທ່າ ດີ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ວິບັດຈະມີແກ່ພວກທ່າ ເພາະບັ ພະບຸລຸດຂອງເຂົາໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່
ຜູ້ປະກາດພຣະທຳຂີ້ໂລບເໝືອ ກັນ."

ຄວາມຮັກຕໍ່ສັດຕູ

(ມທ 5:38-48; 7:12, 7)

27 "ແຕ່ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຜູ້ກຳລັງຟັງຢູ່ວ່າ ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງພວກທ່າ ຈົ່ງເຮັດດີແກ່ຜູ້ກຽດຊັງພວກທ່າ .
28 ຈົ່ງອວຍພອ ແກ່ຜູ້ທີ່ປ້ອຍດ່າພວກທ່ານ, ຈົ່ງອ້ອ ວອ ເພື່ອຜູ້ທີ່ກ່າວຫຍາບຊ້າຕໍ່ພວກທ່າ .
29 ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມຂອງທ່າ ເບື້ອງໜຶ່ງ ຈົ່ງປິ່ນອີກເບື້ອງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາ ແລະຖ້າຜູ້ໃດຍາດເອົາເສື້ອຊັ້ນ ອກຂອງທ່າ ໄປ ຖ້າເຂົາຈະເອົາ
ເສື້ອໃ ກໍຢ່າຫວງຫ້າມ.
30 ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົ ທີ່ຂໍຈາກທ່າ ຖ້າຜູ້ໃດເອົາສິ່ງຂອງຂອງທ່າ ໄປ ຢ່າຊູ່ທວງເອົາຄື .
31 ທ່າ ຢາກໃຫ້ເຂົາເຮັດຢ່າງໃດແກ່ທ່ານ ຈົ່ງເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ເຂົາເໝືອ ກັ .
32 "ຖ້າແມ່ ທ່າ ຮັກຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຮັກທ່າ ຈະຊົງ ັບວ່າເປັ ຄຸ ອັ ໃດແກ່ທ່າ ເພາະເຖິງແມ່ ຄົ ອກສິ ທຳກໍຍັງຮັກຄົ ທີ່ຮັກ
ເຂົາເໝືອ ກັ .
33 ຖ້າທ່າ ເຮັດດີກັ ກັບຄົ ທີ່ເຮັດດີຕໍ່ທ່າ ຈະຊົງ ັບວ່າເປັ ຄຸ ອັ ໃດແກ່ທ່າ ເພາະຄົ ອກສິ ທຳກໍຍັງເຮັດຢ່າງດຽວກັ .
34 ຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍໃຫ້ຢືມແກ່ຜູ້ທີ່ທ່າ ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄື ກໍຈະຊົງ ັບວ່າເປັ ຄຸ ອັ ໃດແກ່ທ່າ ເຖິງແມ່ ຄົ ບາບກໍຍັງໃຫ້ຄົ
ບາບຢືມໂດຍຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄື ທໍ່ກັ .

35 ແຕ່ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງທ່າ ທັງຫລາຍແລະຈົ່ງເຮັດດີຕໍ່ເຂົາ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາຢືມໂດຍບໍ່ຫວັງຈະໄດ້ຮັບຄື ອີກ ບໍາເໜັດຂອງທ່າ ທັງຫລາຍ
ຈຶ່ງຈະມີບໍລິບູ ແລະທ່າ ທັງຫລາຍຈະເປັ ບຸດຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ ເພາະວ່າພຣະອົງຍັງຊົງໂຜດແກ່ຄົ ທີ່ເ ລະຄຸ ແລະຄົ ຊົ່ວ.
36 ທ່າ ທັງຫລາຍຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາກະລຸ າ ເໝືອ ຢ່າງພຣະບິດາຂອງທ່າ ຊົງມີພຣະໄທເມດຕາກະລຸ າ.

ກາ ກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ

(ມທ 7:1-5)

37   "ຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາແລະພຣະເຈ ້າຈະບໍ່ຊົງກ່າວໂທດໃສ່ທ່າ   ຢ່າທໍາໂທດເຂົາແລະພຣະເຈ ້າຈະບໍ່ຊົງທໍາໂທດທ່ານ ຈົ່ງຍົກໂທດ
ໃຫ້ເຂົາແລະພຣະເຈ ້າຈະຊົງຍົກໂທດໃຫ້ທ່າ .
38 ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາແລະພຣະເຈ ້າຈະຊົງໃຫ້ທ່າ   ແລະໃ ຕັກຂອງທ່າ ຈະໄດ້ຮັບຕວງດ້ວຍເຄື່ອງຜອງຍັດສັ່ນລົງແໜ້ ເຕັມລົ້ ເພາະວ່າພວກ
ທ່າ ຈະຕວງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັ ໃດ ພຣະເຈ ້າຈະຊົງຕວງໃຫ້ພວກທ່າ ດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັ ນັ້ນ."
39 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາເປັ ຄໍາອຸປະມາວ່າ, "ຄົນຕາບອດຈະຈູງຄົ ຕາບອດໄປບໍ່ໄດ້ຕີ້ ເຂົາທັງສອງຈະບໍ່ຕົກໃ ຂຸມຫລື.
40 ສິດບໍ່ຫ່ອ ໃຫຍ່ກວ່າຄູ ແຕ່ສິດທຸກຄົ ທີ່ຮັບກາ ເຝິກສອ ຄົບແລ້ວ ກໍຈະເປັ ເໝືອ ຄູຂອງຕົ .
41 ເປັ ຫຍັງທ່າ ຫລຽວເຫັ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຢູ່ໃ ຕາພີ່ ້ອງຂອງທ່າ   ແຕ່ໄມ້ທັງທ່ອ ທີ່ຢູ່ໃ ຕາຕົ ເອງທ່າ ບໍ່ຮູ້ສຶກ.
42 ເປັ ສັ ໃດທ່າ ຈົ່ງຈະເວ ້າກັບພີ່ ້ອງຂອງຕົ ໄດ້ວ່າ 'ພີ່ ້ອງເອີຍ, ໃຫ້ຂ້ອຍເຂັ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າ' ແຕ່ທ່າ ເອງໄມ້
ທັງທ່ອ ທີ່ຢູ່ໃ ຕາຂອງຕົ ກໍຍັງບໍ່ເຫັ   ໂອ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ, ຈົ່ງເອົາໄມ້ທັງທ່ອ ອອກຈາກຕາຂອງຕົ ກ່ອ   ແລ້ວທ່າ ຈະເຫັ ໄດ້
ຄັກ ຈຶ່ງຈະເຂັ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາພີ່ ້ອງຂອງທ່າ ໄດ້.

ກາ ສັງເກດຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຜົ

(ມທ 7:16-20; 12:34-35)

43   "ດ້ວຍວ່າຕ□ໄມ້ດີບໍ່ຫ່ອ ເກີດຜົ ບໍ່ດີ ແລະຕ□ບໍ່ດີບໍ່ຫ່ອ ເກີດຜົ ດີ.
44 ເພາະວ່າຈະຮູ້ຈັກຕ□ໄມ້ທຸກຕ□ໄດ້ກໍເພາະຜົ ຂອງມັ   ເຫດວ່າເຂົາບໍ່ຫ່ອ ເກັບໝາກເດື່ອເທດຈາກຕ□ມີໜາມ ແລະບໍ່ຫ່ອ ເກັບໝາກ
ອະງຸ່ ຈາກພຸ່ມມີໜາມ.
45 ຄົ ດີຍ່ອມເອົາຂອງດີອອກມາຈາກຄັງດີແຫ່ງໃຈຂອງຕົ   ແລະຄົ ຊົ່ວກໍຍ່ອມເອົາຂອງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວແຫ່ງໃຈຂອງຕົ
ເພາະວ່າໃຈເຕັມລ□ດ້ວຍອັ ໃດ ປາກກໍເວ ້າອອກມາຢ່າງນັ້ນ.

ຮາກຖາ ສອງຢ່າງ

(ມທ 7:24-27)

46   "ເຫດສັ ໃດທ່າ ທັງຫລາຍຈຶ່ງເອີ້ນເຮົາວ່າ, 'ນາຍ ນາຍ!' ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາບອກນັ້ນ.
47 ທຸກຄົ ທີ່ມາຫາເຮົາ, ແລະຟັງຄໍາຂອງເຮົາ, ແລະປະຕິບັດຕາມ ເຮົາຈະແຈ້ງໃຫ້ທ່າ ຮູ້ວ່າຄົ ນັ້ນປຽບເໝືອ ຜູ້ໃດ.
48 ກໍປຽບເໝືອ ຄົ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ກໍ່ສ້າງຕຶກ ຜູ້ນັ້ນຂຸດດິ ລົງເລິກແລ້ວຕັ້ງຮາກເທິງດາ ຫີ   ແລະເມື່ອ ້ ຳມາຖ້ວມແລ້ວແປວ ້ ຳໄຫລຖັ່ງໃສ່
ແຕ່ບໍ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຕຶກນັ້ນຫວັ່ນໄຫວ ເພາະວ່າໄດ້ສ້າງດີແລ້ວ.
49 ສ່ວ ຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ຄໍານັ້ນແລະບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ກໍປຽບເໝືອ ຄົ ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງຕຶກເທິງດິ ດ້ວຍບໍ່ກໍຮາກ ເມື່ອແປວ ້ ຳໄຫລຖັ່ງໃສ່ຕຶກ
ນັ້ນມັນກໍເຈື່ອນລົງທັ ທີ ແລະຄວາມຈິບຫາຍຂອງຕຶກນັ້ນກໍເປັ ກາ ໃຫຍ່ຫລາຍ."

ບົດທີ 7

ຊົງໂຜດຂ້ອຍໃຊ້ຂອງ າຍຮ້ອຍໃຫ້ດີ

(ມທ 8:5-13; ຢຮ 4:43-54)

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ພົ ລະເມືອງຟັງໝົດແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເມືອງກາເປ າອູມ.
2 ມີຂ້ອຍໃຊ້ຂອງ າຍທະຫາ ຄົ ໜຶ່ງທີ່ າຍຮັກຫລາຍ ປ່ວຍຢູ່ໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ.
3 ເມື່ອ າຍຮ້ອຍໄດ້ຍິ ເຖິງພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເຖົ້າແກ່ບາງຄົ ຂອງພວກຢິວ ໃຫ້ໄປອ້ອ ວອ ເຊີ ພຣະອົງສະເດັດມາໂຜດຂ້ອຍໃຊ້ຂອງ
ຕົ ໃຫ້ດີ.
4 ເມື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາເຖິງພຣະເຢຊູແລ້ວ ເຂົາກໍອ້ອ ວອ ພຣະອົງດ້ວຍໃຈຮ້ອ ຮົ ວ່າ, "ນາຍຮ້ອຍຜູ້ນັ້ນສົມຄວ ທີ່ຈະເຮັດກາ ນີ້ໃຫ້
ເພິ່ .
5 ເພາະວ່າເພິ່ນຮັກປະເທດຊາດຂອງເຮົາ ແລະແມ່ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ໄດ້ສ້າງໂຮງທຳມະເທດສະໜາໃຫ້ພວກເຮົາ."
6 ແລະພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດໄປກັບເຂົາ ເມື່ອສະເດັດເກືອບຈະເຖິງແລ້ວ າຍຮ້ອຍທະຫາ ໄດ້ໃຊ້ໝູ່ສະຫາຍໄປຫາພຣະອົງທູ ວ່າ, "ນາຍ
ເອີຍ, ຢ່າຊູ່ລຳບາກທ້ອ ເພາະວ່າຂ້າ ້ອຍເປັ ຄົ ບໍ່ສົມຄວ ທີ່ຈະໃຫ້ທ່າ ເຂົ້າໄປລຸ່ມຫລັງຄາເຮືອ ຂອງຂ້າ ້ອຍ.
7 ເພາະເຫດນັ້ນຂ້າ ້ອຍຈຶ່ງຖືວ່າເປັ ຜູ້ບໍ່ສົມຄວ ທີ່ຈະໄປຫາທ່າ ແຕ່ຂໍທ່າ ຈົ່ງກ່າວພຽງຄຳດຽວ ແລະຄົ ໃຊ້ຂອງຂ້າ ້ອຍຄົງຈະດີພ
ະຍາດ.
8 ເຫດວ່າຂ້າ ້ອຍເປັ ຄົ ທີ່ຢູ່ໃຕ້ວິໄ ທະຫາ ແລະຍັງມີທະຫາ ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັ ຊາຂອງຂ້າ ້ອຍອີກ ຄືຂ້າ ້ອຍສັ່ງຄົ ນີ້ວ່າ 'ໄປ' ມັນກໍ
ໄປ ສັ່ງອີກຄົ ໜຶ່ງວ່າ 'ມາ' ມັນກໍມາ ແລະບອກແກ່ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຂ້າ ້ອຍວ່າ 'ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້' ມັນກໍເຮັດ."
9 ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິ ຄຳເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວກໍປະຫລາດພຣະໄທດ້ວຍ າຍນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງຫລຽວຫລັງກ່າວກັບປະຊາຊົ ທີ່ຕາມມາວ່າ, "ເຮົາ
ບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ແມ່ ໃ ພວກອິສຣາເອ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່ເທົ່າ ້."
10 ຝ່າຍພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມານັ້ນ ເມື່ອກັບໄປເຖິງເຮືອ ກໍໄດ້ພົບຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ນັ້ນດີພະຍາດແລ້ວ.

ຊົງບັ ດາ ໃຫ້ລູກຊາຍແມ່ໝ້າຍເປັ ຄື ມາ

11 ຫລັງຈາກນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງພຣະອົງກໍສະເດັດໄປຍັງເມືອງໜຶ່ງຊື່ າອິ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍໄດ້ຕາມ
ພຣະອົງໄປ.
12 ເມື່ອສະເດັດມາໃກ້ປະຕູເມືອງນັ້ນ ເບິ່ງແມ! ມີຄົ ກຳລັງຫາມສົບຊາຍໜຸ່ມຜູ້ໜຶ່ງອອກມາ ເປັ ລູກຊາຍຄົ ດຽວຂອງແມ່ ແລະ າງກໍ
ເປັ ແມ່ໝ້າຍ ມີຊາວເມືອງຫລາຍສົມຄວ ອອກມາ ໍາຍິງນັ້ນ.
13 ເມື່ອຊົງເຫັ ຍິງນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງເມດຕາແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ຢ່າຮ້ອງໄຫ້."
14 ແລ້ວພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃກ້ບາຍໂລງ ພວກຫາມສົບນັ້ນກໍຢຸດຍື ຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງວ່າ, "ຊາຍໜຸ່ມເອີຍ, ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງລຸກ
ຂຶ້ນ."
15 ແລ້ວຄົ ທີ່ຕາຍນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນນັ່ງຕັ້ງຕ□ເວົ້າ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງມອບຊາຍນັ້ນໃຫ້ແມ່ຂອງລາວ.
16 ຄວາມຢ້າ ສະດຸ້ງຕົກໃຈກໍຕົກໃສ່ເຂົາທັງປວງ ເຂົາຈຶ່ງສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າວ່າ, "ທ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທຳຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຖ້າມກາງ
ພວກເຮົາ ແລ້ວແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມພົ ລະເມືອງຂອງພຣະອົງແລ້ວ."
17 ເລື່ອງຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່າລືໄປທົ່ວແຂວງຢູດາຍແລະທົ່ວຊົງເຂດທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບນັ້ນ.

ລູກສິດໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕມາໄຫວ້ພຣະເຢຊູ

(ມທ 11:2-19)

18 ຝ່າຍພວກສິດຂອງໂຢຮັ ກໍໄດ້ເລົ່າເຫດກາ ທັງປວງນັ້ນໃຫ້ທ່າ ຟັງ.
19 ໂຢຮັ ຈຶ່ງເອີ້ນສິດຂອງຕົ ສອງຄົ ໃຊ້ເຂົາໄປຫາພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າທູ ຖາມວ່າ, "ທ່ານເປັ ຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນຫລື ຫລືຈະຕ້ອງຄອຍຖ້າຜູ້ອ
ື່ນ."
20 ເມື່ອເຂົາທັງສອງມາເຖິງພຣະອົງກໍທູ ວ່າ, "ໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕໄດ້ໃຊ້ພວກຂ້າ ້ອຍມາຖາມວ່າ 'ທ່ານເປັ ຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນຫລື ຫລືຈະຕ
້ອງຄອຍຜູ້ອື່ນ'."

21 ໃ ເວລານັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຫລາຍຄົ ດີພະຍາດໂລຄາຕ່າງໆ ແລະໃຫ້ພ□ຈາກຜີຮ້າຍ ແລະໄດ້ຊົງໂຜດຄົ ຕາບອດຫລາຍຄົ ໃຫ້ເຫັ ຮຸ່ງ,
22 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຕອບສິດທັງສອງນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງໄປແຈ້ງແກ່ໂຢຮັ ຕາມທີ່ທ່າ ໄດ້ເຫັ ແລະໄດ້ຍິ ຄືວ່າຄົ ຕາບອດກໍເຫັ ຮຸ່ງ, ຄົ ຂາເສັ້ງກໍຍ່າງເປັ ປົກກະຕິ, ຄົ ຂີ້ທູດກໍດີສະອາດ, ຄົ ຫູໜວກກໍໄດ້ຍິ , ຄົ ຕາຍແລ້ວກໍເປັ ຄື ມາ, ແລະຂ່າວປະເສີດກໍປະກາດແກ່ຄົ ອະ າຖາ.
23 ບຸກຄົ ໃດບໍ່ສະດຸດສົງໃສເພາະເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັ ສຸກ."
24 ເມື່ອພວກຮັບໃຊ້ຂອງໂຢຮັ ໄປແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງຕັ້ງຕ□ກ່າວກັບປະຊາຊົ ເຖິງເລື່ອງໂຢຮັ ວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ອອກໄປໃ ປ່າເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ ເພື່ອເບິ່ງຕົ້ນອໍ້ໄຫວໄປມາດ້ວຍລົມພັດຫລື.
25 ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ ໄປເບິ່ງຄົ ່ງຫົ່ມເຄື່ອງລະອຽດອ່ອ   ວ ຫລື ເບິ່ງແມ! ຄົ ທີ່ ່ງຫົ່ມເຄື່ອງອັ ງົດງາມແລະຢູ່ກິ ດ້ວຍຂອງປະ ິດຍ່ອມຢູ່ໃ ພຣະລາຊະວັງ.
26 ແຕ່ພວກທ່າ ອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ ເບິ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທຳຫລື ແມ່ ແລ້ວເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ທ່າ ຜູ້ນັ້ນກໍໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທຳອີກ.
27 ຄືໂຢຮັ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະຄຳພີກ່າວຂຽ ໄວ້ເຖິງເພິ່ນວ່າ,
'ເບິ່ງແມ, ເຮົາໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປກ່ອ ໜ້າທ່າ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ນັ້ນຈະຈັດແຈງຫົ ທາງຂອງທ່າ ໄວ້ກ່ອ ໜ້າທ່ານ'.
28 ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ໃ ບັ ດາຜູ້ທີ່ເກີດຈາກຜູ້ຍິງນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັ ແຕ່ຜູ້ ້ອຍທີ່ສຸດໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າກໍໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັ ອີກ."
29 (ຝ່າຍຄົ ທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິ ພ້ອມທັງພວກເກັບພາສີກໍໄດ້ຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າຍຸດຕິທຳໂດຍທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັ ແລ້ວ.
30 ແຕ່ພວກຟາລິຊາຍແລະພວກທຳບັ ຕິດໄດ້ຂັດຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບເຂົາ ໂດຍທີ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັ .)
31 "ເຫດສັ ນັ້ນເຮົາຈະປຽບຄົ ສະໄໝນີ້ກັບອັ ໃດ ແລະເຂົາເປັ ເໝືອ ກັບອັ ໃດ.
32 ປຽບເໝືອ ກັບໝູ່ເດັກ ້ອຍທີ່ນັ່ງຢູ່ກາງຕະຫລາດຮ້ອງໃສ່ກັ ວ່າ,
'ຕູໄດ້ເປົ່າປີ່ໃຫ້ສູ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ຟ້ອ ລຳ
ຕູໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຮໍ່າໄຮ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ຕີອົກຕ້ອ ຮັບ'.
33 ເພາະວ່າໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕໄດ້ມາ ກໍບໍ່ກິ ເຂົ້າຫລືດື່ມເຫລົ້າແວງ ແລະພວກທ່າ ເວົ້າວ່າ 'ມີຜີສິງຢູ່'.
34 ສ່ວ ບຸດມະ ຸດໄດ້ມາທັງກິ ແລະດື່ມ ແລະພວກທ່າ ເວົ້າວ່າ 'ເບິ່ງແມ, ນີ້ເປັ ຄົ ກິ ເກັ ສ່ວ ແລະມັກເມົາ, ເປັ ເພື່ອນຂອງຄົ ເກັບພາສີແລະຄົ   ອກາສິ ທຳ'.
35 ແຕ່ພຣະປັ ຍາກໍປະກົດວ່າຖືກຕ້ອງແລ້ວໂດຍບັ ດາຜົ ຂອງພຣະປັ ຍານັ້ນ."

ພຣະເຢຊູໃ ເຮືອ ຂອງຊີໂມ ຟາລິຊາຍ

36 ມີຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກຟາລິຊາຍໄດ້ເຊີ ພຣະອົງໄປສະເຫວີຍອາຫາ ໃ ເຮືອ ຂອງຕົ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຂອງຟາລິຊາຍຜູ້ນັ້ນແລ້ວຊົງປະທັບລົງ.
37 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຍິງຊົ່ວຄົ ໜຶ່ງໃ ເມືອງນັ້ນ ເມື່ອຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງນັ່ງສະເຫວີຍອາຫາ ໃ ເຮືອ ຂອງຟາລິຊາຍ ຍິງຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖື ກະອອມຫີ ຂາວມີ ້ຳມັ ຫອມ.
38 ມາຢື ຂ້າງຫລັງໃກ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງຮ້ອງໄຫ້ ້ຳຕາໄຫລຈົ ປຽກບາດ   ງຈຶ່ງເອົາຜົມເຊັດທັງຈູບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະເອົາ ້ຳມັ ຫອມນັ້ນສົງ.

39 ຝ່າຍຄົ ຟາລີຊາຍຜູ້ເຊີ ພຣະອົງມາ ເມື່ອເຫັ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍ ິກໃ ໃຈວ່າ "ຖ້າຜູ້ ີແມ່ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ເພິ່ນຄົງຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຍິງຜູ້
ຖືກຕ້ອງກາຍຂອງເພິ່ນເປັ ຜູ້ໃດ ແລະເປັ ຄົ ແ ວໃດ ເພາະມັ ເປັ ຄົ ຊົ່ວ."
40 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເພິ່ນວ່າ, "ຊີໂມ ເອີຍ, ເຮົາມີສິ່ງໜຶ່ງຈະເວົ້າກັບທ່ານ" ຊີໂມ ທູ ຕອບວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ເຊີ ເວົ້າໂລດ."
41 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ໜຶ່ງມີລູກໜີ້ສອງຄົ ຄົ ໜຶ່ງເປັ ໜີ້ເງິ ຫ້າຮ້ອຍຫລຽ ເດ າຣິອົ ອີກຄົ ໜຶ່ງເປັ ໜີ້ຫ້າສິບຫລຽ .
42 ເມື່ອເຂົາບໍ່ມີອັ ໃດຈະໃຊ້ໜີ້ແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ຈຶ່ງໂຜດຍົກໜີ້ໃຫ້ເຂົາທັງສອງ ໃ ສອງຄົ ນັ້ນຄົ ໃດຈະຮັກເຈົ້າໜີ້ຫລາຍກວ່າກັນ."
43 ຊີໂມ ທູ ຕອບວ່າ, "ຂ້າ ້ອຍຄຶດວ່າຄົນທີ່ເພິ່ນໄດ້ໂຜດຍົກໜີ້ໃຫ້ຫລາຍນັ້ນເປັ ຜູ້ຮັກຫລາຍ" ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ທ່ານຄຶດຖືກ
ແລ້ວ."
44 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຫລຽວໄປຫາຍິງນັ້ນ ແລະຊົງກ່າວກັບຊີໂມ ວ່າ, "ທ່ານເຫັ ຍິງຜູ້ນີ້ບໍ່ ເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາໃ ເຮືອ ຂອງທ່າ ທ່າ ບໍ່ໄດ້
ໃຫ້ ້າລ້າງຕີ ຂອງເຮົາ ແຕ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເອົາ ້າຕາລ້າງຕີ ຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ເອົາຜົມຂອງຕົ ເຊັດ.
45 ທ່າ ບໍ່ໄດ້ຈູບເຮົາ ແຕ່ຜູ້ຍິງນີ້ ຕັ້ງແຕ່ເຮົາເຂົ້າມາລາວບໍ່ໄດ້ເຊົາຈູບຕີ ຂອງເຮົາ.
46 ທ່າ ບໍ່ໄດ້ເອົາ ້າມັ ທາຫົວຂອງເຮົາ ແຕ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເອົາ ້າມັ ຫອມທາຕີ ຂອງເຮົາ.
47 ເຫດສັ ນັ້ນເຮົາບອກທ່າ ວ່າ ຄວາມຜິດບາບຂອງຍິງນີ້ຊຶ່ງມີຫລາຍນັ້ນໄດ້ໂຜດຍົກເສຍແລ້ວ ເພາະລາວຮັກຫລາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ
ກາ ຍົກໂທດໜ້ອຍກໍຮັກໜ້ອຍ."
48 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຍິງນັ້ນວ່າ, "ຄວາມຜິດບາບຂອງເຈົ້າໂຜດຍົກເສຍແລ້ວ."
49 ຝ່າຍຄົ ທັງຫລາຍທີ່ນັ່ງຮັບປະທາ ກັບພຣະອົງກໍຕັ້ງຄຶດໃ ໃຈວ່າ, "ຜູ້ນີ້ແມ່ ໃຜ ຈຶ່ງໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດບາບດັ່ງນັ້ນ."
50 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຍິງນັ້ນວ່າ, "ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພົ້ນ ຈົ່ງໄປເປັ ສຸກເທີນ."

ບົດທີ 8

ແມ່ຍິງບາງຄົ ໄປກັບພຣະອົງ

1 ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຕາມບ້າ ຕາມເມືອງ ຊົງປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ສາວົກສິບສອງຄົ
ນັ້ນກໍຢູ່ກັບພຣະອົງ.
2 ພ້ອມກັບແມ່ຍິງບາງຄົ ທີ່ພົ້ ຈາກຜີຮ້າຍແລ້ວ ແລະພ□ຈາກພະຍາດຕ່າງໆ ຄືມາຣີອາຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າມັກດາລາ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ຜີ
ເຈັດໂຕອອກ.
3 ແລະໂຢຮັ າພັ ລະຍາຂອງຈູຊາ ຜູ້ເປັ ກົມວັງຂອງເຮໂຣດ, ແລະ າງຊູຊັ າ, ກັບຍິງອື່ນອີກຫລາຍຄົ ທີ່ເຄີຍສະຫລະຊັບຂອງເຂົາ
ບົວລະບັດພຣະອົງແລະພວກຂອງພຣະອົງເໝືອ ກັ .

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່າ

(ມທ 13:1-9; ມຣກ 4:1-9)

4 ເມື່ອປະຊາຊົ ຈຳ ວ ຫລວງຫລາຍໄດ້ມາຊຸມ ຸມກັ ຢູ່ ແລະມີຄົ ກຳລັງມາຫາພຣະອົງຈາກເມືອງນັ້ນເມືອງນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງ
ຊົງກ່າວກັບເຂົາເປັ ຄຳອຸປະມາວ່າ,
5 "ມີຄົ ໜຶ່ງອອກໄປຫວ່າ ພືດຂອງຕົນ ເມື່ອກຳລັງຫວ່າ ຢູ່ນັ້ນ ລາງເມັດກໍຕົກຕາມທາງກໍຖືກຢຽບຢ່ຳ ແລະ ົກປ່າມາກິ ເສຍ.
6 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ບ່ອ ມີຫີ ແລະເມື່ອງອກຂຶ້ນແລ້ວກໍຫ່ຽວແຫ້ງລົງເພາະບ່ອ ບໍ່ຊຸ່ມ.
7 ລາງເມັດກໍຕົກກາງພຸ່ມໜາມ ໜາມກໍປົ່ງຂຶ້ນມາ ໍາ ແລ້ວປົກຫຸ້ມຮັດເສຍ.
8 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ດິ ດີຈຶ່ງງອກຂຶ້ນເກີດຜົ ຮ້ອຍຕໍ່" ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຜູ້ໃດມີຫູຢາກຟັງ ຈົ່ງຟັງ
ເອົາ."

ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງຄຳອຸປະມາ

(ມທ 13:10-17; ມຣກ 4:1-9)
9 ພວກສາວົກຈຶ່ງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ຄໍາອຸປະມານີ້ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ."
10 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ຂໍ້ຄວາມລັບເລິກແຫ່ງລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈາ ຊົງໂຜດໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍຮູ້ໄດ້ ແຕ່ສໍາລັບຄົ ອື່ນນັ້ນໄດ້
ບອກໃຫ້ເປັ ຄໍາອຸປະມາ ເພື່ອເມື່ອເຂົາເບິ່ງຈະບໍ່ເຫັ , ແລະເມື່ອເຂົາຟັງຈະບໍ່ເຂາໃຈ.

ຊົງອະທິບາຍເລື່ອງຜູ້ຫວ່າ

(ມທ 13:18-23; ມຣກ 4:13-20)
11 "ຄໍາອຸປະມານັ້ນກໍເປັ ດັ່ງນີ້ ຄືເມັດພືດນັ້ນໄດ້ແກ່ພຣະທໍາຂອງພຣະເຈາ.
12 ເມັດທີ່ຕົກຕາມທາງໄດ້ແກ່ພວກຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ແລ້ວພະຍາມາ ມາຍາດເອົາພຣະທໍາໄປຈາກໃຈຂອງເຂົາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອແລະພ□ໄດ້.
13 ເມັດທີ່ຕົກບ່ອ ມີຫີ ໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິ ແລ້ວກໍຮັບພຣະທໍານັ້ນດ້ວຍຄວາມຍິ ດີແຕ່ບໍ່ມີຮາກ ເຊື່ອຢູ່ແຕ່ຊົ່ວຄາວເມື່ອຖືກທົດລອງເຂົາ
ເລີກເສຍ.
14 ເມັດທີ່ຕົກກາງພຸ່ມໜາມນັ້ນໄດ້ແກ່ພວກຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ແລ້ວອອກໄປຕາມທາງ ແລະຄວາມກັງວົ , ກັບຊັບສິນບັດ, ທັງຄວາມສະໜຸກ
ຂອງຊີວິດນີ້ໄດ້ເຂາມາຫຸ້ມຮັດພຣະທໍານັ້ນເສຍ ແລ້ວຜົ ຂອງເຂົາຈຶ່ງບໍ່ທັ ສຸກ.
15 ເມັດທີ່ຕົກໃສ່ດິ ດີນັ້ນໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະທໍາດ້ວຍໃຈເຫລື້ອມໃສສັດທາ ແລ້ວກໍຈົດຈໍາໄວ້ ຈຶ່ງເກີດຜົ ໂດຍ ຄວາມພຽນ."

ຄໍາອຸປະມາເລື່ອງໂຄມໄຟ

(ມຣກ 4:21-25)
16 "ບໍ່ມີຜູ້ໃດ ເມື່ອໄຕ້ໂຄມແລ້ວຈະເອົາພາຊະ ະປົກບັງໄວ້ ຫລືວາງໄວ້ໃຕ້ຕຽງ ອ ແຕ່ຕັ້ງໄວ້ເທິງເຄື່ອງຮອງຕີ ໂຄມ ເພື່ອຄົ ທັງ
ຫລາຍທີ່ເຂາມາຈະໄດ້ເຫັ ແສງສະຫວ່າງ.
17 ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ຊຶ່ງຈະບໍ່ປະກົດແຈ້ງ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ປົກບັງໄວ້ຊຶ່ງຈະບໍ່ຮູ້ແລະບໍ່ເປີດເຜີຍ.
18 ເຫດສັ ນັ້ນທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ຢ່າງໃດ ກໍຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດມີຢູ່ແລ້ວ ຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນອີກ ແຕ່ຜູ້ໃດບໍ່ມີເຖິງ
ແມ່ ວ່າສິ່ງທີ່ຕົ ຄິດວ່າມີຢູ່ນັ້ນ ຈະຊົງຍຶກເອົາໄປຈາກຜູ້ນັ້ນເສຍ."

ມາ ດາແລະພວກ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 12:46-50; ມຣກ 3:31-35)
19 ເມື່ອນັ້ນມາ ດາແລະພວກ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຫາ ແຕ່ເຂາໄປເຖິງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເພາະຄົ ຫລາຍ.
20 ມີຄົ າຂ່າວມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ມານດາແລະພວກ້ອງຊາຍທ່າ ຢື ຢູ່ຂ້າງ ອກຢາກມາຫາ."
21 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ມາ ດາແລະ້ອງຂອງເຮົານັ້ນ ຄືຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະທໍາຂອງພຣະເຈາແລະເຮັດຕາມ.

ພຣະເຢຊູຊົງຫ້າມລົມພະຍຸ

(ມທ 8:23-27; ມຣກ 4:23-41)
22 ຢູ່ມາວັ ໜຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອ ແລ້ວຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາຈົ່ງພາກັ ຂ້າມທະເລສາບໄປຟາກນັ້ນເທາະ" ແລ້ວເຂົາກໍ
ຖອຍເຮືອອອກໄປ.
23 ເມື່ອກໍາລັງຂ້າມໄປພຣະອົງບັ ທົມຫລັບ ແລະເກີດມີລົມພະຍຸພັດລົງມາກາງທະເລ, ້າກໍເຂາເຮືອຢູ່, ໜ້າຢ້າ ຈະເປັ ອັ ຕະລາຍ.
24 ພວກສາວົກຈຶ່ງມາປຸກພຣະອົງທູ ວ່າ, "ອາຈາ , ອາຈາ ເຈາອີຍ, ພວກຂ້າ້ອຍກໍາລັງຈະຈົມຕາຍຢູ່ແລ້ວ" ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕື່ນຂຶ້ນ
ຫ້າມລົມແລະຟອງ້າ ລົມແລະຟອງ້າກໍຢຸດສະຫງົບງຽບທົ່ວໄປທັ ທີ.
25 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່າ ຢູ່ໃສ?" ເຂົາກໍຢ້າ ແລະປະຫລາດໃຈຈຶ່ງເວົາກັ ວ່າ, "ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ ຜູ້ໃດໜໍ
ຈຶ່ງຫ້າມທັງລົມແລະ້າ ແລະລົມກັບ້າກໍຍອມຟັງເພິ່ນ."

ຊົງໂຜດຄົ ຜີສິງທີ່ເຂດແດ ເຄເຄຊັ

(ມທ 8:28-34; ມຣກ 5:1-20)

26 ແລ້ວເຂົາໄດ້ໄປຈອດທີ່ເຂດແດ ຂອງຊາວເຄເຄເຊັນ ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັ ຂ້າມກັບແຂວງຄາລີເລ.

27 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນບົກແລ້ວມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງແຕ່ເມືອງນັ້ນມາພົບພຣະອົງ ຄົ ຜູ້ນັ້ນມີຜີຮ້າຍຫລາຍໂຕສິງຢູ່ ລາວບໍ່ໄດ້ ຸງເຄື່ອງແລະ
ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃ ເຮືອ ເປັ ເວລາເຫິງແລ້ວ ແຕ່ຢູ່ຕາມອຸບໂມງຝັງສົບ.

28 ເມື່ອຄົ ນັ້ນໄດ້ເຫັ ພຣະເຢຊູກໍຮ້ອງຂຶ້ນ ແລ້ວຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງອອກສຽງດັງທູ ວ່າ. "ເຢຊູບຸດຂອງພຣະເຈ ຜູ້ສູງສຸດເອີຍ,
ທ່າ ມາຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ ຂໍຢ່າໄດ້ທໍລະມາ ເຮົາທ້ອນ!"

29 ມັ ເວ ດັ່ງນັ້ນກໍເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງຜີຖ່ອຍຮ້າຍໃຫ້ອອກຈາກຄົ ນັ້ນ (ດ້ວຍວ່າຜີນັ້ນໄດ້ມາກຸມເອົາຄົ ນັ້ນໄປຫລາຍເທື່ອຫລາຍທີ່
ແລະເຄີຍມັດດ້ວຍຊືກແລະຖືກລ່າມໂສ້ຂັງໄວ້ ແຕ່ມັ ກໍຫັກເຄື່ອງມັດນັ້ນເສຍແລ້ວໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ເຂົ ໄປໃ ປ່າ).

30 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຖາມມັ ວ່າ, "ມຶງຊື່ຫຍັງ?" ມັນທູ ຕອບວ່າ, "ຊື່ກອງທັບ" ດ້ວຍວ່າຜີທີ່ເຂົ ສິງຢູ່ນັ້ນມີຫລາຍໂຕ.

31 ແລະຜີນັ້ນໄດ້ອ້ອ ວອ ຂໍ ໍາພຣະອົງບໍ່ໃຫ້ບັງຄັບມັ ໜີໄປພື້ນເຫວເລິກ.

32 ທີ່ນັ້ນມີໝູຝູງໃຫຍ່ກໍາລັງຫາກິ ຢູ່ຕາມພູ ຜີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ທູ ຂໍພຣະອົງຊົງອະ ຸຍາດໃຫ້ພວກມັ ເຂົ ສິງຢູ່ໃ ໝູຝູງນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງ
ອະ ຸຍາດໃຫ້.

33 ຜີເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ອອກມາຈາກຄົ ນັ້ນແລ້ວເຂົ ໄປສິງຢູ່ໃ ຝູງໝູ ໝູທັງປວງກໍຟ້າວແລ່ ລົງຈາກຕາລິ່ງຊັ ໂຕ ໃສ່ທະເລສາບຈົມ
້າຕາຍທັ ທີ.

34 ຝ່າຍຄົ ລ້ຽງໝູເມື່ອເຫັ ເຫດກາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຕ່າງຄົ ຕ່າງໜີໄປເລົ່າເລື່ອງນັ້ນທັງໃ ເມືອງແລະ ອກເມືອງ.

35 ແລ້ວຄົ ທັງປວງກໍອອກມາເບິ່ງເຫດກາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ແລະເມື່ອມາເຖິງພຣະເຢຊູ ເຂົາໄດ້ເຫັ ຄົ ທີ່ຜີຮ້າຍອອກຈາກຕົວ ຸງຫົ່ມເສື້ອ
ຜ້າມີສະຕິອາລົມດີ ນັ່ງຢູ່ໃກ້ພຣະບາດເຢຊູ ເຂົາຈຶ່ງມີໃຈຢ້າ .

36 ຝ່າຍຄົ ທີ່ເຫັ ເຫດກາ ນັ້ນ ກໍໄດ້ເລົ່າໃຫ້ເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງ ຄົນທີ່ຜີຮ້າຍເຂົ ສິງນັ້ນໄດ້ດີປົກກະຕິຢ່າງໃດ.

37 ຊາວເມືອງເຄເຄຊັ ກັບປະຊາຊົ ທັງປວງໃ ທີ່ວຮອບເຂດນັ້ນໄດ້ອ້ອ ວອ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໜີໄປຈາກເຂົາເສຍ ເພາະຄວາມຢ້າ ອັ
ໃຫຍ່ໄດ້ຕົກໃສ່ເຂົາ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດລົງເຮືອກັບຄື ໄປ.

38 ຄົ ທີ່ມີຜີຮ້າຍອອກຈາກຕົວນັ້ນໄດ້ອ້ອ ວອ ຂໍຢູ່ ໍາພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງຊົງບອກໃຫ້ໄປໂດຍຊົງສັ່ງວ່າ.

39 "ຈົ່ງກັບໄປບ້າ ເຮືອ ຂອງເຈ ແລະເລົ່າເລື່ອງກາ ໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈ ໄດ້ຊົງກະທໍາແກ່ເຈ ນັ້ນ" ແລ້ວຄົ ນັ້ນກໍກັບໄປປະກາດແກ່ຄົ
ທັງປວງ ເຖິງເຫດກາ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະທໍາແກ່ຕົ .

ເລື່ອງລູກສາວເຈ າຍແລະຍິງເລືອດຕົກ

(ມທ 9:18-26; ມຣກ 5:21-43)

40 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດກັບມາແລ້ວປະຊາຊົ ກໍໄດ້ຕ້ອ ຮັບພຣະອົງ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍຄອຍຖ້າພຣະອົງຢູ່.

41 ແລະເບິ່ງແມ! ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງຊື່ຢາອີໂຣ ເປັ າຍໂຮງທໍາມະເທດສະໜາມາຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ອ້ອ ວອ ຂໍໃຫ້ພຣະ
ອົງສະເດັດເຂົ ໄປໃ ເຮືອ ຂອງຕົ .

42 ເພາະວ່າເພິ່ນມີລູກສາວຄົ ດຽວອາຍຸປະມາ ສິບສອງປີ ລູກນັ້ນກໍາລັງຈະຕາຍໄປ.

43 ໃ ຂະນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປນັ້ນ ປະຊາຊົ ໄດ້ກີດຂວາງພຣະອົງ ມີຍິງຄົ ໜຶ່ງເປັ ພະຍາດເລືອດຕົກໄດ້ສິບສອງປີມາແລ້ວ າງໄດ້
ຈ່າຍຊັບຂອງຕົ ໃຫ້ພວກໝໍຈົ ໝົດແຕ່ບໍ່ມີໝໍຄົ ໃດອາດໃຫ້ດີພະຍາດໄດ້.

44 າງໄດ້ຫຍັບເຂົ າມາເບື້ອງຫລັງພຣະເຢຊູແລະບາຍແຄມເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງ ໃ ທັ ໃດນັ້ນເລືອດທີ່ໄຫລກໍຕຸດ.

45 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມວ່າ, "ແມ່ນໃຜໄດ້ບາຍເຮົາ?" ເມື່ອຄົ ທັງປວງໄດ້ຕອບປະຕິເສດເປໂຕກັບພວກຄົນທີ່ຢູ່ ໍາກັ ໄດ້ທູນວ່າ, "ອາຈາ
ເຈົ ອີຍ, ກໍແມ່ ປະຊາຊົ ທີ່ກໍາລັງກີດຂວາງແລະບຽດທ່າ ຢູ່."

46 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ມີຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ບາຍເຮົາ ເພາະເຮົາຮູ້ສຶກວ່າລິດໄດ້ສວ່າ ອອກຈາກເຮົາໄປ."

47 ເມື່ອເຫັ ວ່າຈະເຊື່ອງຕົວບໍ່ໄດ້ແລ້ວ າງກໍເຂົ້າມາດ້ວຍຕົວສັ່ນຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຄົ ທັງປວງ ທູ ເຖິງເຫດກາ ທີ່ຄົ ໄດ້ບາຍພຣະອົງ ແລະບອກເຖິງເລື່ອງທີ່ຄົ ໄດ້ດີພະຍາດທັ ທີນັ້ນເໝືອ ກັ .
48 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, “ລູກຍິງເອີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ ຈົ່ງໄປເປັ ສຸກເທີນ!”.
49 ໃ ຂະ ະທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຢູ່ນັ້ນ ມີຄົ ໜຶ່ງມາແຕ່ເຮືອ ຂອງ າຍໂຮງທຳບອກວ່າ, “ລູກຂອງ າຍຕາຍແລ້ວ ຂໍຢ່າໄດ້ລົບກວ ອາຈາ ຕໍ່ໄປ.”
50 ຝ່າຍພຣະເຢຊູ ເມື່ອໄດ້ຍິ ກໍຊົງກ່າວແກ່ າຍນັ້ນວ່າ, ”ຢ່າວິຕົກເທາະ ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ ແລະລູກຈະໄດ້ລອດພົ້ນ.”
51 ເມື່ອສະເດັດເຖິງເຮືອ ແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອະ ຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໄປນຳ ເວັ້ນແຕ່ເປໂຕ, ໂຢຮັ , ຢາໂກໂບ, ແລະພໍ່ແມ່ຂອງເດັກ ້ອຍນັ້ນ.
52 ຄົ ທັງຫລາຍກໍຕີອົກຮ້ອງໄຫ້ຮ່ຳໄຮເພາະເດັກ ້ອຍນັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງຊົງບອກວ່າ, “ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ເທາະ ເດັກ ້ອຍນັ້ນບໍ່ຕາຍດອກ ແຕ່ຫລັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ.”
53 ແລ້ວເຂົາພາກັ ຫົວຂວັ ພຣະອົງ ເພາະເຂົາຮູ້ວ່າເດັກ ້ອຍນັ້ນຕາຍແລ້ວ.
54 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຈັບມືເດັກ ້ອຍ ແລ້ວຊົງຮ້ອງວ່າ, “ລູກເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແມ!”.
55 ແລະຈິດວິ ຍາ ກໍກັບເຂົ້າໃ ຕົວເດັກ ້ອຍນັ້ນ ມັນໄດ້ລຸກຂຶ້ນທັ ທີ ພຣະອົງຈິ່ງຊົງສັ່ງໃຫ້ເອົາອາຫາ ມາໃຫ້ມັ ກິ .
56 ຝ່າຍພໍ່ແມ່ຂອງເດັກ ້ອຍນັ້ນກໍງຶດອັດສະຈັ ໃຈຫລາຍ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫ້າມເຂົາບໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ໃດຮູ້ເຫດກາ ຊຶ່ງເປັ ມານັ້ນ.

ບົດທີ 9

ຊົງໃຊ້ສາວົກສິບສອງຄົ ອອກໄປປະກາດ

(ມທ 10:5:15; ມຣກ 6:7-13)

1 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນມາພ້ອມກັ ແລ້ວ ກໍຊົງປະທາ ໃຫ້ເຂົາມີລິດແລະມີອຳ າດເໜືອຜີຮ້າຍທັງປວງ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີພະຍາດຕ່າງໆ.
2 ແລ້ວພຣະອົງຊົງໃຊ້ເຂົາໃຫ້ອອກໄປປະກາດລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ຄົ ເຈັບປ່ວຍດີພະຍາດ.
3 ພຣະອົງຈິ່ງຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, “ຢ່າເອົາສິ່ງໃດໄປໃຊ້ຕາມທາງ ຄື ຢ່າເອົາໄມ້ຄ້ອ ເທົ້າ, ຫລືຖົງ, ຫລືອາຫາ , ຫລືເງິ , ຫລືເສື້ອສອງໂຕ.
4 ແລະຖ້າເຂົາໄປໃ ເຮືອ ຫລັງໃດ ກໍໃຫ້ອາໃສຢູ່ໃ ເຮືອ ຫລັງນັ້ນຈົ ກວ່າຈະຈາກໄປ.
5 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຕ້ອ ຮັບພວກທ່ານ ຈົ່ງອອກຈາກເມືອງນັ້ນໄປ ແລະຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ ທີ່ຕິດຕີ ຂອງພວກທ່າ ອອກເສຍ ເພື່ອເປັ ພະຍາ ຕໍ່ເຂົາ.”
6 ແລ້ວພວກສາວົກກໍພາກັ ອອກໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດຕາມບ້າ ເມືອງຕ່າງໆ ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົ ເຈັບປ່ວຍທົ່ວທຸກບ່ອ ດີພະຍາດ.

ຄວາມສົງໃສຂອງເຮໂຣດ

(ມທ 14:1-12; ມຣກ 6:14-29)

7 ຝ່າຍເຮໂຣດຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຍິ ເລື່ອງເຫດກາ ທັງປວງຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈິ່ງຫຍຸ້ງໃຈສົງໃສຫລາຍ ເພາະລາງຄົ ເວົ້າວ່າ, “ໂຢຮັ ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍແລ້ວ.”
8 ລາງຄົ ວ່າ, “ເປັນເອລີຢາມາປະກົດ” ຄົນອື່ນກໍວ່າ, “ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳແຕ່ເຊັ່ນບູຮາ ກັບເປັ ຄື ມາອີກ.”
9 ເຮໂຣດຈິ່ງກ່າວວ່າ, “ໂຢຮັ ນັ້ນເຮົາໄດ້ຕັດຫົວແລ້ວ ແຕ່ຄົ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຍິ ຂ່າວນີ້ແມ່ ຜູ້ໃດໜໍ?” ແລ້ວເຮໂຣດໄດ້ຫາໂອກາດທີ່ຈະພົບພຣະອົງ.

ຊົງລ້ຽງຫ້າພັ ຄົ

(ມທ 14:13-21; ມຣກ 6:30-44; ຢຮ 6:1-14)

10 ເມື່ອອັກຄະສາວົກກັບຄື ມາແລ້ວ ເຂົາກໍທູ ພຣະອົງເຖິງບັ ດາກາ ທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງພາເຂົາແຕ່ໝູ່ດຽວອອກໄປເຖິງເມືອງໜຶ່ງ ຊື່ເບດຊາອີດາ.

11 ແຕ່ເມື່ອປະຊາຊົ ຮູ້ຈັກ ເຂົາກໍຕາມໄປຫາພຣະອົງ ສ່ວ ພຣະອົງກໍຊົງຕ້ອ ຮັບເຂົາແລະຊົງບອກເຂົາເຖິງລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງເຈ￼
ແລະທຸກຄົ ທີ່ຕ້ອງກາ ຢາກດີພະຍາດພຣະອົງກໍຊົງໂຜດໃຫ້ດີ.
12 ຄັ ຕາເວັ ກໍາລັງຈະຕົກ ພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນໄດ້ມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົ ເລີກໄປຕາມບ້າ ໄຮ່ບ້າ   ໆໃ ແຖບນີ້ເພື່ອຫາ
ບ່ອ ພັກ ອ ແລະຊື້ອາຫາ ກິ   ເພາະບ່ອ ນີ້ຢູ່ກາງປ່າ."
13 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ   ຈົ່ງລ້ຽງເຂົາສາ!" ພວກສາວົກຈິ່ງທູ ວ່າ, "ພວກຂ້າ ້ອຍບໍ່ມີຫຍັງ ອກຈາກເຂ￼ຈີ່ຫ້າກ້ອ
ແລະປາສອງໂຕເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ພວກຂ້າ ້ອຍຈະໄປຊື້ອາຫາ ສໍາລັບຄົ ທັງປວງນີ້."
14 ເພາະວ່າຄົ ເຫລົ່ານັ້ນແຕ່ຜູ້ຊາຍມີປະມາ ຫ້າພັ ຄົ   ແລ້ວອົງຊົງສັ່ງພວກສາວົກວ່າ, "ຈົ່ງໃຫ້ຄົ ທັງປວງນັ່ງລົງເປັ ໝູ່ ໝູ່ລະຫ້າສິບ
ຄົນ."
15 ເຂົາກໍເຮັດຕາມ ຄືໄດ້ໃຫ້ຄົ ທັງປວງນັ່ງລົງ.
16 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັບເອົາເຂ￼ຈີ່ຫ້າກ້ອ ແລະປາສອງໂຕນັ້ນແລ້ວ ກໍຊົງເງີຍພຣະພັກເບິ່ງຟ້າຂໍພຣະພອ   ແລະຊົງຫັກເຂ￼ຈີ່ນັ້ນຍື່ນໃຫ້
ພວກສາວົກເພື່ອແຈກໃຫ້ແກ່ຄົ ທັງປວງ.
17 ເຂົາກໍກິ ອີ່ມທຸກຄົ   ສ່ວ ຕ່ອ ຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນກໍເກັບໄດ້ສິບສອງບຸງ.

ເປໂຕກ່າວວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັ ພຣະຄຣິດ

(ມທ 16:13-19; ມຣກ 8:27-29)

18   ຢູ່ມາເມື່ອພຣະອົງກໍາລັງໄຫວ້ວອ ຢູ່ໃ ບ່ອ ຕ່າງຫາກ ມີແຕ່ພວກສາວົກຢູ່ ່າພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ປະຊາຊົ ເວ￼ກັ ວ່າເຮົາ
ແມ່ ຜູ້ໃດ?".
19 ພວກສາວົກທູ ຕອບວ່າ, "ເຂົາວ່າແມ່ ໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ, ລາງຄົ ວ່າ ແມ່ ເອລີຢາ, ແຕ່ຄົ ອື່ນວ່າແມ່ ຜູ້ປະກາດພຣະທໍາແຕ່ເຊັ່ນບູ
ຮາ ກັບເປັ ຄື ມາອີກ."
20 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ຝ່າຍພວກທ່າ ເດ ວ່າເຮົາແມ່ ໃຜ?" ເປໂຕທູ ຕອບວ່າ, "ແມ່ນພຣະຄຣິດມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ."

ຊົງທໍາ ວາຍເຖິງມໍລະ ະພາບຂອງພຣະອົງ

(ມທ 16:20-28; ມຣກ 8:30 - 9:1)

21   ພຣະອົງຈິ່ງຊົງສັ່ງຫ້າມເຂົາຢ່າງແຂງແຮງ ບໍ່ໃຫ້ບອກຄວາມນີ້ແກ່ຜູ້ໃດ.
22 ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ບຸດມະ ຸດຈະຕ້ອງທົ ທຸກທໍລະມາ ຫລາຍປະກາ   ພວກເຖ￼ແກ່ກັບພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກ ັກທໍາຈະ
ບໍ່ຍອມຮັບເພິ່ນ ເຂົາຈະໄດ້ຂ້າເພິ່ນເສຍ ແລ້ວໃ ວັ ຖ້ວ ສາມເພິ່ນຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ຄື ມາອີກ."
23 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຄົ ທັງຫລາຍວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຈະຕາມເຮົາມາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕັດສິດຂອງຕົ ເສຍແລະຮັບແບກໄມ້ກາງແຂ ຂອງ
ຕົ ທຸກວັ   ແລ້ວຕິດຕາມເຮົາມາ.
24 ເພາະວ່າຜູ້ໃດຢາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົ ໃຫ້ພ□ ຜູ້ນັ້ນຈະເສຍຊີວິດ ແຕ່ຜູ້ໃດຈະເສຍຊີວິດຂອງຕົ ເພາະເຫັ ແກ່ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະມີຊີວິດ
ພ□.
25 ເຫດວ່າຖ້າຜູ້ໃດຈະໄດ້ສິ່ງຂອງໝົດທັງໂລກ ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຈິບຫາຍ ຫລືເສຍໄປ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັ ໃດ.
26 ດ້ວຍວ່າຖ້າຜູ້ໃດມີຄວາມລະອາຍເພາະເຮົາ ແລະເພາະຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ ບຸດມະ ຸດກໍຈະມີຄວາມລະອາຍເພາະຜູ້ນັ້ນ ເມື່ອເພິ່ນມາ
ດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງຕົ   , ຂອງພຣະບິດາ ແລະຂອງພວກເທວະດາບໍລິສຸດ.
27 ແຕ່ເຮົາບອກທ່າ   ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ມີລາງຄົ ທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນີ້ຈະບໍ່ຮູ້ລົດຄວາມຕາຍຈົ ກວ່າຈະໄດ້ເຫັ ລາຊະອາ າຈັກຂອງ
ພຣະເຈ￼."

ຊົງປ່ຽ ລັກສະ ະ

(ມທ 17:1-8; ມຣກ 9:2-8)

28 ພາຍຫລັງພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວປະມາ ແປດວັ ພຣະອົງໄດ້ຊົງພາເປໂຕ, ໂຢຮັ , ແລະຢາໂກໂບຂຶ້ນໄປເທິງພູເພື່ອໄຫວ້ວອ .
29 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງຊົງໄຫວ້ວອ ຢູ່ນັ້ນ ວັນ ະພຣະພັກຂອງພຣະອົງກໍປ່ຽ ໄປ ແລະເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງກໍຂາວເຫລື້ອມ.
30 ແລະເບິ່ງແມ! ມີສອງຄົ ເຜີສີ ທະ າຢູ່ກັບພຣະອົງ ຄືໂມເຊແລະເອລີຢາ.
31 ຜູ້ມາປະກົດດ້ວຍລັດສະໝີ ແລະກ່າວເຖິງກາ ທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດຈາກໂລກໄປ ຊຶ່ງຈະສຳເລັດໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
32 ຝ່າຍເປໂຕກັບໝູ່ຂອງຄົ ກໍເຫງົາ ອ ແລະເມື່ອຕາຂອງເຂົາສະຫວ່າງຂຶ້ນແລ້ວ ເຂົາກໍໄດ້ເຫັ ພຣະລັດສະໝີຂອງພຣະອົງ ແລະເຫັສອງຄົ ນັ້ນທີ່ຢື ຢູ່ກັບພຣະອົງ.
33 ເມື່ອສອງຄົ ນັ້ນກຳລັງລາຈາກພຣະອົງໄປ ເປໂຕໄດ້ທູ ພຣະເຢຊູວ່າ, "ອາຈາ ເຈົ້າເອີຍ, ຊຶ່ງພວກຂ້າ ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ກໍດີຢູ່ ໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍພາກັ ປຸກຕູບສາມຫລັງ ສຳລັບທ່າ ຫລັງໜຶ່ງ, ສຳລັບໂມເຊຫລັງໜຶ່ງ, ແລະຫລັງໜຶ່ງສຳລັບເອລີຢາ" ເປໂຕບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວວ່າຄົ ກຳລັງເວົ້າຫຍັງ.
34 ເມື່ອເປໂຕຍັງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ມີເມກມາປົກຫຸ້ມເຂົາໄວ້ ເມື່ອຢູ່ໃ ເມກນັ້ນເຂົາກໍຢ້າ .
35 ແລະມີພຣະສຸລະສຽງອອກມາຈາກເມກນັ້ນວ່າ, "ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັ ບຸດຂອງເຮົາທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງທ່ານ."
36 ເມື່ອພຣະສຸລະສຽງນັ້ນສະຫງົບລົງແລ້ວ ກໍມີແຕ່ພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວຊົງສະຖິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ສ່ວນເຂົາທັງສາມກໍມິດຢູ່ໃ ຄາວນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ບອກເຫດກາ ທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັ ນັ້ນຈັກຢ່າງໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງ.

ຊົງໂຜດເດັກ ້ອຍຜູ້ມີຜີສິງ

(ມທ 17:14-18; ມຣກ 9:14-27)

37 ວັ ໜ້າມາ, ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວົກລົງມາຈາກພູແລ້ວ ປະຊາຊົ ຈຳ ວ ຫລາຍໄດ້ມາພົບພຣະອົງ.
38 ແລະດັ່ງນີ້, ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງໃ ໝູ່ປະຊາຊົ ນັ້ນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ຂໍໂຜດເບິ່ງລູກຊາຍຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອ ເພາະຂ້າ ້ອຍມີແຕ່ລູກຄົ ດຽວ.
39 ເບິ່ງແມ! ມີຜີຮ້າຍກຸມຕົວເດັກ ້ອຍ ມັ ກໍຮ້ອງຂຶ້ນທັ ທີ, ເຮັດໃຫ້ເດັກ ້ອຍຊັກດິ້ນ, ນ້ຳລາຍຟູມປາກ, ແລະໃຫ້ຕົວເດັກ ້ອຍຟົກຊ້ຳໄປແລ້ວອອກມາຈາກມັ ບໍ່ໄດ້ງ່າຍ.
40 ຂ້າ ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກສາວົກຂອງທ່າ ຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກເສຍ ແຕ່ເຂົາເຮັດບໍ່ໄດ້."
41 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ໂອຄົ ໃ ສະໄໝທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອ ແລະຊື່ວຊ້າເຮີຍ, ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍແລະອົດທົ ກັບພວກເຈົ້າທົງປານໃດ ຈົ່ງພາລູກຂອງທ່າ ມານີ້ສາ!".
42 ເມື່ອເດັກ ້ອຍນັ້ນກຳລັງມາ ຜີໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັ ລົ້ມກິ້ງເກືອກໄປມາ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຊຳລະຜີຖ່ອຍຮ້າຍນັ້ນ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ເດັກ ້ອຍດີແລ້ວສົ່ງຄື ໃຫ້ພໍ່ມັ .
43 ແລະຄົ ທັງປວງກໍງຶດປະຫລາດໃຈດ້ວຍອາ ຸພາບອັ ໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຊົງທຳ ວາຍອີກເຖິງມໍລະ ະພາບຂອງພຣະອົງ

(ມທ 17:22-23; ມຣກ 9:30-32)

ແຕ່ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຍັງປະຫລາດໃຈຢູ່ດ້ວຍເຫດກາ ທັງປວງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກຂອງຄົ ວ່າ,
44 "ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງໃຫ້ຄຳເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໃ ຫູຂອງທ່າ ເພາະວ່າບຸດມະ ຸດຈະຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ໃ ມືມະນຸດ."
45 ແຕ່ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ເພາະຖືກຊົງບັງໄວ້ຈາກເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ສັງເກດຮູ້ໄດ້ ແລະເຂົາບໍ່ກ້າຖາມພຣະອົງເຖິງຄຳນັ້ນ.

ໃຜເປັ ໃຫຍ່

(ມທ 18:1-5; ມຣກ 9:33-37)
46 ແລ້ວໄດ້ເກີດກາ ຖົກຖຽງກັ ຂຶ້ນໃ ລະຫວ່າງພວກສາວົກ ວ່າໃຜຈະເປັ ໃຫຍ່ກວ່າໝູ່.
47 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄຶດໃ ໃຈຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຊົງໃຫ້ເດັກ ້ອຍຄົ ໜຶ່ງມາຢື ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ.
48 ແລ້ວຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບເອົາເດັກ ້ອຍຄົ ນີ້ໃນ າມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຮັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດຮັບເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຮັບພຣະ
ອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ເພາະວ່າໃ ພວກທ່າ ຜູ້ໃດເປັ ຜູ້ ້ອຍກວ່າໝູ່ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັ ຜູ້ໃຫຍ່."

ຜູ້ໃດບໍ່ຕໍ່ສູ້ທ່າ ກໍເປັ ຝ່າຍທ່າ

(ມຣກ 9:38-40)
49 ຝ່າຍໂຢຮັ ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍໄດ້ເຫັ ຄົ ຜູ້ໜຶ່ງຂັບໄລ່ຜີອອກໃ າມຂອງທ່າ ແລະພວກຂ້າ
້ອຍໄດ້ຫ້າມຄົ ນັ້ນເສຍ ເພາະເພິ່ນບໍ່ຮ່ວມຕິດຕາມພຣະອົງກັບພວກຂ້ານ້ອຍ."
50 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບໂຢຮັ ວ່າ, "ຢ່າຫ້າມເຂົາ ເພາະວ່າຜູ້ໃດບໍ່ຕໍ່ສູ້ພວກທ່າ ກໍເປັ ຝ່າຍທ່າ ແລ້ວ."

ຊາວຊາມາເຣຍບ້າ ໜຶ່ງບໍ່ຍອມຕ້ອ ຮັບພຣະເຢຊູ

51 ຄັ ຈວ ເວລາທີ່ພຣະອົງຈະຊົງຖືກຮັບຂຶ້ນເມື່ອນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງພຣະໄທແ ້ວແ ່ຈະໄປສູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
52 ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ໄປກ່ອ ໜ້າພຣະອົງ ເມື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ນັ້ນໄປແລ້ວ ເຂົາກໍເຂົ້າໄປໃ ບ້າ ໜຶ່ງຂອງຊາວຊາມາເຣຍ ເພື່ອ
ຈັດແຈງໄວ້ສໍາລັບພຣະອົງ.
53 ແຕ່ຊາວບ້າ ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕ້ອ ຮັບພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງຕັ້ງພຣະພັກຈະໄປສູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
54 ເມື່ອສາວົກຂອງພຣະອົງ ຄືຢາໂກໂບແລະໂຢຮັ ໄດ້ເຫັ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງທູ ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ທ່າ ປະສົງຢາກໃຫ້ຂ້າ ້ອຍບອກໃຫ້ໄຟ
ລົງມາຈາກສະຫວັນ ເພື່ອເຜົາຜາ ເຂົາເສຍຫລື!".
55 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫລຽວໄປຫ້າມປາມເຂົາທັງສອງ [ແລະຊົງກ່າວວ່າ, "ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າທ່າ ມີຈິດໃຈແ ວໃດ ເພາະວ່າບຸດມະ ຸດບໍ່ໄດ້ມາ
ເພື່ອທໍາລາຍຊີວິດມະ ຸດ ແຕ່ມາເພື່ອໂຜດໃຫ້ເຂົາພົ້ນ."]
56 ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວົກເຂົ້າໄປສູ່ບ້າ ອື່ນ.

ຜູ້ສະໝັກຈະຕາມພຣະອົງໄປ

(ມທ 8:19-22)
57 ຂະ ະທີ່ພຣະອົງກໍາລັງສະເດັດໄປຕາມທາງພ້ອມກັບພວກສາວົກ ມີຄົ ໜຶ່ງມາທູ ວ່າ, "ທ່ານຈະໄປທີ່ໃດຂ້າ ້ອຍຈະຕິດຕາມ
ທ່າ ໄປທີ່ນັ້ນ."
58 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ໝາຈິກຈອກກໍມີຮູແລະ ົກປ່າກໍຍັງມີຮັງ ແຕ່ບຸດມະ ຸດບໍ່ມີບ່ອ ຈະວາງຫົວລົງ."
59 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຄົ ໜຶ່ງອີກວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ" ຄົນນັ້ນທູ ຕອບວ່າ, "[ນາຍເອີຍ,] ຂໍໂຜດອະ ຸຍາດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍໄປຝັງສົບ
ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍເສຍກ່ອນ."
60 ພຣະອົງຊົງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງປະໃຫ້ຄົ ຕາຍຝັງກັ ເອງເທາະແຕ່ສ່ວ ທ່ານ, ຈົ່ງໄປປະກາດລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ."
61 ອີກຄົ ໜຶ່ງທູ ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍຈະຕາມທ່າ ໄປ ແຕ່ຂໍອະ ຸຍາດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍໄປລາໄທເຮືອ ຂອງຂ້າ ້ອຍກ່ອນ."
62 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຜູ້ໃດເອົາມືຈັບງ້ອ ໄຖແລ້ວຫລຽວຄື ຫລັງ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ສົມຄວ ກັບລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ."

ບົດທີ 10

ພວກເຈັດສິບຄົ ອອກໄປປະກາດ

1 ພາຍຫລັງເຫດກາ ເຫລົ່ານັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງພວກອື່ນໄວ້ອີກເຈັດສິບ[ສອງ] ຄົ ແລະຊົງໃຊ້ເຂົາອອກໄປ
ລ່ວງໜ້າພຣະອົງເປັ ໝູ່ລະສອງຄົ ໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໄປໃ ທຸກເມືອງທຸກບ້າ ບ່ອ ພຣະອົງເອງຈວ ຈະສະເດັດໄປນັ້ນ.
2 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຂົ້າທີ່ຈະກ່ຽວກໍມີຫລາຍແທ້ ແຕ່ຄົ ທຳງາ ມັ ໜ້ອຍຢູ່ ເພາະສັ ນັ້ນພວກທ່າ ຈົ່ງອ້ອ ວອ ຕໍ່ຜູ້ເປັ
ເຈົ້າຂອງ າ ໃຫ້ຈຳຄົ ງາ ມາໃ ກາ ເກັບກ່ຽວຂອງຕົ ເສຍ.
3 ຈົ່ງໄປເທາະ ແລະເບິ່ງແມ! ເຮົາໄດ້ໃຊ້ພວກທ່າ ໄປເໝືອ ດັ່ງແກະ ້ອຍຢູ່ຖ້າມກາງຝູງໝາໄ .
4 ຢ່າຖືກະເປົາເງິ , ຫລືຖືຖົງ, ຫລືຖືເກີບໄປ ແລະຢ່າຄຳ ັບຜູ້ໃດຕາມທາງ.
5 ຖ້າຈະເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຫລັງໃດ ຈົ່ງເວົ້າກ່ອ ວ່າ 'ຄວາມສະຫງົບສຸກຈົ່ງມີແກ່ເຮືອ ້ເທີນ!'.
6 ຖ້າມີຄົ ຊອບຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ໃ ເຮືອ ນັ້ນ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທ່າ ຈະສະຖິດຢູ່ໃ ທີ່ນັ້ນ ຖ້າຫາກບໍ່ມີ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຂອງທ່າ ຈະກັບຄື ມາຫາທ່າ ອີກ.
7 ຈົ່ງອາໃສຢູ່ໃ ເຮືອນນັ້ນ ກິນແລະດື່ມຕາມທີ່ເຂົາມີຢູ່ ດ້ວຍວ່າຜູ້ທຳງາ ກໍຄວ ຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຂອງຕົ ຢ່າອອກໜີຈາກເຮືອ ນີ້ເຂົ້າ
ໄປຢູ່ເຮືອ ອື່ນ.
8 ຖ້າທ່າ ຈະເຂົ້າໄປໃ ເມືອງໃດໆ ແລະເຂົາຕ້ອ ຮັບທ່າ ໄວ້ ຈົ່ງກິ ຂອງທີ່ເຂົາຕັ້ງໃຫ້.
9 ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົ ເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃ ເມືອງນັ້ນດີພະຍາດ ແລະແຈ້ງແກ່ເຂົາວ່າ 'ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ທ່າ ທັງຫລາຍແລ້ວ'.
10 ຖ້າທ່າ ຈະເຂົ້າໃ ເມືອງໃດໆ ແລະເຂົາບໍ່ຕ້ອ ຮັບທ່າ ໄວ້ ຈົ່ງອອກໄປກາງຖະໜົ ຂອງເມືອງນັ້ນໂດຍກ່າວວ່າ.
11 'ເຖິງແມ່ ວ່າຝຸ່ ດິ ໃ ເມືອງຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຕິດຕີ ຂອງພວກເຮົາ ເຮົາກໍຈະປັດອອກຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ ແຕ່ຈົ່ງເຂົ້າໃຈຂໍ້ນີ້ວ່າ ລາຊ
ະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ'.
12 ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ໂທດຂອງເມືອງໂຊດົມໃ ວັ ນັ້ນຈະທົ ງ່າຍກວ່າໂທດຂອງເມືອງນີ້."

ຊົງຕິຕຽ ເມືອງຕ່າງ

(ມທ 11:20-24)

13 "ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເມືອງໂຂຣາຊິ , ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເມືອງເບດຊາອີດາເອີຍ ເພາະຖ້າກາ ອິດທິລິດທີ່ໄດ້ກະທຳໃ ຖ້າມກາງພວກເຈົ້າ
ນັ້ນ ໄດ້ຖືກກະທຳໃ ຖ້າມກາງເມືອງຕີໂຣແລະເມືອງຊີໂດ ຄົ ໃ ເມືອງທັງສອງຄົງໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, ່ງໜົ່ມຜ້າຫຍາບ, ນັ່ງ
ເທິງຂີ້ເທົ່າແຕ່ດົ າ ມາແລ້ວ.
14 ແຕ່ໃ ວັ ພິພາກສາໂທດຂອງເມືອງຕີໂຣແລະເມືອງຊີໂດ ກໍຈະທົ ງ່າຍກວ່າໂທດຂອງພວກເຈົ້າ.
15 ຝ່າຍເຈົ້າ, ເມືອງກາເປ າອູມເອີຍ ເຈົ້າຈະຖືກຍົກຂຶ້ນພຽງຟ້າຫລື ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງລົງໄປເຖິງແດ ມໍລະ າ.
16 "ຜູ້ທີ່ຟັງທ່າ ທັງຫລາຍກໍໄດ້ຟັງເຮົາ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບທ່າ ທັງຫລາຍກໍບໍ່ຍອມຮັບເຮົາ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບເຮົາກໍບໍ່ຍອມຮັບຜູ້ທີ່ຊົງໃຊ້
ເຮົາມາ."

ພວກເຈັດສິບຄົ ກັບມາ

17 ຝ່າຍພວກເຈັດສິບ [ສອງ] ຄົ ນັ້ນໄດ້ກັບຄື ມາທູ ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ເຖິງແມ່ ຜີຮ້າຍກໍຍອມຟັງຄວາມຂອງພວກຂ້າ ້ອຍ ເພາະ
ເຫັ ແກ່ າມຊື່ຂອງທ່ານ."
18 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັ ຊາຕາ ຕົກຈາກຟ້າເໝືອ ດັ່ງຟ້າແມບ.
19 ແລະເບິ່ງແມ! ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກທ່າ ມີອຳ າດຢຽບງູແລະແມງງອດ ແລະໃຫ້ມີອຳ າດເໜືອກຳລັງຂອງສັດຕູ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດເຮັດອັ
ຕະລາຍແກ່ພວກທ່າ ໄດ້.
20 ແຕ່ວ່າທ່າ ທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ຍິ ດີຢູ່ໃ ສິ່ງນີ້ ຄືເພາະຜີທັງຫລາຍຍອມຟັງຄວາມຂອງທ່າ ແຕ່ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິ ດີເພາະຊື່ຂອງພວກທ່າ
ໄດ້ຈົດໄວ້ໃ ສະຫວັ ແລ້ວ."

ຊົງຊົມຊື່ນຍິ ດີ

(ມທ 11:25-27; 13:16-17)

21 ໃ ເວລາໂມງນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິ ດີດ້ວຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ ຈິ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ, ຜູ້ເປັ ເຈົ້າສະ
ຫວັ ແລະແຜ່ ດິ ໂລກ ຂ້າພຣະອົງສັ ລະເສີ ພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງໄດ້ປົກບັງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຈາກຜູ້ມີປັ ຍາ ແລະຜູ້ສະຫລາດແຕ່ໄດ້
ຊົງສະແດງໃຫ້ພວກເດັກ ້ອຍຮູ້ ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ, ພຣະອົງຊົງເຫັ ຊອບດັ່ງນັ້ນ."
22 "ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງມອບສິ່ງສາລະພັດໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າພຣະບຸດແມ່ ຜູ້ໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະບິດາ ແລະບໍ່ມີໃຜຮູ້
ວ່າພຣະບິດາແມ່ ຜູ້ໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະບຸດ ກັບຜູ້ທີ່ພຣະບຸດປະສົງຈະສະແດງໃຫ້ຮູ້."
23 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຫລຽວຫລັງໄປຫາພວກສາວົກ ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາໂດຍຈຳເພາະວ່າ, "ຕາທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັ ກາ ຊຶ່ງພວກທ່າ ໄດ້
ເຫັ ກໍເປັ ສຸກ.
24 ເພາະເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳຫລາຍຄົ ແລະກະສັດຫລາຍອົງປາດຖະໜາເຫັ ຊຶ່ງພວກທ່າ ເຫັ ຢູ່ນີ້ ແຕ່
ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັ ແລະປາດຖະໜາຢາກໄດ້ຍິ ຊຶ່ງພວກທ່າ ໄດ້ຍິ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນ."

ໄທຊາມາເລຍຜູ້ໃຈດີ

25 ແລະເບິ່ງແມ! ມີທຳບັ ດິດຄົ ໜຶ່ງຍື ຂຶ້ນ ທົດລອງພຣະອົງທູ ຖາມວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດ ແ ວໃດຈິ່ງຈະໄດ້
ຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ນິດ?".
26 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ໃນພຣະບັ ຍັດມີຄຳຂຽ ໄວ້ວ່າຢ່າງໃດ ທ່າ ໄດ້ອ່າ ເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ?".
27 ເພິ່ນທູ ຕອບວ່າ, "ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ, ຜູ້ເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຈິດ, ດ້ວຍສຸດກຳລັງ, ແລະດ້ວຍສຸດ
ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ' ແລະ 'ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້າ ເໝືອ ຮັກຕົ ເອງ'."
28 ພຣະອົງຊົງຕອບເພິ່ນວ່າ, "ທ່ານຕອບຖືກແລ້ວ ຕໍ່ໄປຈົ່ງເຮັດຢ່າງນັ້ນແລ້ວທ່າ ຈະໄດ້ຊີວິດ."
29 ແຕ່ຜູ້ນັ້ນປາດຖະໜາຈະສະແດງວ່າຕົວເປັ ຄົ ສິ ທຳ ຈຶ່ງທູ ພຣະເຢຊູວ່າ, "ແມ່ນໃຜເປັ ເພື່ອນບ້າ ຂອງຂ້ານ້ອຍ?".
30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງລົງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະໄປເມືອງເຢຣີໂກ ແລະຕົກໃ ມືພວກປຸ້ ພວກປຸ້ ນັ້ນໄດ້ແກ້ເອົາ
ເຄື່ອງ ຸ່ງຜູ້ນັ້ນໄປ ທັງທຸບຕີແລ້ວປະຖິ້ມໄວ້ເກືອບຕາຍ.
31 ບັງເອີ ມີປະໂລຫິດຄົ ໜຶ່ງໄດ້ລົງໄປທາງນັ້ນ ເມື່ອເຫັ ຄົ ນັ້ນກໍເວັ້ນໄປຟາກອື່ນເສຍ.
32 ມີຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກເລວີກໍເຮັດເໝືອ ກັນ ເມື່ອມາເຖິງບ່ອ ນັ້ນແລະເຫັ ແລ້ວ ກໍເວັ້ນກາຍໄປຟາກອື່ນເສຍ.
33 ແຕ່ໄທຊາມາເລຍຄົ ໜຶ່ງໄດ້ເດີ ທາງມາເຖິງຄົ ນັ້ນ ຄັນເຫັ ແລ້ວກໍມີໃຈເມດຕາ.
34 ແລ້ວເຂົ້າໄປເອົາຜ້າພັ ບາດໃຫ້ ແລະເອົາ ້ຳມັ ກັບເຫລົ້າແວງຖອກໃສ່ບາດນັ້ນ ຈຶ່ງໂຈມຂຶ້ນຂີ່ສັດຂອງຕົ ພາໄປເຖິງໂຮງແຮມບ່ອ
ໜຶ່ງ ແລ້ວເອົາໃຈໃສ່ບົວລະບັດລາວ.
35 ເຖິງວັ ໜ້າມາທ່າ ໄດ້ອອກເງິ ສອງເດ ຣິອົ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຮງແຮມ ບອກວ່າ, 'ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ບົວລະບັດຄົ ນີ້ເ ! ຖ້າທ່າ ຈ່າຍ
ເກີ ນີ້ໄປເທົ່າໃດ ເມື່ອເຮົາກັບມາກໍຈະໃຊ້ໃຫ້'.
36 ໃ ສາມຄົ ນີ້ ທ່າ ເຫັ ວ່າຄົ ໃດເປັ ເພື່ອນບ້າ ຂອງຄົ ທີ່ຕົກໃ ມືພວກປຸ້ ນັ້ນ."
37 ທຳບັ ດິດຜູ້ນັ້ນທູ ຕອບວ່າ, "ຄືຄົ ທີ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ນັ້ນແຫລະ" ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່ານຈົ່ງໄປເຮັດຢ່າງນັ້ນ
ເໝືອ ກັນ."

ຊົງຢ້ຽມຢາມມາທາກັບມາຣີອາ

38 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດໄປພ້ອມກັບພວກສາວົກ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຂົ້າໄປໃ ບ້າ ໜຶ່ງ ມີຍິງຄົ ໜຶ່ງຊື່ມາທາໄດ້ຕ້ອ ຮັບພຣະອົງ
ໄວ້ໃ ເຮືອ ຂອງຕົ .
39 ມາທາມີ ້ອງສາວຊື່ມາຣີອາ ແລະມາທາກໍມານັ່ງໃກ້ພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ.

40 ແຕ່ມາທາໄດ້ມົວເມົາຢູ່ໃ ກາ ປະຕິບັດຫລາຍຢ່າງຈຶ່ງມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ , ທ່າ ບໍ່ສົ ໃຈຫລື ຊຶ່ງ ້ອງສາວຂອງຂ້າ ້ອຍ
ປະໃຫ້ຂ້າ ້ອຍປະຕິບັດແຕ່ຜູ້ດຽວ ຂໍທ່າ ບອກ ້ອງໃຫ້ມາຊ່ອຍຂ້າ ້ອຍແດ່!".
41 ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, "ມາທາ, ມາທາເອີຍ,   າງຮ້ອ ໃຈເປັ ຫ່ວງກະວົ ກະວາຍໃ ຫລາຍສິ່ງແທ້ໜໍ!.
42 ສິ່ງຊຶ່ງຕ້ອງກາ ນັ້ນມີແຕ່ສິ່ງດຽວ ມາຣີອາໄດ້ເລືອກເອົາສ່ວ ດີນັ້ນ ທີ່ຈະບໍ່ຍຶກເອົາໄປຈາກ າງເສຍ."

ບົດທີ 11

ຊົງສັ່ງສອ ເລື່ອງກາ ອ້ອ ວອ

(ມທ 6:9-15; 7:7-11)

1   ຢູ່ມາ, ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງອ້ອ ວອ ຢູ່ໃ ບ່ອ ໜຶ່ງ ພໍສິ້ນສຸດລົງສາວົກຂອງພຣະອົງຄົ ໜຶ່ງທູ ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂໍສອ ພວກຂ້າ
້ອຍໃຫ້ອ້ອ ວອ ເໝືອ ໂຢຮັ ໄດ້ສອ ພວກລູກສິດຂອງຕົນ."
2 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເມື່ອພວກທ່າ ອ້ອ ວອ ຈົ່ງກ່າວວ່າ,

'ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ

ຂໍໃຫ້ພຣະ າມຂອງພຣະອົງເປັ ທີ່ໂຄລົບບູຊາ

ຂໍໃຫ້ພຣະລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່.

3   ຂໍຊົງໂຜດປະທາ ອາຫາ ປະຈຳວັ

ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍທຸກໆ ວັ .

4   ຂໍຊົງໂຜດຍົກຜິດບາບຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ

ດ້ວຍວ່າຂ້າພຣະອົງຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງທຸກຄົ

ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ

ຂໍຢ່າຊົງພາຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ເຂົ້າໄປໃ ກາ ທົດລອງ'."

5   ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຜູ້ໃດໃ ພວກທ່າ ມີມິດສະຫາຍຄົ ໜຶ່ງ ແລະຈະໄປຫາມິດສະຫາຍນັ້ນໃ ເວລາທ່ຽງຄື ເວົ້າວ່າ
'ສະຫາຍເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຢືມເຂົ້າຈີ່ຈັກສາມກ້ອ ແດ່.
6 ເພາະເພື່ອນຄົ ໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍເດີ ທາງມາແຫວ່ຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍບໍ່ມີອັ ໃດຈະສູ່ເພິ່ນກິນ'.
7 ຝ່າຍມິດສະຫາຍທີ່ຢູ່ຂ້າງໃ ຈະຕອບອອກມາວ່າ, 'ຢ່າລົບກວ ເຮົາເທາະ ປະຕູກໍອັດແລ້ວ, ພວກລູກຂອງເຮົາກໍ ອ ຢູ່ກັບເຮົາໝົດ
ແລ້ວ, ເຮົາລຸກຂຶ້ນເອົາໃຫ້ເຈົ້າບໍ່ໄດ້'.
8 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ເຖິງແມ່ ວ່າຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນເອົາໃຫ້ສະຫາຍນັ້ນ ເພາະກາ ເປັ ສະຫາຍກໍຕາມ ແຕ່ເພາະເຫັ ແກ່ກາ ດື້
ຂໍຂອງສະຫາຍນັ້ນ ເພິ່ນກໍຈະລຸກຂຶ້ນເອົາໃຫ້ຕາມຄວາມຕ້ອງກາ .
9 ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ຈົ່ງໝັ່ນຂໍແລ້ວຈະຊົງປະທາ ໃຫ້ ຈົ່ງໝັ່ນຊອກແລ້ວຈະພົບ ຈົ່ງໝັ່ນເຄາະແລ້ວຈະຊົງໄຂໃຫ້.
10 ເພາະວ່າທຸກຄົ ທີ່ໝັ່ນຂໍກໍໄດ້ຮັບ ທຸກຄົ ທີ່ໝັ່ນຊອກຫາກໍໄດ້ພົບ ແລະທຸກຄົ ທີ່ໝັ່ນເຄາະກໍຊົງໄຂໃຫ້.
11 ຜູ້ໃດໃ ພວກທ່າ ທີ່ເປັ ພໍ່ ຖ້າລູກຂໍປາຈະບໍ່ເອົາງູຕາງປາໃຫ້ແກ່ລູກດີ້.
12 ຖ້າຂໍໄຂ່ຈະບໍ່ໄດ້ເອົາແມງງອດໃຫ້ດີ້.
13 ເຫດສັ ນັ້ນຖ້າທ່າ ທັງຫລາຍເອງຜູ້ເປັ ຄົ ຊົ່ວ ຍັງຮູ້ຈັກເອົາຂອງດີໃຫ້ແກ່ລູກຂອງຕົ ຫລາຍກວ່ານັ້ ອີກຈັກເທົ່າໃດ ພຣະບິດາຜູ້
ຊົງສະຖິດໃ ສະຫວັ ຈະຊົງປະທາ ພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍຈາກພຣະອົງ."

ພຣະເຢຊູແລະເບເອ ເຊບູ

(ມທ 12:22-30; ມຣກ 3:20-27)

14   ພຣະອົງກຳລັງຊົງຂັບໄລ່ຜີໃບ້ໂຕໜຶ່ງອອກເສຍ ແລະຢູ່ມາ, ເມື່ອຜີນັ້ນອອກແລ້ວຄົ ໃບ້ກໍໄດ້ປາກ ແລະປະຊາຊົ ກໍປະຫລາດໃຈ.
15 ແຕ່ບາງຄົ ໃ ໝູ່ນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຜູ້ນີ້ຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້ໂດຍໃຊ້ອຳ າດຂອງເບເອ ເຊບູ ຄື າຍຜີນັ້ນ."

16 ສ່ວ ຄົ ອື່ນໄດ້ທົດລອງຂໍ ່າພຣະອົງໃຫ້ເຫັ ໝາຍສຳຄັ ຈາກຟ້າສະຫວັ .
17 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຊາບຄວາມຄຶດຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ອາ າຈັກໃດໆ ທີ່ແຕກແຍກກັ ແລ້ວກໍຄົງຈິບຫາຍ ແລະເຮືອ ທຸກຫລັງກໍລົ
ທັບກັ ລົງ.
18 ແລະຖ້າຊາຕາ ແຕກແຍກກັ ເອງ ອາ າຈັກຂອງມັ ຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະທ່າ ທັງຫລາຍເວົ້າວ່າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກໂດຍເບ
ເອ ເຊບູ .
19 ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກໂດຍເບເອ ເຊບູ ນັ້ນ ພວກລູກຫລາ ຂອງທ່າ ທັງຫລາຍເຄີຍຂັບມັ ອອກດ້ວຍອຳ າດຂອງຜູ້ໃດ ດ້ວຍເຫດນີ້
ແຫລະ, ເຂົາຈະເປັ ຜູ້ຕັດສິ ພວກທ່າ .
20 ແຕ່ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາເຖິງພວກທ່າ ແລ້ວ.
21 ເມື່ອຄົ ແຂງແຮງຖືອາວຸດຄົບຖ້ວ ເຝົ້າເຮືອ ຂອງຄົ ຢູ່ສິ່ງຂອງຂອງຄົ ກໍຢູ່ໃ ຄວາມປອດໄພ.
22 ແຕ່ເມື່ອມີຄົ ແຂງແຮງກວ່າມາຕໍ່ສູ້ແລະຊະ ະໄປ ຄົ ນັ້ນຈະຍາດເອົາເຄື່ອງອາວຸດທີ່ຄົ ໄວ້ວາງໃຈນັ້ນໄປເສຍ ແລ້ວແບ່ງປັ ສິ່ງຂອງ
ທີ່ຍາດເອົາໄປນັ້ນ.
23 ຜູ້ໃດບໍ່ຢູ່ຝ່າຍເຮົາກໍຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດບໍ່ໂຮມເຂົ້າກັບເຮົາກໍເປັ ຜູ້ເຮັດໃຫ້ແຕກກະຈາຍໄປ.

ຜີຮ້າຍກັບເຂົ້າໃໝ່

(ມທ 12:43-45)

24 "ເມື່ອຜີຖ່ອຍຮ້າຍອອກມາຈາກຜູ້ໃດແລ້ວ ມັ ກໍທ່ຽວໄປໃ ບ່ອ ກັ ດາ ເພື່ອສະແຫວງຫາບ່ອ ເຊົາເມື່ອຍ ແຕ່ເມື່ອບໍ່ພົບ ມັ ຈຶ່ງ
ເວົ້າວ່າ 'ເຮົາຈະກັບຄື ໄປຍັງເຮືອ ຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ອອກມານັ້ນ.
25 ເມື່ອມັ ມາເຖິງກໍເຫັ ວ່າເຮືອ ນັ້ນກວາດດີແລະຕົກແຕ່ງໄວ້ແລ້ວ.
26 ເມື່ອນັ້ນມັ ຈຶ່ງໄປຮັບເອົາຜີອື່ນອີກເຈັດໂຕຮ້າຍກວ່າມັ ເອງ ແລ້ວກໍເຂົ້າໄປອາໃສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລ້ວສະພາບບັ້ນປາຍຂອງຄົ ນັ້ນກໍ
ຮ້າຍກວ່າບັ້ນຕົ້ນ."

ຜູ້ທີ່ເປັ ສຸກແທ້

27 ຢູ່ມາເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ ມີຍິງຄົ ໜຶ່ງໃ ໝູ່ປະຊາຊົ ຮ້ອງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ທ້ອງທີ່ປະຕິສົ ທິທ່າ ແລະທີ່ວ ົມ
ທີ່ທ່າ ດູດນັ້ນກໍເປັ ສຸກ."
28 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຟັງພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຖືຮັກສາພຣະທຳນັ້ນກໍເປັ ສຸກຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ."

ຄົ ຊາດຊົ່ວຢາກເຫັ ໝາຍສຳຄັ

(ມທ 12:38-42; ມຣກ 8:12)

29 ເມື່ອປະຊາຊົ ໂຮມກັ ໜາແໜ້ ຂຶ້ນ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງຕ□ກ່າວວ່າ, "ສະໄໝນີ້ເປັ ສະໄໝຄົ ຊົ່ວທີ່ສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັ ແລະ
ຈະບໍ່ຊົງໂຜດໝາຍສຳຄັ ໃຫ້ແກ່ເຂົາເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໝາຍສຳຄັ ເລື່ອງໂຢ າ.
30 ດ້ວຍວ່າໂຢ າໄດ້ເປັ ໝາຍສຳຄັ ແກ່ຊາວ ີ າເວຢ່າງໃດ ບຸດມະ ຸດກໍເປັ ໝາຍສຳຄັ ແກ່ຄົ ສະໄໝນີ້ຢ່າງນັ້ນ.
31 າງກະສັດຝ່າຍທິດໃຕ້ຈະລຸກຂຶ້ນໃ ວັ ພິພາກສາພ້ອມກັບຄົ ສະໄໝນີ້ ຊົງກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ເພາະພຣະນາງນັ້ ໄດ້ສະເດັດມາແຕ່ທີ່
ສຸດໂລກ ເພື່ອຈະຊົງຟັງພຣະສະຕິປັ ຍາຂອງກະສັດຊະໂລໂມ ແລະເບິ່ງແມ! ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າກະສັດຊະໂລໂມ ກໍຢູ່ທີ່ນີ້.
32 ໄທເມືອງ ີ າເວຈະຢືນຂຶ້ນໃ ວັ ພິພາກສາພ້ອມກັບຄົ ສະໄໝນີ້ ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ດ້ວຍວ່າໄທເມືອງ ີ າເວໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈ
ໃໝ່ເພາະຄຳປະກາດຂອງໂຢ າ ແລະເບິ່ງແມ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ ກວ່າໂຢ າກໍມີຢູ່ທີ່ນີ້.

ຄວາມສະຫວ່າງຂອງຮ່າງກາຍ

(ມທ 5:15; 6:22-23)

33 “ບໍ່ຫ່ອ ມີຜູ້ໃດ ເມື່ອໄຕ້ໂຄມແລ້ວຈະຕັ້ງໄວ້ໃ ບ່ອ ລັບບັງ ຫລືເອົາບຸງມາກວບໄວ້ ແຕ່ເຄີຍຕັ້ງໄວ້ເທິງເຄື່ອງຮອງຕີ ໂຄມ ເພື່ອຄົ
ທັງຫລາຍທີ່ເຂົ້າມາຈະເຫັ ແສງສະຫວ່າງໄດ້.
34 ຕາຂອງທ່າ ເປັ ດວງສະຫວ່າງຂອງຮ່າງກາຍ ເມື່ອຕາຂອງທ່າ ປົກກະຕິ ຮ່າງກາຍທຸກສ່ວ ກໍສະຫວ່າງໄປເໝືອ ກັ ແຕ່ເມື່ອຕາ
ນັ້ນບໍ່ປົກກະຕິ ຮ່າງກາຍຂອງທ່າ ກໍມືດໄປເໝືອ ກັ .
35 ເຫດສັ ນັ້ ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີຢ່າ ວ່າຄວາມສະຫວ່າງທີ່ມີຢູ່ໃ ທ່າ ນັ້ນມືດໄປ.
36 ເຫດສັ ນັ້ນຖ້າກາຍຂອງທ່າ ທຸກສ່ວ ເຕັມດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ ບໍ່ມີມືດຈັກບ່ອ ກໍຈະສະຫວ່າງທົ່ວໄປເໝືອ ດັ່ງເວລາແສງໂຄມ
ສ່ອງມາໃຫ້ທ່ານ.”

ຊົງປະ າມພວກຟາລິຊາຍແລະພວກທຳບັ ດິດ

(ມທ 23:1-36; ມຣກ 12:38-40; ລກ 20:45-47)

37 ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວຢູ່ ມີຟາລິຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ທູ ເຊີ ພຣະອົງໄປສະເຫວີຍອາຫາ ທີ່ເຮືອ ຂອງຕົ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດເຂົ້າໄປ
ແລະຊົງນັ່ງໂຕະ.
38 ຝ່າຍຟາລິຊາຍຜູ້ນັ້ນເມື່ອເຫັ ວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງລ້າງຕາມພິທີກ່ອ ສະເຫວີຍກໍປະຫລາດໃຈ.
39 ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບທ່າ ວ່າ, “ເຈົ້າພວກຟາລິຊາຍເຮີຍ, ເຈົ້າເຄີຍລ້າງຖ້ວຍຊາມໃຫ້ສະອາດແຕ່ຂ້າງ ອກ ແຕ່ຂ້າງ
ໃ ຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍກາ ລູ່ຊົງເອົາແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
40 ໂອ ຄົ ໂງ່ເອີຍ! ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງຂ້າງ ອກກໍໄດ້ສ້າງຂ້າງໃ ເໝືອ ກັ ບໍ່ແມ່ ຫລື?.
41 ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ເຈົ້າບໍລິຈາກໃຫ້ຕາມທີ່ມີຢູ່ຂ້າງໃນ ດັ່ງນີ້ສິ່ງສາລະພັດກໍສະອາດແກ່ພວກເຈົ້າ.
42 “ແຕ່ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກຟາລິຊາຍເຮີຍ ເພາະວ່າເຈົ້າແບ່ງຜັກເສີມ, ຜັກແພວ, ແລະຜັກອື່ນທຸກຢ່າງເປັ ສິບສ່ວ ເອົາໜຶ່ງສ່ວ ເປັ
ຂອງຖວາຍ ແຕ່ໄດ້ຫລີກເວັ້ນຄວາມຍຸດຕິທຳແລະຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າ ແມ່ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ທີ່ພວກເຈົ້າຄວ ໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງ
ລະເວັ້ນສິ່ງອື່ນນັ້ນ.
43 ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກຟາລິຊາຍເຮີຍ, ດ້ວຍພວກເຈົ້າຊອບບ່ອ ນັ່ງອັ ມີກຽດໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາແລະຊອບໃຫ້ຄົ ຄຳ ັບໃນທີ່ປະ
ຊຸມຊົ .
44 ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ, ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າເປັ ເໝືອ ບ່ອ ຝັງສົບທີ່ບໍ່ປະກົດເຫັ ແລະຄົ ທັງຫລາຍກໍຫຽວຢຽບບ່ອ ນັ້ນໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າມີ
ຫຍັງ.”
45 ທຳບັ ດິດຄົ ໜຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ອາຈາ ເອີຍ, ທີ່ທ່າ ກ່າວຢ່າງນັ້ນທ່າ ກໍປະໝາດພວກເຮົາເໝືອ ກັນ.”
46 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ວິບັດຈະມີແກ່ເຈົ້າເໝືອ ກັ , ພວກທຳບັ ດິດເຮີຍ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເອົາຂອງໜັກທີ່ແບກຍາກມາວາງໃສ່ບ່າ
ມະ ຸດ ສ່ວ ພວກເຈົ້າເອງ, ແມ່ ແຕ່ນິ້ວມືດຽວກໍບໍ່ຈັບ.
47 ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ສ້າງອຸບໂມງຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຄືພວກນັ້ນແຫລະ, ທີ່ພວກບັ ພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າເອງ
ໄດ້ຂ້າເສຍ.
48 ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າເປັ ພະຍາ ແລະຍອມເຫັ ດີໃ ກາ ເຮັດຂອງບັ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ ດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳ
ແລ້ວພວກເຈົ້າໄດ້ສ້າງອຸບໂມງໃຫ້.
49 ເຫດສັ ນັ້ນພຣະປັ ຍາຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, ‘ເຮົາຈະໃຊ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳແລະອັກຄະສາວົກໄປຫາເຂົາ ແລະເຂົາຈະ
ຂ້າລາງຄົ ແລະກົດຂີ່ຂົ່ມເຫງລາງຄົ ເສຍ.
50 ເພື່ອຄົ ສະໄໝນີ້ຈະໄດ້ຖືກແກ້ແຄ້ ຍ້ອ ເລືອດຂອງບັ ດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ທີ່ໄຫລອອກຕັ້ງແຕ່ແຮກສ້າງໂລກ.
51 ຄືຕັ້ງແຕ່ເລືອດຂອງອາເບັ ຈົ ເຖິງເລືອດຂອງຊາຂາຣີຢາ ທີ່ຖືກຂ້າລະຫວ່າງແທ່ ບູຊາກັບພຣະວິຫາ ນັ້ນແມ່ ແລ້ວ, ເຮົາບອກເຈົ້າ
ທັງຫລາຍວ່າຄົ ສະໄໝ ້ຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃ ເລືອດນັ້ນ.
52 ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ, ທຳບັ ດິດເຮີຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາຂໍກະແຈແຫ່ງຄວາມຮູ້ໄປເສຍ ພວກເຈົ້າເອງກໍບໍ່ເຂົ້າໄປ ແລະຄົ ທີ່ກຳ
ລັງເຂົ້າໄປນັ້ນພວກເຈົ້າກໍໄດ້ຂັດຂວາງໄວ້.”

53 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວ ພວກ ັກທຳແລະພວກຟາລິຊາຍຕັ້ງຕ□ໂຈມຕີແລະຍົວະເຍຍພຣະອົງ ໝາຍຈະໃຫ້ອົງ
ກ່າວຫລາຍຢ່າງຕໍ່ໄປ.
54 ໂດຍຫວັງຄອຍຈັບຜິດໃ ຄຳໃດຄຳໜຶ່ງທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 12

ຊົງເຕືອ ໃຫ້ລະວັງຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ

1 ໃ ເວລານັ້ນປະຊາຊົ ເຕົ້າໂຮມກັ ເປັ ໝື່ນໆ ຈົນບຽດຢຽບກັ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງຕ□ກ່າວກັບພວກສາວົກກ່ອ ວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງກ່ຽວ
ກັບເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາລິຊາຍ ຄືຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດຂອງເຂົາ.
2 ແຕ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດປົກບັງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍ ຫລືສິ່ງລັບທີ່ບໍ່ປະກົດໃຫ້ຮູ້.
3 ເຫດສັ ນັ້ນສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ທ່າ ເວ ໃ ບ່ອ ມືດ ກໍໄດ້ຍິ ໃ ບ່ອ ແຈ້ງ ແລະສິ່ງທີ່ພວກທ່າ ຊຸບໃສ່ຫູໃ ຫ້ອງສ່ວ ຕົວ ຈະຕ້ອງປະ
ກາດເທິງຫລັງຄາເຮືອ .

ຜູ້ທີ່ເຮົາຄວ ຢ້າ

(ມທ 10:28-31)

4 “ມິດສະຫາຍເອີຍ, ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າຊູ່ຢ້າ ຜູ້ທີ່ຂ້າໄດ້ແຕ່ຮ່າງກາຍ ແລະພາຍຫລັງຈະເຮັດສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ອີກ.
5 ແຕ່ເຮົາຈະເຕືອ ໃຫ້ພວກທ່າ ຮູ້ວ່າຄວ ຢ້າ ຜູ້ໃດ ຈົ່ງຢ້າ ພຣະອົງຜູ້ຊົງຂ້າ ແລ້ວກໍຊົງຍັງມີອຳ າດທີ່ຈະຖິ້ມລົງໃ ະລົກໄດ້ ແມ່
ແທ້, ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ຈົ່ງຢ້າ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ.
6 ົກຈອກຫ້າໂຕເຂົາຂາຍສອງອັດ ບໍ່ແມ່ ຫລື ແລະ ົກນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວກໍບໍ່ຢູ່ ອກສາຍພຣະເ ດຂອງພຣະເຈົ້າ.
7 ເຖິງຜົມຂອງທ່າ ກໍຊົງ ັບໄວ້ແລ້ວທຸກເສັ້ນ ເຫດສັ ນັ້ນຢ່າຊູ່ຢ້າ ພວກທ່າ ກໍປະເສີດກວ່າ ົກຈອກຫລາຍໂຕ.

ກາ ຮັບພຣະຄຣິດຕໍ່ໜ້າມະ ຸດ

(ມທ 10:32-33; 12:32; 10:19-20)

8 “ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ທຸກຄົ ທີ່ຈະຮັບເຮົາຕໍ່ໜ້າມະ ຸດ ບຸດມະ ຸດກໍຈະຮັບຜູ້ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອ
ກັ .
9 ແຕ່ຜູ້ໃດຈະປະຕິເສດເຮົາຕໍ່ໜ້າມະ ຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກປະຕິເສດຕໍ່ໜ້າພວກເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອ ກັ .
10 ຜູ້ໃດທີ່ຈະກ່າວຄຳໜຶ່ງຄຳໃດຕໍ່ສູ້ບຸດມະ ຸດຈະຊົງໂຜດອະໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະກ່າວຄຳໝິ່ນປະໝາດຕໍ່ພຣະວິ ຍາ ບໍລິ
ສຸດ ຈະຊົງໂຜດອະໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້.
11 ເມື່ອເຂົາຈະພາພວກທ່າ ໄປຕໍ່ໜ້າທີ່ປະຊຸມໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາ ຫລືຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງແລະຜູ້ມີອຳ າດ ຢ່າຄຶດອຸກໃຈວ່າຈະແກ້
ຕົວຢ່າງໃດ ຫລືຈະເວົ້າຢ່າງໃດ.
12 ເພາະໃ ໂມງນັ້ນພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດຈະຊົງໂຜດສອ ທ່າ ວ່າຄວ ຈະເວົ້າອັນໃດ.”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງເສດຖີໂງ່

13 ມີຄົ ໜຶ່ງໃ ໝູ່ປະຊາຊົ ໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, “ອາຈາ ເອີຍ, ຂໍທ່າ ສັ່ງອ້າຍຂອງຂ້າ ້ອຍແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ຂ້າ ້ອຍແດ່!”.
14 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຊາຍເອີຍ, ໃຜໄດ້ຕັ້ງເຮົາໃຫ້ເປັ ຕຸລາກາ ຫລືເປັ ຜູ້ແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ທ່ານ?”.
15 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງ ແລະຮັກສາຕົວໄວ້ຈາກກາ ໂລບທຸກຢ່າງເພາະຊີວິດຂອງມະ ຸດບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົ້າຂອງອັ ບໍ
ລິບູ ທີ່ຕົ ມີນັ້ນ.”
16 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບອກຄຳອຸປະມາຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ, “ທີ່ດິນຂອງເສດຖີຄົ ໜຶ່ງໄດ້ເກີດຜົ ບໍລິບູ .

17 ເສດຖີຄົ ນັ້ນຈຶ່ງຄຶດໃ ໃຈວ່າ 'ເຮົາຈະເຮັດແ ວໃດໜໍ ເພາະບໍ່ມີບ່ອ ຈະເກັບຜົ ລະປູກຂອງເຮົາໄວ້'.

18 ເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ 'ເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນີ້ ຄືຈະມ້າງເລົ້າທັງຫລາຍຂອງເຮົາເສຍ ແລະຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃຫ້ໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ແລ້ວເຮົາຈະຮວບຮວມເຂົ້າກັບສິ່ງຂອງທັງໝົດຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ນັ້ນ.

19 ແລ້ວເຮົາຈະເວົ້າແກ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາວ່າ, "ຈິດໃຈເອີຍ, ເຈົ້າມີເຂົ້າຂອງເກັບໄວ້ພໍຫລາຍປີ ຈົ່ງຢູ່ສະບາຍ ກິ ແລະດື່ມດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິດີເທາະ'."

20 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ 'ໂອຄົ ໂງ່ເອີຍ, ໃ ຄື ວັ ນີ້ເຂົາຈະເອີ້ນເອົາຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າ ແລ້ວສິ່ງຂອງທັງຫລາຍທີ່ເຈົ້າຈັດແຈງໄວ້ນັ້ນຈະຕົກເປັ ຂອງໃຜ?'.

21 ຄົ ທີ່ທ້ອ ໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບຕົ ແລະບໍ່ຮັ່ງມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ກໍເປັ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ."

ເລື່ອງຄວາມກະວົ ກະວາຍ

(ມທ 6:25-34)

22 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກວ່າ, "ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າກະວົ ກະວາຍເຖິງຊີວິດຂອງຕົ ວ່າຈະກິ ຫຍັງ ແລະເຖິງຮ່າງກາຍຂອງຕົ ວ່າຈະ ຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ?.

23 ເພາະວ່າຊີວິດກໍລື່ນກວ່າອາຫາ ແລະຮ່າງກາຍກໍລື່ນກວ່າເຄື່ອງ ຸ່ງຫົ່ມ.

24 ຈົ່ງພິຈະລະ າເບິ່ງຝູງກາ ມັ ບໍ່ໄດ້ຫວ່າ , ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວ, ບໍ່ມີເລົ້າ, ແລະບໍ່ມີບ່ອ ເກັບຂອງໄວ້ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງລ້ຽງມັ ໄວ້ ທ່າ ທັງຫລາຍປະເສີດກວ່າ ົກຫລາຍປາ ໃດ?.

25 ມີໃຜໃ ພວກທ່າ ໂດຍຄວາມກະວົ ກະວາຍ ອາດຕໍ່ຊີວິດໃຫ້ຍາວອອກໄປຈັກສອກໜຶ່ງໄດ້ຫລື!.

26 ເຫດສັ ນັ້ນຖ້າສິ່ງເລັກ ້ອຍຍັງເຮັດບໍ່ໄດ້ ທ່າ ຍັງກະວົ ກະວາຍເຖິງສິ່ງອື່ນອີກເຮັດຫຍັງ.

27 ຈົ່ງພິຈາລະ າເບິ່ງດອກໄມ້ວ່າມັ ປົ່ງຂຶ້ນຢ່າງໃດ ມັ ບໍ່ໄດ້ເຮັດກາ , ມັ ບໍ່ໄດ້ເຂັ ຝ້າຍ ແຕ່ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ເຖິງແມ່ນກະສັດຊະໂລໂມ ເມື່ອບໍລິບູ ດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ ກໍບໍ່ໄດ້ທົງເຄື່ອງງາມທໍ່ດອກໄມ້ນີ້ດອກໜຶ່ງ.

28 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຕົກແຕ່ງຫຍ້າທີ່ທົ່ງ າຢ່າງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັ ຢູ່ວັ ນີ້ແລະວັ ໜ້າຕ້ອງຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟເສຍ ໂອ ຄົ ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ້ອຍເອີຍ, ພຣະອົງຈະຊົງຕົກແຕ່ງພວກທ່າ ຫລາຍກວ່ານັ້ນເທົ່າໃດ?.

29 ທ່າ ທັງຫລາຍຢ່າຊອກຫາວ່າຈະກິ ຫຍັງ, ຫລືຈະດື່ມຫຍັງ, ແລະຢ່າກະວົ ກະວາຍ.

30 ເພາະຄົ   ອກສາດສະໜາທົ່ວໂລກຊອກຫາສິ່ງຂອງທັງປວງນີ້ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງພວກທ່າ ຊົງຊາບແລ້ວວ່າທ່າ ຕ້ອງກາ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

31 ແຕ່ຈົ່ງຊອກຫາລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະອົງ ແລ້ວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້.

ເລື່ອງຊັບສົມບັດໄວ້ໃ ສະຫວັ

(ມທ 6:19-21)

32 "ແກະຝູງ ້ອຍເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້າ ເພາະພຣະບິດາຂອງພວກທ່າ ຊົງຊອບ
ພຣະໄທຈະປະທາ ລາຊະອາ າຈັກໃຫ້ແກ່ພວກທ່າ .

33 ຈົ່ງຂາຍສິ່ງຂອງທີ່ພວກທ່າ ມີຢູ່ໃຫ້ເປັ ທານ ຈົ່ງເຮັດຖົງເງິ ອັ ບໍ່ຮູ້ເກົ່າໄວ້ສຳລັບຕົ ຄືໃຫ້ມີຊັບສົມບັດໄວ້ໃ ສະຫວັ ຊຶ່ງບໍ່ຮູ້ໝົດທີ່ຂະໂມຍເຂົ້າໄປໃກ້ບໍ່ໄດ້ແລະທີ່ມອດທຳລາຍບໍ່ໄດ້.

34 ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງທ່າ ຢູ່ທີ່ໃດ ໃຈຂອງທ່າ ກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນແຫລະ.

ຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ຕຽມຕົວໄວ້ພ້ອມແລ້ວ

35 "ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຮັດແອວໄວ້ແລະໄຕ້ໂຄມຂອງທ່າ ຢູ່.

36 ພວກທ່າ ຈົ່ງເປັ ເໝືອ ຄົ ທີ່ຄອຍຮັບ າຍຂອງຕົນ ເມື່ອ າຍຈະກັບມາຈາກກາ ແຕ່ງງາ ເພື່ອເວລາ າຍມາເຄາະປະຕູແລ້ວ ເຂົາ
ຈະໄຂໃຫ້ໂລດ.
37 ພວກຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ າຍມາພົບເມື່ອກຳລັງຄອຍຖ້າຢູ່ກໍເປັ ສຸກ ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ າຍນັ້ນຈະຮັດແອວໄວ້ແລະໃຫ້
ພວກຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນນັ່ງໂຕະ ແລ້ວເພິ່ນຈະມາບົວລະບັດເຂົາ.
38 ຖ້າ າຍມາຍາມສອງຫລືຍາມສາມໃ ເວລາກາງຄື ແລະພົບຂ້ອຍໃຊ້ເຝົ້າຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ເຂົາກໍເປັ ສຸກ.
39 ໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອ ໄດ້ຮູ້ກ່ອ ວ່າໂຈ ຈະມາໃ ໂມງໃດ ຄົ ຈະບໍ່ປະໃຫ້ໂຈ ເຈາະເຂົ້າເຮືອ ໄດ້.
40 ທ່າ ທັງຫລາຍກໍເໝືອ ກັນ ຈົ່ງຕຽມຕົວໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ເພາະໃ ໂມງທີ່ພວກທ່າ ບໍ່ຄິດບໍ່ຝັ ນັ້ນ ບຸດມະ ຸດຈະສະເດັດມາ."

ເລື່ອງຂ້າໃຊ້ສັດຊື່ແລະຂ້າໃຊ້ຊົ່ວ

(ມທ 24:45-51)

41 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ທ່າ ໄດ້ບອກຄຳອຸປະມານີ້ແກ່ພວກຂ້າ ້ອຍ ຫລືບອກແກ່ຄົ ທັງປວງ."
42 ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, "ໃຜເປັ ຜູ້ຈັດກາ ທີ່ສັດຊື່ແລະສະຫລາດ ຊຶ່ງ າຍໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ເປັ ໃຫຍ່ເໜືອຄົ ໃຊ້ທັງຫລາຍຂອງຕົ
ເພື່ອແຈກອາຫາ ຕາມເວລາ.
43 ເມື່ອ າຍມາພົບຂ້າໃຊ້ຜູ້ກຳລັງເຮັດຢ່າງນັ້ນຢູ່ມັ ກໍເປັ ສຸກ.
44 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ າຍຈະຕັ້ງຜູ້ນັ້ນໄວ້ເໜືອບັ ດາເຂົ້າຂອງຂອງຕົ .
45 ແຕ່ຖ້າຜູ້ນັ້ນຄຶດວ່າ 'ນາຍຂອງເຮົາຈະ າ ມາດອກ' ແລ້ວກໍຕັ້ງຕ□ທຸບຕີພວກຄົ ໃຊ້ຊາຍຍິງ ທັງກິ ແລະດື່ມຈົ ເມົາໄປ.
46 າຍຂອງຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນຈະມາໃ ວັ ທີ່ມັ ບໍ່ລໍຄອຍ ແລະໃ ໂມງທີ່ມັ ບໍ່ຮູ້ າຍຈະຜ່າມັ ໃຫ້ເປັ ສອງທ່ອ ທັງຈະໃຫ້ເຂົ້າສ່ວ ກັບຄົ
ບໍ່ເຊື່ອຟັງ.
47 ຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ຮູ້ຈັກໃຈ າຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ຈັດຕຽມຕົວໄວ້ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມໃຈ າຍ ຈະຕ້ອງຖືກຂ້ຽ ຫລາຍບາດ.
48 ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລ້ວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ສົມຄວ ຖືກຂ້ຽ ກໍຈະຖືກຂ້ຽ ໜ້ອຍ ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຫລາຍກໍຈະທວງເອົາຈາກຜູ້ນັ້ນຫລາຍ ແລະຜູ້ທີ່
ໄດ້ຮັບຝາກໄວ້ຫລາຍເຂົາຈະທວງເອົາຈາກຜູ້ນັ້ນຫລາຍ.

ຊົງເປັ ເຫດຂອງກາ ແຕກແຍກ

(ມທ 10:34-36)

49 "ເຮົາໄດ້ເອົາໄຟນີ້ແຫລະ, ມາຄວ່າງໃສ່ແຜ່ ດິ ໂລກ ແລະຖ້າໄຟນີ້ລຸກແລ້ວກໍສົມຄວາມປາດຖະໜາ.
50 ເຮົາຈະຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຢ່າງໜຶ່ງ ເຮົາເປັ ທຸກຫລາຍເທົ່າໃດໜໍຈົ ກວ່າກາ ນັ້ນຈະສຳເລັດ.
51 ພວກທ່າ ຄຶດວ່າເຮົາມາເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມສະຫງົບສຸກໃ ໂລກຫລື ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ບໍ່ແມ່ ດອກ ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ແຕກແຍກ
ກັ .
52 ດ້ວຍວ່າຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ຫ້າຄົ ໃ ເຮືອ ດຽວຈະແຕກແຍກກັ ຄືສາມຕໍ່ສອງແລະສອງຕໍ່ສາມ.
53 ເຂົາຈະແຕກແຍກກັ ຄືພໍ່ຈາກລູກຊາຍແລະລູກຊາຍຈາກພໍ່ ແມ່ຈາກລູກຍິງແລະລູກຍິງຈາກແມ່ ແມ່ຍ່າຈາກລູກໄພ້ແລະລູກໄພ້
ຈາກແມ່ຍ່າ."

ສັງເກດຄວາມເປັ ໄປຂອງສະໄໝ

(ມທ 16:2-3)

54 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບປະຊາຊົ ອີກວ່າ, "ເມື່ອທ່າ ທັງຫລາຍເຫັ ເມກເກີດຂຶ້ນໃ ທິດຕາເວັ ຕົກ ພວກທ່າ ກໍເວົ້າທັ ທີວ່າຈະມີລົມ
ແລະຝົ ຕົກ ແລ້ວກໍເປັ ຢ່າງນັ້ນແທ້.
55 ເມື່ອພວກທ່າ ເຫັ ລົມພັດມາແຕ່ທິດໃຕ້ ພວກທ່າ ເວົ້າວ່າຈະຮ້ອ ເອົາ ແລ້ວກໍເປັ ຢ່າງນັ້ນແທ້.

56 ໂອ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ! ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກສັງເກດຄວາມເປັ ໄປຂອງແຜ່ ດິ ແລະທ້ອງຟ້າ ແຕ່ເພາະເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງສັງເກດ
ຄວາມເປັ ໄປຂອງສະໄໝນີ້ບໍ່ໄດ້.

ຄວາມປອງດອງກັ ກັບໂຈດຂອງຕົ

(ມທ 5:25-26)

57 "ເຫດສັ ໃດເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຕັດສິ ເອົາເອງວ່າ ສິ່ງໃດເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງ.
58 ເພາະເມື່ອເຈົ້າກັບໂຈດພາກັ ໄປຫາຜູ້ປົກຄອງ ຈົ່ງພະຍາຍາມຫາຊ່ອງທາງປອງດອງກັ ເມື່ອຍັງຢູ່ກາງທາງ ຢ້າ ວ່າໂຈດຈະລາກ
ເຈົ້າຂຶ້ນໄປຫາຕຸລາກາ ແລະຕຸລາກາ ຈະມອບເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄຸມ ແລ້ວຜູ້ຄຸມຈະຂັງເຈົ້າໄວ້ໃ ຄຸກ.
59 ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະອອກຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ກວ່າຈະໄດ້ໃຊ້ໜີ້ໃຫ້ຈົ ຄົບທຸກອັດ.

ບົດທີ 13

ຖ້າບໍ່ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຕ້ອງຈິບຫາຍ

1 ໃ ຂະ ະນັ້ນມີລາງຄົ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໄດ້ເລົ່າເລື່ອງຊາວຄາລີເລທີ່ປີລາດໄດ້ຂ້າ ເອົາເລືອດຂອງເຂົາປົ ກັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ກຳລັງຖວາຍນັ້ນ
ໃຫ້ພຣະອົງຟັງ.
2 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຄິດວ່າຊາວຄາລີເລໝູ່ນັ້ນເປັ ຄົ ບາບລື່ນກວ່າຊາວຄາລີເລໝູ່ອື່ນທັງໝົດ ເພາະເຂົາໄດ້ຖືກ
ຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງນັ້ນຫລື.
3 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ບໍ່ແມ່ ດອກ ແຕ່ຖ້າພວກທ່າ ໝົດທຸກຄົ ບໍ່ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ກໍຈະຈິບຫາຍໄປເໝືອ ກັ .
4 ຫລືສິບແປດຄົ ນັ້ ຊຶ່ງປ້ອມໃ ຊີໂລອາມໄດ້ເຈື່ອນທັບເຂົາຕາຍເສຍນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຄິດວ່າເຂົາເປັ ຄົ ຜິດລື່ນກວ່າຄົນທັງປວງທີ່
ອາໃສຢູ່ໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມຫລື.
5 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ບໍ່ແມ່ ດອກ ແຕ່ຖ້າພວກທ່າ ໝົດທຸກຄົ ບໍ່ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ກໍຈະຈິບຫາຍໄປເໝືອ ກັນ."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຕ□ເດື່ອເທດທີ່ບໍ່ເກີດຜົ

6 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາຕໍ່ໄປນີ້ວ່າ, "ຄົນຜູ້ໜຶ່ງມີຕ□ເດື່ອເທດຕ□ໜຶ່ງໃ ສວ ອະງຸ່ ຂອງຕົນ ເມື່ອມາຊອກຫາໝາກເດື່ອໃ ຕ
□ນັ້ນກໍບໍ່ພົບ.
7 ເພິ່ນຈຶ່ງບອກກັບຄົ ງາ ໃ ສວ ອະງຸ່ ນັ້ນວ່າ 'ເບິ່ງແມ! ເຮົາມາຊອກຫາໝາກເດື່ອໃ ຕ□ນີ້ໄດ້ສາມປີແລ້ວກໍບໍ່ພົບ ຈົ່ງປ້ຳຖິ້ມເສຍ ຈະ
ເອົາໄວ້ຮົກດິ ລ້າງ ເຮັດຫຍັງ?'.
8 ແຕ່ຄົ ງາ ຕອບວ່າ 'ນາຍເອີຍ, ຂໍປະມັ ໄວ້ປີນີ້ກ່ອ   ຈົ ກວ່າຂ້າ ້ອຍຈະຂຸດດິ ອ້ອມເອົາຝຸ່ ໃສ່.
9 ຖ້າເມື່ອໜ້າມັ ເກີດໝາກກໍດີຢູ່ ຖ້າບໍ່ເກີດໝາກ ພາຍຫລັງທ່າ ຈົ່ງປ້ຳມັ ຖິ້ມເສຍ'."

ຊົງໂຜດຍິງຫລັງກົ່ງໃ ວັ ຊະບາໂຕ

10 ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ຢູ່ໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາ ບ່ອ ໜຶ່ງໃ ວັ ຊະບາໂຕ.
11 ແລະເບິ່ງແມ! ມີຍິງຄົ ໜຶ່ງຊຶ່ງຜີເຂົ້າສິງຢູ່ເຮັດໃຫ້ອ່ອ ແຮງໄດ້ສິບແປດປີມາແລ້ວ ເປັ ຫລັງກົ່ງຢື ຊື່ບໍ່ໄດ້.
12 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ຈຶ່ງເອີ້ນ າງມາ ຊົງບອກວ່າ, "ນາງເອີຍ,   າງໄດ້ພ□ຈາກພະຍາດແລ້ວ."
13 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະຫັດວາງໃສ່ຍິງນັ້ນ ໃນທັ ໃດນັ້ນຕົວ າງກໍຢຽດຊື່ ແລະ າງກໍສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າ.
14 ແຕ່ າຍໂຮງທຳກໍເຄືອງໃຈ ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ດີພະຍາດໃ ວັ ຊະບາໂຕ ຈຶ່ງກ່າວແກ່ປະຊາຊົ ວ່າ, "ມີຫົກວັ ທີ່ຄວ ຈະ
ເຮັດກາ ໃ ຫົກວັນນີ້ຈົ່ງມາໃຫ້ດີພະຍາດ ແຕ່ວ່າຢ່າໄດ້ມາໃ ວັ ຊະບາໂຕ."

15 ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຊົງຕອບ າຍໂຮງທຳ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ພວກຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ! ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແກ້ງົວຫລືລໍຂອງຕົ
ຈູງອອກຈາກຄອກໄປກິ ້າໃ ວັ ຊະບາໂຕຫລື!.
16 ສ່ວ ຍິງຄົນນີ້ເປັ ລູກຫລາ ຂອງອັບຣາຮາມ ຊຶ່ງຊາຕາ ໄດ້ຜູກມັດໄວ້ໄດ້ສິບແປດປີແລ້ວ ບໍ່ສົມຄວ ຫລືທີ່ຈະໃຫ້ າງພ□ຈາກ
ເຄື່ອງຜູກມັດນີ້ໃ ວັ ຊະບາໂຕ.”
17 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ບັ ດາຄົ ທີ່ຕໍ່ສູ້ພຣະອົງກໍມີຄວາມລະອາຍ ແລະປະຊາຊົ ກໍຊົມຊື່ນຍິ ດີໃ ກິດຈະກາ ທັງ
ປວງອັ ຮຸ່ງເຮືອງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນດ້ວຍພຣະອົງ.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງແກ່ ຜັກກາດ

(ມທ 13:31-32; ມຣກ 4:30-32)

18 ພຣະອົງຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອ ສິ່ງໃດ ແລະເຮົາຈະປຽບລາຊະອາ າຈັກນັ້ນກັບສິ່ງໃດ?.
19 ກໍເໝືອ ແກ່ ຜັກກາດເມັດໜຶ່ງ ທີ່ຄົ ຜູ້ໜຶ່ງເອົາໄປຫວ່າ ໃ ສວ ຂອງຕົ ມັ ກໍງອກຂຶ້ນເປັ ກົກ ແລະ ົກປ່າກໍມາເຮັດຄອ ອາໃສຢູ່
ຕາມກິ່ງກ້າ ມັນ.”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງເຊື້ອແປ້ງ

(ມທ 13:33)

20 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ອີກວ່າ, “ເຮົາຈະປຽບລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກັບສິ່ງໃດ.
21 ກໍປຽບເໝືອ ເຊື້ອແປ້ງທີ່ຜູ້ຍິງຄົ ໜຶ່ງເອົາປົ ໃສ່ໃ ແປ້ງສາມຜອງ ຈົ ແປ້ງນັ້ນຟູຂຶ້ນທັງໝົດ.”

ເລື່ອງປະຕູຄັບແຄບ

(ມທ 7:13-14, 21-23)

22 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຕາມບ້າ ຕາມເມືອງຕ່າງໆ ຊົງສັ່ງສອ ແລະເດີ ທາງຕໍ່ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
23 ມີຄົ ຜູ້ໜຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະພົ້ນນັ້ນມີແຕ່ໜ້ອຍຄົ ຫລື!”.
24 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ແຂ່ງກັ ເຂົ້າທາງປະຕູຄັບແຄບ ເພາະເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຫລາຍຄົ ຈະພະຍາຍາມ
ເຂົ້າໄປ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄດ້.
25 ເມື່ອໃດເຈົ້າຂອງເຮືອ ລຸກຂຶ້ນອັດປະຕູແລ້ວແລະທ່າ ທັງຫລາຍຢື ຢູ່ຂ້າງ ອກຕັ້ງຕ□ເຄາະປະຕູວ່າ ‘ນາຍເອີຍ, ຂໍໄຂໃຫ້ພວກຂ້າ
້ອຍແດ່ທ້ອນ!’ ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າເຮືອ ຈະຕອບພວກທ່າ ວ່າ ‘ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າມາແຕ່ໃສ?’.
26 ຂະ ະນັ້ນພວກທ່າ ຈະເວົ້າວ່າ ‘ພວກຂ້າ ້ອຍໄດ້ກິ ໄດ້ດື່ມກັບທ່າ ແລະທ່າ ໄດ້ສັ່ງສອ ຕາມຖະໜົ ຫົ ທາງບ້າ ເມືອງຂອງ
ພວກຂ້ານ້ອຍ’.
27 ຝ່າຍເຈົ້າເຮືອ ນັ້ນຈະເວົ້າວ່າ ‘ເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າມາແຕ່ໃສ ສູເຈົ້າທັງໝົດ, ຜູ້ເຮັດກາ ບໍ່ຊອບທຳເຮີຍ
ຈົ່ງຖອຍໄປຈາກເຮົາເສຍ’.
28 ເມື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະເຫັ ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ ກັບບັ ດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳຢູ່ໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່
ຝ່າຍພວກເຈົ້າຈະຖືກຊັດຖິ້ມອອກໄປພາຍ ອກເສຍ ທີ່ນັ້ນຈະມີກາ ຮ້ອງໄຫ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່.
29 ຈະມີຄົ ມາຈາກທິດຕາເວັ ອອກ, ທິດຕາເວັ ຕົກ, ທິດເໜືອ, ທິດໃຕ້ ມານັ່ງຮ່ວມໂຕະໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ.
30 ແລະເບິ່ງແມ! ຜູ້ທີ່ເປັ ປາຍຈະກັບເປັ ຕ□ ແລະຜູ້ທີ່ເປັ ຕົ້ ຈະກັບເປັ ປາຍ.”

ຊົງເສຍພຣະໄທຍ້ອ ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

(ມທ 23:37-39)

31 ໃ ໂມງນັ້ນມີພວກຟາລິຊາຍລາງຄົ ມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ໃຫ້ທ່າ ອອກໜີໄປຈາກທີ່ນີ້ເສຍ ເພາະກະສັດເຮໂຣດຊົງຢາກປະ
ຫາ ຊີວິດທ່າ ເສຍ."
32 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງໄປບອກໝາຈິກຈອກໂຕນັ້ນວ່າ 'ເບິ່ງແມ! ມື້ນີ້ກັບມື້ອື່ນເຮົາກຳລັງຂັບໄລ່ຜີອອກແລະເຮັດໃຫ້ດີພະຍາດ
ແລ້ວວັ ທີ່ສາມເຮົາຈະເຖິງທີ່ສຳເລັດ.
33 ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີ, ເຮົາຈະຕ້ອງເດີ ທາງໄປມື້ນີ້, ມື້ອື່ນ, ແລະມື້ຮື ເພາະວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທຳບໍ່ຫ່ອ ຖືກຂ້າຢູ່ ອກກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
34 ໂອ ເຢຣູຊາເລັມ, ເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ເຈົ້າທີ່ໄດ້ຂ້າບັ ດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະເອົາຫີ ຄວ່າງໃສ່ພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມາຫາເຈົ້າ ເຮົາປາດ
ຖະໜາຈັກເທື່ອແລ້ວໜໍ ວ່າຈະຮວບຮວມລູກຂອງເຈົ້າໄວ້ ເໝືອ ດັ່ງແມ່ໄກ່ຮວບຮວມລູກໄວ້ໃຕ້ປີກຂອງມັ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຍິ ຍອມ.
35 ເບິ່ງແມ! ເຮືອ ົກ ຂອງເຈົ້າຈະຖືກປະຖິ້ມແລະຮ້າງເປົ່າ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັ ເຮົາອີກຈົ ກວ່າເຈົ້າຈະອອກປາກກ່າວ
ວ່າ, 'ຂໍໃຫ້ທ່າ ຜູ້ສະເດັດມາໃ ພຣະ າມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເລີນ'."

ບົດທີ 14

ຊົງໂຜດຄົ ເປັ ພະຍາດທ້ອງມາ ໃຫ້ດີ

1 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຜູ້ໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງຝ່າຍພວກຟາລິຊາຍ ເພື່ອຮັບປະທາ ອາຫາ ໃ ວັ ຊະບາໂຕ ເຂົາກໍເຝົ້າເບິ່ງ
ພຣະອົງຢູ່.
2 ແລະເບິ່ງແມ! ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງເປັ ພະຍາດທ້ອງມາ ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ.
3 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມພວກທຳບັ ດິດແລະພວກຟາລິຊາຍວ່າ, "ຖ້າເຮັດໃຫ້ດີພະຍາດໃ ວັ ຊະບາໂຕ ຈະຜິດພຣະບັ ຍັດຫລືບໍ່?".
4 ເຂົາກໍມິດຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຮັບເອົາຄົ ນັ້ນແລະເຮັດໃຫ້ດີພະຍາດແລ້ວກໍປ່ອຍໄປ.
5 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຖ້າຄົ ໃດໃ ພວກທ່າ ມີລູກຫລືງົວຕົກ ້ານສ້າງ ຈະບໍ່ຮີບດຶງອອກໃ ວັ ຊະບາໂຕຫລື?".
6 ແລະເຂົາບໍ່ສາມາດຈະຕອບພຣະອົງໃ ເລື່ອງນີ້ໄດ້.

ຊົງສອ ເລື່ອງແຂກແລະເຈົ້າພາບ

7 ຝ່າຍພຣະອົງ, ເມື່ອຊົງເຫັ ພວກທີ່ຮັບເຊີ ມານັ້ນກຳລັງເລືອກເອົາບ່ອ ນັ່ງອັ ມີກຽດ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາແກ່ເຂົາວ່າ.
8 "ເມື່ອຜູ້ໃດເຊີ ທ່າ ໄປໃ ກາ ກິ ລ້ຽງສົມລົດ ຢ່າຊູ່ນັ່ງບ່ອ ມີກຽດ ຢ້າ ວ່າເພິ່ນໄດ້ເຊີ ຜູ້ມີກຽດຫລາຍກວ່າທ່າ ອີກ.
9 ແລະເຈົ້າພາບທີ່ໄດ້ເຊີ ທ່າ ທັງສອງນັ້ນ ຈະມາເວົ້າກັບທ່າ ວ່າ, 'ບ່ອນນັ່ງຂອງທ່າ ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນີ້' ແລ້ວທ່າ ກໍຈະຍ້າຍໄປນັ່ງບ່ອ
ຕ່ຳທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມລະອາຍ.
10 ແຕ່ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເຊີ ແລ້ວຈົ່ງໄປນັ່ງບ່ອ ຕ່ຳທີ່ສຸດ ເພື່ອວ່າເມື່ອທ່າ ເຈົ້າພາບມາເວົ້າກັບທ່າ ວ່າ 'ສະຫາຍເອີຍ, ເຊີ ຂຶ້ນໄປນັ່ງ
ບ່ອ ສູງກວ່າ' ແລ້ວທ່າ ຈະໄດ້ກຽດຕໍ່ໜ້າຄົ ທັງຫລາຍທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະ ໍາກັ ນັ້ນ.
11 ເພາະວ່າທຸກຄົ ທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນຈະຕ້ອງຖືກຖ່ອຍລົງ ແລະຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວລົງຈະໄດ້ຮັບກາ ຍົກຂຶ້ນ."
12 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຜູ້ທີ່ເຊີ ພຣະອົງວ່າ, "ເມື່ອທ່າ ຈັດກາ ກິ ລ້ຽງຂຶ້ນ ້ອຍຫລືໃຫຍ່ກໍຕາມ ຢ່າເຊີ ຈຳເພາະບັ ດາມິດສະ
ຫາຍ, ຫລືອ້າຍ ້ອງຍາດພີ່ນ້ອງ, ເພື່ອນບ້າ ຜູ້ຮັ່ງມີ ຢ້າ ວ່າເຂົາຈະເຊີ ທ່າ ອີກເປັ ກາ ຕອບແທ .
13 ແຕ່ເມື່ອທ່າ ຈັດກາ ກິ ລ້ຽງຂຶ້ນ ຈົ່ງເຊີ ຄົ ຍາກຈົ , ຄົ ພິກາ , ຄົ ຂາເສັ້ງ, ຄົນຕາບອດ.
14 ແລ້ວທ່າ ຈະເປັ ສຸກ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ມີອັ ໃດຈະຕອບແທ ທ່າ ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕອບແທ ທ່ານ ເມື່ອຄົ ຊອບທຳເປັ ຄື
ມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງກາ ກິ ລ້ຽງໃຫຍ່

(ມທ 22:1-10)

15 ສ່ວ ຄົ ໜຶ່ງທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະ, ເມື່ອໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຜູ້ທີ່ຈະຮັບປະທາ ອາຫາ ໃ ແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າກໍເປັ ສຸກ."
16 ພຣະອົງຊົງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຍັງມີຄົ ໜຶ່ງຈັດງາ ກິ ລ້ຽງໃຫຍ່ແລະໄດ້ເຊີ ຫລາຍຄົ ມາ.
17 ເມື່ອໂມງກິ ລ້ຽງເຖິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ຂ້ອຍຂອງຄົ ໄປບອກຜູ້ທີ່ຮັບເຊີ ນັ້ນວ່າ 'ເຊີນມາ, ຂ້າ ້ອຍເທີ , ເພາະສິ່ງສະລະພັດຖືກ ພ້ອມຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ'.
18 ບັ ດາຄົ ເຫລົ່ານັ້ນກໍຕັ້ງຕ□ແກ້ຕົວ ຜູ້ທຳອິດເວົ້າວ່າ 'ເຮົາໄດ້ຊື້ າໄວ້ ເຮົາຈຳເປັ ຕ້ອງໄປເບິ່ງ ານັ້ນ ເຮົາຂໍ ່າກ່ອນ'.
19 ອີກຄົ ໜຶ່ງເວົ້າວ່າ, 'ເຮົາໄດ້ຊື້ງົວໄວ້ຫ້າຄູ່ແລະກຳລັງຈະໄປລອງໄປເບິ່ງງົວນັ້ນ ເຮົາຂໍ ່າກ່ອນ'.
20 ຄົ ໜຶ່ງອີກເວົ້າວ່າ 'ເຮົາໄດ້ແຕ່ງງາ ເພາະສັ ນັ້ນເຮົາໄປບໍ່ໄດ້'.
21 ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນໄດ້ກັບມາເລົ່າເລື່ອງນີ້ໃຫ້ າຍຟັງ ເຈົ້າເຮືອ ກໍຮ້າຍຫລາຍ ຈຶ່ງສັ່ງຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນວ່າ 'ຈົ່ງຮີບອອກໄປຕາມຖະໜົ ໃຫຍ່ຮ່ອມ ້ອຍໃ ເມືອງ ແລະພາຄົ ຍາກຈົ , ຄົ ພິກາ , ຄົ ຕາບອດ, ແລະຄົ ຂາເສັ້ງເຂົ້າມາທີ່ນີ້'.
22 ແລ້ວຂ້ອຍໃຊ້ຈຶ່ງມາບອກວ່າ 'ນາຍເອີຍ, ອັ ທີ່ທ່າ ສັ່ງຂ້າ ້ອຍກໍເຮັດແລ້ວ ແຕ່ຍັງມີບ່ອ ຫວ່າງເປົ່າຢູ່'.
23 ແລະ າຍໄດ້ບອກຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນວ່າ 'ຈົ່ງອອກໄປຕາມທາງຫລວງແລະຕາມທາງ ້ອຍ ອກເມືອງ ່າຕົວເຂົາໃຫ້ເຂົ້າມາເພື່ອເຮືອ ຂອງເຮົາຈະເຕັມ'.
24 ເພາະເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ໃ ພວກຄົ ທີ່ໄດ້ຮັບເຊີ ໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ຊີມເຄື່ອງກິ ລ້ຽງຂອງເຮົາຈັກຄົນ."

ຄວາມເສຍສະຫລະໃ ກາ ເປັ ສິດ

25 ມີປະຊາຊົ ຈຳ ວ ຫລວງຫລາຍໄດ້ໄປກັບພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຫລຽວຫລັງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ.
26 "ຖ້າຜູ້ໃດມາຫາເຮົາແລະບໍ່ຊັງພໍ່ແມ່, ລູກເມຍ, ອ້າຍ ້ອງຊາຍຍິງ ກັບທັງຊີວິດຂອງຄົ ເອງ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັ ສິດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.
27 ຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ແບກໄມ້ກາງແຂ ຂອງຄົ ຕາມເຮົາມາ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັ ສິດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.
28 ດ້ວຍວ່າໃ ພວກທ່າ ມີຜູ້ໃດ, ເມື່ອຈະສ້າງປ້ອມຈະບໍ່ນັ່ງລົງຄິດລາຄາເສຍກ່ອ ວ່າຈະມີພໍສ້າງໃຫ້ແລ້ວໄດ້ຫລືບໍ່?.
29 ຢ້າ ວ່າເມື່ອໄດ້ວາງຮາກລົງແລ້ວແລະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດບໍ່ໄດ້ ຄົ ທັງປວງທີ່ເຫັ ກໍຈະກ່າວເຍາະເຍີ້ຍວ່າ,
30 'ຄົ ນີ້ຕັ້ງຕ□ກໍ່ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດບໍ່ໄດ້'.
31 ຫລືມີກະສັດອົງໃດ ເມື່ອຈະຍົກກອງທັບໄປຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດອົງອື່ນ ຈະບໍ່ໄດ້ນັ່ງຄຶດເບິ່ງກ່ອນວ່າ ທີ່ຕົ ມີພົ ທະຫາ ໝື່ນໜຶ່ງຈະສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຍົກກອງທັງສອງໝື່ນມາຮົບໄດ້ຫລືບໍ່?.
32 ຖ້າສູ້ບໍ່ໄດ້, ເມື່ອຍັງຢູ່ຫ່າງກັນ ເພິ່ນຈະໃຊ້ທູດໄປຖາມເງື່ອນໄຂຂອງຄວາມສະຫງົບ.
33 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ທຸກຄົ ໃ ພວກທ່າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສະຫລະສິ່ງສະລະພັດທີ່ຕົ ມີຢູ່ ຈະເປັ ສິດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.

ເລື່ອງເກືອທີ່ໝົດລົດເຄັ້ມ

(ມທ 5:13; ມຣກ 9:40)

34 "ເກືອເປັ ຂອງດີ ແຕ່ຖ້າເກືອນັ້ນໝົດລົດເຄັ້ມໄປແລ້ວ ຈະເຮັດໃຫ້ກັບເຄັ້ມອີກໄດ້ຢ່າງໃດ?.
35 ຈະໃຊ້ເປັ ຝຸ ໃສ່ດິ ກໍບໍ່ໄດ້ ຈະປະສົມກັບກອງຝຸ ສັດເພື່ອເຮັດຝຸ ກໍບໍ່ໄດ້ ເຂົາກໍເອົາໄປຖິ້ມເສຍ ຜູ້ໃດມີຫູ, ຈົ່ງຟັງເອົາເທີ້ນ!".

ບົດທີ 15

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງແກະທີ່ເສຍ

(ມທ 18:12-14)

1 ຕໍ່ມາບັ ດາຄົ ເກັບພາສີແລະພວກ ອກສິ ທຳເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອຈະຟັງພຣະອົງ.
2 ຝ່າຍພວກຟາລິຊາຍແລະພວກ ັກທຳກໍຈົ່ມວ່າ, "ຜູ້ນີ້ຕ້ອ ຮັບຄົ ອກສິ ທຳແລະຢູ່ກິ ຮ່ວມກັ ກັບເຂົາ."
3 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາຂໍ້ນີ້ໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ.

4 'ໃນພວກທ່ານ ມີຄົນ ໃດທີ່ມີແກະຮ້ອຍໂຕ ເມື່ອໂຕໜຶ່ງເສຍໄປ ເພິ່ນຈະບໍ່ປະເກົ້າສິບເກົ້າໂຕນັ້ນໄວ້ໃນ ກາງປ່າ ແລະໄປຊອກຫາໂຕທີ່ເສຍໄປນັ້ນຈົນ ກວ່າຈະໄດ້ພົບຫລື?.
5 ເມື່ອພົບແລ້ວເພິ່ນກໍຍົກຂຶ້ນໃສ່ບ່າແບກມາດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນ ດີ.
6 ເມື່ອມາເຖິງບ້ານ ແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງເຊີນ ບັນ ດາມິດສະຫາຍແລະເພື່ອນບ້ານ ຂອງຕົນ ໃຫ້ມາພ້ອມພຽງກັນ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາວ່າ 'ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນ ດີກັບເຮົາເທີ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ພົບແກະຂອງເຮົາໂຕທີ່ເສຍໄປແລ້ວນັ້ນ'.
7 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາບອກທ່ານ ທັງຫລາຍວ່າ ຈະມີຄວາມປິຕິຍິນ ດີໃນ ສະຫວັນ ເພາະເຫັນ ແກ່ຄົນ ອກສີ ທຳຄົນ ດຽວທີ່ຖິ້ມໃຈເອົາໃຈໃໝ່ ຫລາຍກວ່າຈະຍິນ ດີກັບຄົນ ສີ ທຳເກົ້າສິບເກົ້າຄົນ ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງເງິນ ທີ່ເສຍ

8 "ຍິງຄົນ ໃດທີ່ມີເງິນ ຢູ່ສິບຫລຽນ ເມື່ອເສຍຫລຽນ ໜຶ່ງຈະບໍ່ໄຕ້ໂຄມກວາດເຮືອນ ຄ□ຫາຖ້ວນ ຖີ່ຈົນ ກວ່າຈະພົບຫລື.
9 ເມື່ອພົບແລ້ວຈຶ່ງເອີ້ນພວກສະຫາຍແລະບັນ ດາເພື່ອນບ້ານ ຂອງຕົນ ມາພ້ອມພຽງກັນ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, 'ຈົ່ງມາຊົມຊື່ນຍິນ ດີກັບເຮົາເທີ ເພາະເຮົາໄດ້ພົບເງິນ ຫລຽນ ໜຶ່ງຂອງເຮົາທີ່ເສຍໄປແລ້ວນັ້ນ'.
10 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາບອກທ່ານ ທັງຫລາຍວ່າ ຈະມີຄວາມປິຕິຍິນ ດີໃນ ຖ້າມກາງພວກເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະເຫັນ ແກ່ຄົນ ອກສີ ທຳຄົນ ດຽວ ທີ່ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງລູກທີ່ເສຍ

11 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ຜູ້ໜຶ່ງມີລູກຊາຍສອງຄົນ .
12 ຜູ້ ້ອງເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ 'ພໍ່ເອີຍ, ສ່ວນ ຊັບທີ່ຕົກເປັນ ຂອງຂ້ອຍນັ້ນ ຂໍພໍ່ແບ່ງໃຫ້ຂ້າ ້ອຍເສຍເທາະ' ແລ້ວພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ແບ່ງຊັບໃຫ້ລູກທັງສອງຄົນ .
13 ຕໍ່ມາບໍ່ຫລາຍວັນ ຜູ້ ້ອງກໍໄດ້ຮວບຮວມເອົາຊັບທັງໝົດ ແລ້ວອອກໜີໄປຫຼຽວເມືອງໄກ ແລະໄດ້ຜານ ຊັບຂອງຕົນ ໃນ ທີ່ນັ້ນດ້ວຍການ ໂອ້ໂຖງ.
14 ເມື່ອໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍຊັບເຫລົ່ານັ້ນໝົດແລ້ວ ກໍເລີຍເກີດການ ອຶດຢາກອັນ ໃຫຍ່ໃນ ເມືອງນັ້ນ ແລ້ວລາວກໍຕົກຢູ່ໃນ ຄວາມຂັດສົນ .
15 ລາວຈຶ່ງໄປຂໍອາໃສຢູ່ກັບຄົນ ຜູ້ໜຶ່ງໃນເມືອງນັ້ນ ແລ້ວຜູ້ນັ້ນໄດ້ໃຊ້ລາວໄປລ້ຽງໝູທີ່ທົ່ງ າ.
16 ລາວຄຶດຢາກກິນ ໃຫ້ອີ່ມທ້ອງດ້ວຍຝັກຖົ່ວທີ່ໝູກິນ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເອົາໃຫ້ລາວກິນ .
17 ເມື່ອລາວຮູ້ເມື່ອຄືງແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ 'ລູກຈ້າງຂອງພໍ່ເຮົາມີຫລາຍຄົນ ເຂົາຍັງມີອາຫານ ກິນ ອີ່ມຈົນ ເຫລືອ ສ່ວນ ເຮົາຈະມາຕາຍອຶດຢາກຢູ່ທີ່ນີ້.
18 ຈຳເປັນ ເຮົາຈະຕ້ອງລຸກກັບຄືນ ໄປຫາພໍ່ຂອງເຮົາ ແລ້ວຈະເວົ້າ ໍາເພິ່ນວ່າ, "ພໍ່ເອີຍ, ລູກໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ສະຫວັນ ແລະຕໍ່ພໍ່ແລ້ວ.
19 ແລະບໍ່ສົມຄວນ ຈະໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າເປັນ ລູກຂອງພໍ່ອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຂໍໃຫ້ລູກເປັນ ເໝືອນ ລູກຈ້າງຂອງພໍ່ຄົນ ໜຶ່ງທ້ອນ!".'
20 ແລ້ວລາວກໍລຸກຂຶ້ນຄືນ ເມືອຫາພໍ່ຂອງຕົນ ແຕ່ເມື່ອລາວຍັງຢູ່ໄກ ພໍ່ໄດ້ແລເຫັນ ລາວກໍມີຄວາມເມດຕາ ຈຶ່ງແລ່ນ ອອກໄປກອດຄໍຈູບລາວດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ.
21 ຝ່າຍລູກນັ້ນໄດ້ເອີ່ຍຂຶ້ນຕໍ່ພໍ່ວ່າ 'ພໍ່ເອີຍ, ລູກໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ສະຫວັນ ແລະຕໍ່ພໍ່ແລ້ວ ບໍ່ສົມຄວນ ຈະໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າເປັນ ລູກຂອງພໍ່ຕໍ່ໄປ'.
22 ແຕ່ພໍ່ໄດ້ເອີ້ນບອກພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຕົນ ວ່າ 'ຈົ່ງຮີບເອົາເຄື່ອງ ຸງຢ່າງດີທີ່ສຸດມາ ຸງໃຫ້ລູກຂອງເຮົາ ແລະເອົາແຫວນ ມາສວມໃສ່ມືກັບເອົາເກີບມາສຸບໃສ່ຕີນ .
23 ແລ້ວຈຶ່ງເອົາງົວໜຸ່ມໂຕອ້ວນ ພີມາຂ້າລ້ຽງກັນ ເພື່ອຊົມຊື່ນຍິນ ດີ.
24 ເພາະລູກຂອງເຮົາຄົນ ນີ້ຕາຍແລ້ວກໍໄດ້ຄືນ ມາ ເສຍໄປແລ້ວກໍໄດ້ພົບກັນ ອີກ', ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຕັ້ງຕ□ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນ ດີ.
25 "ຝ່າຍລູກຜູ້ກົກຍັງຢູ່ທີ່ທົ່ງນາ ເມື່ອກຳລັງກັບມາໃກ້ຈະເຖິງເຮືອນ ແລ້ວ ລາວກໍໄດ້ຍິນ ສຽງເສບແລະການ ເຕັ້ນລຳ.
26 ລາວຈຶ່ງເອີ້ນເອົາຄົນ ໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ງອອກມາຖາມວ່າ, 'ນັ້ນແມ່ນ ການ ຫຍັງ?'.

27 ຄົ ໃຊ້ຈຶ່ງບອກເພິ່ນວ່າ 'ນ້ອງຂອງທ່າ ໄດ້ກັບມາແລ້ວແລະພໍ່ຂອງທ່າ ໄດ້ຈັດຂ້າງົວໜຸ່ມຕົວອ້ວ ພີ ຕ້ອ ຮັບລູກທີ່ກັບມາດ້ວຍ
ຄວາມສະຫວັດດີພາບ'.
28 "ຝ່າຍຜູ້ອ້າຍກໍຄຽດເລີຍບໍ່ຍອມເຂົ້າມາເຮືອ ທາງພໍ່ກໍໄດ້ອອກໄປອອ້ຍໃຈຊວ ເຂົ້າມາ.
29 ແຕ່ລາວໄດ້ຕອບພໍ່ວ່າ 'ເບິ່ງເທາະພໍ່, ລູກໄດ້ປະຕິບັດພໍ່ເໝືອ ເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ໄດ້ຈັກປີມາແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ຄຳສັ່ງສອ ຂອງພໍ່ຈັກ
ເທື່ອ ແຕ່ພໍ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ລູກແກະແມ່ ແຕ່ໂຕດຽວ ເພື່ອຈະຈັດກາ ລ້ຽງໃຫ້ມິດສະຫາຍຂອງລູກມາຮ່ວມຊື່ນຊົມຍິ ດີ ໍາ.
30 ແຕ່ເມື່ອລູກຂອງພໍ່ຜູ້ນີ້ ທີ່ເປັ ຜູ້ຜາ ສົມບັດສິ່ງຂອງຂອງພໍ່ດ້ວຍກາ ຄົບກັບພວກຍິງແມ່ຈ້າງນັ້ນໄດ້ມາແລ້ວ ພໍ່ກໍຍັງໄດ້ຂ້າງົວໜຸ່ມໂຕ
ອ້ວ ພີຈັດກາ ລ້ຽງມັນ'.
31 ແຕ່ພໍ່ໄດ້ຕອບລູກນັ້ນວ່າ 'ລູກເອີຍ, ຝ່າຍເຈົ້າໄດ້ຢູ່ ໍາພໍ່ເລື້ອຍ ສິ່ງຂອງທັງໝົດຂອງພໍ່ກໍເປັ ຂອງເຈົ້າ.
32 ແຕ່ສົມຄວ ທີ່ພໍ່ຕ້ອງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິ ດີ ເພາະ້ອງຂອງເຈົ້າຄົ ້ຕາຍແລ້ວ ແຕ່ມັ ໄດ້ກັບຄື ມາອີກ ມັ ເສຍແລ້ວ ແຕ່ຍັງໄດ້ພົບ
ອີກ'."

ບົດທີ 16

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພະນັກງາ ບໍ່ສັດຊື່

1 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, "ຍັງມີເສດຖີທີ່ມີເຈົ້າພະ ັກງາ ຄົ ໜຶ່ງ ແລະມີຄົ ຟ້ອງຕໍ່ເສດຖີວ່າ ພະ ັກງາ
ຄົ ນັ້ນໄດ້ຜາ ຊັບຂອງທ່າ ເສຍ.
2 ເສດຖີຈຶ່ງເອີ້ນພະ ັກງາ ຄົ ນັ້ນມາເວົ້າວ່າ 'ເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິ ກັບເຈົ້ານັ້ນເປັ ຢ່າງໃດ ຈົ່ງລາຍງາ ກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າເສຍ
ເພາະເຈົ້າຈະເປັ ພະ ັກງາ ຕໍ່ໄປອີກບໍ່ໄດ້'.
3 ເຈົ້າພະ ັກງາ ນັ້ນຈຶ່ງຄິດໃ ໃຈວ່າ 'ເຮົາຈະເຮັດແ ວໃດໜໍ ເພາະ າຍຈະຖອດເຮົາອອກເສຍຈາກໜ້າທີ່ພະ ັກງາ ແລ້ວ ເຮົາຂຸດດິ
ກໍບໍ່ມີແຮງ, ຈະຂໍທາ ກໍອາຍເຂົາ.
4 ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຈະເຮັດແ ວໃດດີເພື່ອເວລາເຮົາຖືກຖອດຈາກໜ້າທີ່ພະ ັກງາ ແລ້ວ ເຂົາຈະຮັບເຮົາໄວ້ໃ ເຮືອ ຂອງເຂົາໄດ້'.
5 ລາວຈຶ່ງເອີ້ນລູກໜີ້ຂອງ າຍມາທຸກຄົ ແລ້ວຖາມຜູ້ທຳອິດວ່າ 'ເຈົ້າເປັ ໜີ້ າຍຂອງເຮົາເທົ່າໃດ?'.
6 ຜູ້ນັ້ນກໍຕອບວ່າ 'ເປັນໜີ້ ້າມັ ຮ້ອຍຖັງ' ເຈົ້າພະ ັກງາ ນັ້ນຈຶ່ງບອກວ່າ 'ເອົາບັ ຊີຂອງເຈົ້າ ນັ່ງລົງແລ້ວຈົດໃສ່ຫ້າສິບຖັງໄວ ເສຍ'.
7 ແລ້ວກໍຖາມອີກຄົ ໜຶ່ງວ່າ 'ເຈົ້າເດ, ເຈົ້າເປັ ໜີ້ເທົ່າໃດ?' ຜູ້ນີ້ຕອບວ່າ 'ເປັນໜີ້ເຂົ້າປຽກຮ້ອຍກຽນ' ເຈົ້າພະ ັກງາ ຈຶ່ງບອກວ່າ 'ຈົ່ງ
ເອົາບັ ຊີຂອງເຈົ້າມາຈົດໃສ່ແປດສິບກຽ ເສຍ'.
8 ແລ້ວເຈົ້າ າຍກໍສັ ລະເສີ ເຈົ້າພະ ັກງາ ຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ວ່າ 'ເພິ່ນໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມສະຫລາດ ດ້ວຍວ່າຄົ ຝ່າຍໂລກນີ້ໃ ສະໄໝຂອງ
ເຂົາ ເຂົາໃຊ້ສະຕິປັ ຍາສະຫລາດກວ່າຄົ ຝ່າຍຄວາມສະຫວ່າງອີກ'.
9 ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົ ມີມິດສະຫາຍດ້ວຍຊັບສົມບັດອັ ບໍ່ຍຸດຕິທຳ ເພື່ອເວລາຊັບນັ້ນເສຍໄປແລ້ວ ເຂົາ
ຈະໄດ້ຕ້ອ ຮັບພວກທ່າ ໄວ້ໃ ບ່ອ ອາໄສອັ ຖາວອ ເປັ ິດ.
10 "ຄົນທີ່ສັດຊື່ໃ ຂອງເລັກ້ອຍກໍສັດຊື່ໃ ຂອງຫລາຍ ແລະຄົ ທີ່ບໍ່ສັດຊື່ໃ ຂອງເລັກ້ອຍກໍບໍ່ສັດຊື່ໃ ຂອງຫລາຍເໝືອ ກັ .
11 ເຫດສັ ນັ້ນຖ້າພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ສະແດງຕົວເປັ ຄົ ສັດຊື່ໃ ຊັບສົມບັດອັ ບໍ່ຍຸດຕິທຳ ໃຜຈະມອບຊັບສົມບັດອັ ທ່ຽງແທ້ໃຫ້ພວກທ່າ .
12 ແລະຖ້າພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ສະແດງຕົວເປັ ຄົ ສັດຊື່ໃ ສິ່ງຂອງຂອງຄົ ອື່ນ ໃຜຈະມາມອບສິ່ງຂອງຂອງທ່າ ໃຫ້ແກ່ທ່າ .
13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປັ ຂ້ອຍສອງເຈົ້າບ່າວສອງ າຍໄດ້ ເພາະຈະຊັງ າຍຜູ້ນີ້ ແລ້ວໄປຮັກ າຍຜູ້ນັ້ນ ຫລືຈະຕິດພັ ກັບ າຍຜູ້ນີ້ ແລະ
ປະໝາດ າຍຜູ້ນັ້ນ ທ່ານຈະເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແລະເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເງິ ຄຳພ້ອມກັ ບໍ່ໄດ້."

ເລື່ອງພຣະບັ ຍັດແລະລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

14 ຝ່າຍພວກຟາລີຊາຍທີ່ມີໃຈຮັກຊັບ ເມື່ອໄດ້ຍິ ຄຳເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວກໍກ່າວເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງ.
15 ແຕ່ພຣະອົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍອ້າງຕົວວ່າເປັ ຄົ ຊອບທຳຕໍ່ໜ້າມະ ຸດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊາບໃຈພວກທ່າ ດ້ວຍວ່າຊຶ່ງ
ເປັນທີ່ັບໜ້າຖືຕາໃ ຖ້າມກາງມະ ຸດ ກໍເປັ ທີ່ກຽດຊັງຈຳເພາະພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.

15 "ມີພຣະບັ ຍັດແລະຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈົ ເຖິງສະໄໝໂຢຮັນ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາເຂົາກໍປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະຄົ ທັງປວງກໍຍາດກັ ເຂົ້າໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ນັ້ນ.
16 ຟ້າແລະດິ ຈະລ່ວງໄປ ກໍງ່າຍກວ່າທີ່ພຣະບັ ຍັດແຕ່ຈຸດດຽວຈະເປັ ໂມຄະ.

ຊົງສອ ເລື່ອງກາ ຢ່າຮ້າງ

(ມທ 19:1-12; ມຣກ 10:11-12)

18 "ທຸກຄົ ທີ່ຢ່າຮ້າງເມຍຂອງຕົ ແລ້ວໄປເອົາເມຍໃໝ່ກໍຜິດຖາ ຫລິ້ນຊູ້ ແລະທຸກຄົ ທີ່ເອົາຍິງແມ່ຮ້າງມາເປັ ເມຍກໍຜິດຖາ ຫລິ້ນ
ຊູ້ເໝືອ ກັ .

ເລື່ອງເສດຖີກັບລາຊະໂຣ

19 "ຍັງມີເສດຖີຄົ ໜຶ່ງ ຸງຫົ່ມເສື້ອສີມ່ວງອ່ອ ແລະຜ້າປ່າ ເນື້ອລະອຽດ ປີຕິຍິ ດີດ້ວຍອາຫາ ກາ ກິ ຢ່າງປະ ິດທຸກໆ ວັ .
20 ແລະມີຄົ ຍາກຈົ ຜູ້ໜຶ່ງຊື່ລາຊະໂຣ ເປັ ບາດເຕັມຕົວ ທີ່ເຂົາຫາມມາຖິ້ມໄວ້ທີ່ປະຕູບ້າ ເສດຖີ.
21 ລາຊະໂຣຢາກກິ ຂອງທີ່ຕົກຈາກໂຕະຂອງເສດຖີນັ້ນໃຫ້ອີ່ມ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນໝາກໍຍັງມາເລຍບາດຂອງລາວ.
22 ຢູ່ມາຄົ ຍາກຈົ ຜູ້ນັ້ນກໍຕາຍ ແລະຝູງເທວະດາໄດ້ຮັບເອົາໄປໄວ້ໃ ເອິກຂອງອັບຣາຮາມ ຝ່າຍເສດຖີນັ້ນກໍຕາຍເໝືອ ກັ ແລ້ວເຂົາ
ກໍຝັງໄວ້.
23 ເມື່ອຢູ່ໃ ແດ ມໍລະ າກໍເປັ ທຸກເວທະ າຫລາຍ ເສດຖີນັ້ນຈຶ່ງເງີຍຕາຂຶ້ນເຫັ ອັບຣາຮາມຢູ່ໄກ ແລະເຫັ ລາຊະໂຣຢູ່ໃ ເອິກຂອງ
ທ່າ .
24 "ແລ້ວເສດຖີຈຶ່ງຮ້ອງວ່າ 'ອັບຣາຮາມ ບິດາເອີຍ, ຂໍເອັ ດູຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອ ຂໍຈົ່ງໃຫ້ລາຊະໂຣມາ ເພື່ອຈະໄດ້ເອົາປາຍນິ້ວມືຈຸ່ມ ້າ
ມາແປະໃສ່ລີ້ນຂ້າ ້ອຍໃຫ້ຊຸ່ມເຢັ ດ້ວຍວ່າຂ້າ ້ອຍກຳລັງທົ ທຸກທໍລະມາ ຢູ່ໃ ແປວໄຟນີ້'.
25 ແຕ່ອັບຣາຮາມຕອບວ່າ, 'ລູກເອີຍ, ເຈົ້າຈົ່ງລະ ຶກວ່າເມື່ອເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ ເຈົ້າໄດ້ຮັບຂອງດີສຳລັບຕົວແລະລາຊະໂຣໄດ້ຮັບຂອງບໍ່ດີ
ຢ່າງດຽວກັ ນັ້ນແຫລະ, ບັດນີ້ລາຊະໂຣໄດ້ຮັບຄວາມເລົ້າໂລມຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມາ .
26 ອກນັ້ນອີກ, ລະຫວ່າງພວກເຮົາກັບພວກເຈົ້າຍັງມີເຫວອັ ໃຫຍ່ຊຶ່ງຊົງຕັ້ງຂວາງຢູ່ ເພື່ອວ່າຖ້າຜູ້ໃດທີ່ປາດຖະໜາຈະຂ້າມທີ່ນີ້ໄປເຖິງ
ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ ຫລືບໍ່ໃຫ້ເຂົາຂ້າມຈາກທີ່ນັ້ນມາເຖິງພວກເຮົາ'.
27 ເສດຖີນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ 'ບິດາເອີຍ, ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ຂໍທ່າ ໃຊ້ລາຊະໂຣໄປຍັງເຮືອ ພໍ່ຂອງຂ້າ ້ອຍ.
28 ເພາະວ່າຂ້າ ້ອຍມີອ້າຍ ້ອງຫ້າຄົນ ເພື່ອໃຫ້ລາຊະໂຣໄປຕັກເຕືອ ເຂົາ ເພາະຢ້າ ວ່າເຂົາຈະເຂົ້າມາໃ ບ່ອ ທໍລະມາ ນີ້ ເໝືອນ
ກັ '.
29 ແຕ່ອັບຣາຮາມຕອບວ່າ 'ເຂົາມີໂມເຊແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳແລ້ວ ໃຫ້ເຂົາຟັງຄົ ເຫລົ່ານັ້ນສາ'.
30 ເສດຖີຈຶ່ງຕອບວ່າ 'ອັບຣາຮາມ ບິດາເອີຍ, ບໍ່ແມ່ ຢ່າງນັ້ນດອກ ແຕ່ຖ້າຄົ ໜຶ່ງຈາກໝູ່ຄົ ຕາຍໄປຫາເຂົາ ເຂົາຄົງຈະຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາ
ໃຈໃໝ່'.
31 ອັບຣາຮາມຈຶ່ງຕອບວ່າ 'ຖ້າເຂົາບໍ່ຟັງໂມເຊແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ເຖິງຈະມີຄົ ໜຶ່ງຄື ມາຈາກຕາຍ ເຂົາກໍບໍ່ຍອມເຊື່ອເໝືອ
ກັນ'."

ບົດທີ 17

ເຫດໃຫ້ຫລົງຜິດ

(ມທ 18:6-7; 21-22; ມຣກ 9:42)

1 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, "ຈຳເປັ ຕ້ອງມີເຫດໃຫ້ເກີດກາ ຫລົງຜິດ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກໍ່ເຫດໃຫ້ເກີດກາ
ຫລົງຜິດນັ້ນ.
2 ຖ້າຈະເອົາຫີ ໂມ້ກ້ອ ໃຫຍ່ຜູກຄໍຄົ ນັ້ນຈົມ ້າທະເລເສຍ ກໍດີກວ່າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົ ໜຶ່ງໃ ໝູ່ເລັກ ້ອຍເຫລົ່ານີ້ເກີດກາ ຫລົງຜິດ.

3 ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ
"ຖ້າພີ່້ອງເຮັດຜິດບາບ ຈົ່ງຕິຕຽ ເພິ່ນ ຖ້າເພິ່ນຫລົບຕັ້ງໃຈໃໝ່ ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ເພິ່ນ.
4 ຖ້າແມ່ນເພິ່ນເຮັດຜິດຕໍ່ທ່າ ວັ ລະເຈັດເທື່ອ ແລະກັບມາຫາທ່າ ທັງເຈັດເທື່ອນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າວ່າ 'ເຮົາກໍ ແໜງຕັ້ງໃຈໃໝ່ແລ້ວ' ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ເພິ່ນ."

ເລື່ອງອໍາ າດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ

5 ຝ່າຍອັກຄະສາວົກໄດ້ທູ ຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າວ່າ, "ຂໍໂຜດຕື່ມໃຫ້ພວກຂ້າ້ອຍມີຄວາມເຊື່ອຫລາຍກວ່າອີກ."
6 ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ຖ້າພວກທ່າ ມີຄວາມເຊື່ອທໍ່ແກ່ ຜັກກາດເມັດໜຶ່ງ ທ່າ ຈະບອກກົກມອ ກົກນີ້ໄດ້ວ່າ 'ຈົ່ງຖອນອອກໄປປັກຢູ່ໃ ທະເລ' ມັນກໍຈະຟັງຄວາມທ່າ .

ໜ້າທີ່ຂອງຄົ ໃຊ້

7 "ໃນພວກທ່າ ທີ່ມີຂ້ອຍໃຊ້ໄຖ າຫລືລ້ຽງແກະ ເມື່ອຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນກັບມາແຕ່ທົ່ງໃຜຈະກ່າວແກ່ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນວ່າ 'ຈົ່ງເຂົ້າມານັ່ງໂຕະໂລດ'.
8 ຈະບໍ່ບອກຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນຫລືວ່າ 'ຈົ່ງຈັດແຈງໃຫ້ເຮົາກິ ແລງແລະຄາດແອວໄວ້ປະຕິບັດເຮົາ ຈົ ເຖິງເຮົາກິ ແລະດື່ມອີ່ມແລ້ວ ແລະພາຍຫລັງເຈົ້າຈຶ່ງຄ່ອຍກິ ແລະດື່ມ'.
9 າຍບໍ່ຕ້ອງຂອບໃຈຕໍ່ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນດອກຕີ້ ເພາະມັ ໄດ້ເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງ.
10 ສໍາລັບພວກທ່າ ກໍເໝືອ ກັນນັ້ນແຫລະ ຄືເມື່ອພວກທ່າ ໄດ້ເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຊົງສັ່ງໄວ້ນັ້ນພວກທ່າ ຈົ່ງເວົ້າວ່າ 'ພວກຂ້າ້ອຍເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ພວກຂ້າ້ອຍພຽງແຕ່ໄດ້ເຮັດຕາມໜ້າທີ່ຂອງພວກຂ້າ້ອຍເທົ່ານັ້ນ'."

ຊົງໂຜດຄົ ຂີ້ທູດສິບຄົ ໃຫ້ດີສະອາດ

11 ເມື່ອພຣະອົງກໍາລັງສະເດັດຂຶ້ນເມືອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຜ່າ ແຂວງຊາມາເຣຍແລະແຂວງຄາລີເລ.
12 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ບ້ານໜຶ່ງມີຊາຍຂີ້ທູດສິບຄົ ມາພົບພຣະອົງຢື ຢູ່ແຕ່ໄກ.
13 ເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ເຢຊູຜູ້ເປັ ອາຈາ ເຈົ້າເອີຍ, ຂໍເມດຕາພວກຂ້າ້ອຍແດ່ທ້ອນ!".
14 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຫັ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ພວກປະໂລຫິດ" ເມື່ອກໍາລັງອອກຈາກບ່ອ ນັ້ນໄປເຂົາກໍດີສະອາດແລ້ວ.
15 ສ່ວ ຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກນັ້ນ ເມື່ອເຫັ ວ່າຕົວດີພະຍາດແລ້ວ ກໍກັບມາກ່າວສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັ ດັງ.
16 ແລະຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ໂມທະ າພຣະຄຸ ຂອງພຣະອົງ ຄົນນັ້ນເປັ ໄທຊາມາເຣຍ.
17 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ມີສິບຄົ ທີ່ດີສະອາດ ບໍ່ແມ່ ຫລື ແຕ່ເກົ້າຄົ ັ້ນຢູ່ໃສ?.
18 ບໍ່ເຫັ ຜູ້ໃດກັບມາຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຄົ ຕ່າງຊາດຜູ້ນີ້."
19 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປເທີ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ."

ກາ ມາປະກົດແຫ່ງລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

(ມທ 24:23-28, 37-41)

20 ເມື່ອພວກຟາລິຊາຍໄດ້ທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາເຖິງເມື່ອໃດ?" ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມາປະກົດໃຫ້ເຫັ ຢ່າງສັງເກດໄດ້.[ກ]
21 ແລະເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າວ່າ 'ເບິ່ງແມ! ຢູ່ທີ່ນີ້ ຫລືຢູ່ທີ່ນັ້ນ' ເພາະເບິ່ງແມ! ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ຖ້າມກາງ[ຂ] ທ່າ ທັງຫລາຍ."
22 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກວ່າ, "ຄົງຈະມີເວລາໜຶ່ງ ທີ່ທ່າ ທັງຫລາຍຈະປາດຖະໜາເຫັ ວັ ຂອງບຸດມະ ຸດຈັກວັ ໜຶ່ງ ແຕ່ຈະບໍ່ເຫັ .

23 ເຂົາຈະເວົ້າກັບທ່ານ ທັງຫລາຍວ່າ 'ມາເບິ່ງນີ້ແມ!' ຫລື 'ໄປເບິ່ງພຸ້ ແມ!' ແຕ່ຢ່າອອກໄປ ຢ່າຕິດຕາມເຂົາ.
24 ດ້ວຍວ່າປຽບເໝືອ ຟ້າແມບ ເມື່ອແມບອອກຈາກຟ້າເບື້ອງໜຶ່ງ ກໍສ່ອງສະຫວ່າງໄປເຖິງອີກເບື້ອງໜຶ່ງ ບຸດມະ ຸດກໍຈະເປັ ຢ່າງນັ້ນ
ແຫລະ ໃ ວັ ຂອງຄົ .
25 ກ່ອ ນັ້ນຈຳເປັ ທີ່ພຣະອົງຈະຕ້ອງທົ ທຸກທໍລະມາ ຫລາຍປະກາ ແລະຄົ ສະໄໝນີ້ຈະບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງ.
26 ເຫດກາ ໃ ສະໄໝຂອງໂ ເອເປັ ມາແລ້ວຢ່າງໃດ ໃ ສະໄໝຂອງບຸດມະ ຸດກໍຈະເປັ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ.
27 ເຂົາໄດ້ກິ ໄດ້ດື່ມ, ໄດ້ແຕ່ງງາ ແລະຍົກໃຫ້ເປັ ຜົວເມຍກັ ຈົ ເຖິງວັ ທີ່ໂ ເອໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ແລະ ້ຳໄດ້ມາຖ້ວມລ້າງຜາ ໃຫ້
ເຂົາຈິບຫາຍໄປໝົດ.
28 ໃ ສະໄໝຂອງໂລດກໍເໝືອ ກັ ເຂົາໄດ້ກິ ໄດ້ດື່ມ, ໄດ້ຊື້ໄດ້ຂາຍ, ໄດ້ປູກຝັງໄດ້ກໍ່ສ້າງ.
29 ແຕ່ໃ ວັ ທີ່ໂລດໄດ້ອອກໄປຈາກເມືອງໂຊໂດມ ໄຟແລະມາດໄດ້ຕົກມາເຜົາຜາ ໃຫ້ເຂົາຈິບຫາຍໄປໝົດ.
30 ໃ ວັ ທີ່ບຸດມະ ຸດຈະມາປະກົດກໍຈະເປັ ຢ່າງນັ້ນ.
31 ໃ ວັ ນັ້ນຄົ ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອ ແລະມີສິ່ງຂອງຢູ່ໃ ເຮືອ ກໍຢ່າລົງມາເພື່ອເກັບເອົາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະຄົ ທີ່ຢູ່ທົ່ງ າກໍຢ່າ
ຕ່າວຄື ມາເໝືອ ກັ .
32 ຈົ່ງລະ ຶກເຖິງພັ ລະຍາຂອງໂລດເທີ !.
33 ຜູ້ໃດພະຍາຍາມຮັກສາຊີວິດສຳລັບຕົ ເອງ ຜູ້ນັ້ນຈະເສຍຊີວິດ ແຕ່ຜູ້ໃດຍອມເສຍຊີວິດ ຜູ້ນັ້ນຮັກສາຊີວິດໃຫ້ພ□.
34 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ໃ ຄື ວັ ນັ້ນຈະມີຊາຍສອງຄົ ອ ຢູ່ຕຽງດຽວ ຈະຊົງຮັບຄົ ໜຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົ ໜຶ່ງໄວ້.
35 ຈະມີຍິງສອງຄົ ກຳລັງໂມ້ແປ້ງຢູ່ ້ຳກັ ຈະຊົງຮັບຄົ ໜຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົ ໜຶ່ງໄວ້.
36 [ຈະມີຊາຍສອງຄົ ຢູ່ທົ່ງ າ ຈະຊົງຮັບຄົ ໜຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົ ໜຶ່ງໄວ້).]"
37 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອ ໃດ, າຍເອີຍ?" ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ຊາກສົບຢູ່ບ່ອ ໃດ ຝູງແຮ້ງກໍຈະຕອມຢູ່
ບ່ອ ນັ້ນ."

ບົດທີ 18

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງແມ່ໝ້າຍແລະຕຸລາກາ

1 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາເລື່ອງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງ ເພື່ອສອ ເຂົາວ່າຄວ ໄຫວ້ວອ ຢູ່ສະເໝີ ບໍ່ໃຫ້ອ່ອ ກຳລັງໃຈ.
2 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ໃນເມືອງໜຶ່ງມີຕຸລາກາ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຢຳເກງພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ ັບຖືມະ ຸດ.
3 ໃ ເມືອງນັ້ນມີແມ່ໝ້າຍຜູ້ໜຶ່ງໝັ່ນມາຫາຕຸລາກາ ຜູ້ນັ້ນ ໂດຍເລົ່າວ່າ 'ຂໍຕັດສິ ດ້ວຍຍຸດຕິທຳ ໃຫ້ຂ້າ ້ອຍພ□ຈາກຄູ່ຄວາມຂອງຂ້າ
້ອຍແດ່ທ້ອນ!'.
4 ຝ່າຍຕຸລາກາ ຜູ້ນັ້ນ, ເມື່ອທຳອິດກໍບໍ່ຍອມເຮັດຕາມ ແຕ່ພາຍລຸ ມາທ່າ ກໍ ຶກໃ ໃຈວ່າ 'ແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ຢຳເກງພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ ັບຖືມະ
ຸດກໍດີ.
5 ແຕ່ເພາະແມ່ໝ້າຍຄົ ນີ້ມາກວ ໃຈເຮົາ ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທຳແກ່ າງ ຢ້າ ວ່າ າງຈະມາຢູ່ເລື້ອຍ ເຮັດໃຫ້ເຮົາເສຍກຳລັງໃຈ'."
6 ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຟັງຄຳທີ່ຕຸລາກາ ຜູ້ບໍ່ຍຸດຕິທຳຄົ ນີ້ໄດ້ເວົ້າ.
7 ຝ່າຍຄົ ທັງຫລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ ຊຶ່ງຮ້ອງຫາພຣະອົງທັງກາງເວັ ແລະກາງຄື ນັ້ນ ເຖິງແມ່ ວ່າພຣະອົງຈະຊົງຊ້າ າ
ໃ ກາ ຂອງເຂົາກໍຕາມ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດຄວາມ ຍຸດຕິທຳແກ່ເຂົາຫລື.
8 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດຄວາມຍຸດຕິທຳໃຫ້ແກ່ເຂົາໂດຍໄວ ແຕ່ເຖິງປາ ນັ້ນ, ເມື່ອບຸດມະ ຸດມາເພິ່ນຈະພົບ
ຄວາມເຊື່ອຢູ່ໃ ໂລກຫລື."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຄົ ຟາລີຊາຍແລະຄົ ເກັບພາສີ

9 ສຳລັບລາງຄົ ທີ່ໄວ້ໃຈໃ ຕົວເອງວ່າເປັ ຄົ ຊອບທຳ ແລະໝິ່ນປະໝາດຄົ ອື່ນນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາຂໍ້ນີ້ວ່າ.
10 "ມີຊາຍສອງຄົ ຂຶ້ນໄປໄຫວ້ວອ ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫານ ຜູ້ໜຶ່ງເປັ ຝ່າຍຟາລີຊາຍແລະຄົ ໜຶ່ງເປັ ຄົ ເກັບພາສີ.

11 ຟາລີຊາຍຄົ ນັ້ນຢື ຢູ່ ົກໃ ໃຈຂອງຕົ ໄຫວ້ວອ ວ່າ 'ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະອົງຂໍໂມທະ າຂອບພຣະຄຸ ພຣະອົງ ທີ່ຂ້າພະອົງບໍ່
ເໝືອ ຄົ ອື່ນ ຊຶ່ງເປັ ຄົ ໂລບ, ຄົ ບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ຄົ ຫລິ້ນຊູ້ສູ່ຜົວເມຍ ແລະບໍ່ເໝືອ ຄົ ເກັບພາສີຜູ້ນີ້.
12 ໃ ລະຫວ່າງອາທິດໜຶ່ງຂ້າພຣະອົງຖືສີ ອົດອາຫາ ສອງເທື່ອ ຂອງທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງຫາມາໄດ້ ຂ້າພຣະອົງແບ່ງເປັ ສິບສ່ວ
ຖວາຍໜຶ່ງສ່ວນ'.
13 ສ່ວ ຄົ ເກັບພາສີຜູ້ນັ້ນຢື ຢູ່ແຕ່ໄກ ບໍ່ຫາ ເງີຍໜ້າເບິ່ງຟ້າ ແຕ່ຕີເອິກຂອງຕົ ກ່າວວ່າ, 'ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍຊົງໂຜດພຣະເມດຕາແກ່
ຂ້າພຣະອົງ ຜູ້ເປັ ຄົ ບາບແດ່ທ້ອນ!'.
14 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຄົ ນີ້ແຫລະ, ເມື່ອກັບລົງໄປຍັງເຮືອ ຂອງຕົ ກໍຊົງ ັບວ່າຊອບທຳຫລາຍກວ່າຄົ ອື່ນນັ້ນ ເພາະວ່າທຸກ
ຄົ ທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນຈະຖືກຖອຍລົງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ."

ຊົງອວຍພຣະພອ ແກ່ເດັກ ້ອຍ

(ມທ 19:13-15; ມຣກ 10:13-16)

15 ແລ້ວເຖິງແມ່ ພວກລູກອ່ອ ້ອຍເຂົາກໍໄດ້ອູ້ມມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະຫັດໃສ່ເຂົາ ແຕ່ເມື່ອພວກສາ
ວົກເຫັ ກໍຫ້າມໄວ້.
16 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເຂົາມາຫາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກ ້ອຍມາຫາເຮົາ ຢ່າຊູ່ຫ້າມເຂົາ ເພາະວ່າລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັ ຂອງ ົ ຄົ ທີ່ເປັ ເໝືອ ເດັກ ້ອຍນີ້ແຫລະ.
17 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຮັບເອົາລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອ ດັ່ງເດັກ ້ອຍ ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໃ ລາຊະ
ແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ."

ເລື່ອງເສດຖີໜຸ່ມ

(ມທ 19:16-30; ມຣກ 10:17-31)

18 ມີເຈົ້າ າຍຜູ້ໜຶ່ງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ຜູ້ປະເສີດເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດແ ວໃດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຊີວິດອັ
ຕະຫລອດໄປເປັ ິດມາເປັ ມໍລະດົກ?".
19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເປັນຫຍັງທ່າ ຈຶ່ງເອີ້ນເຮົາວ່າຜູ້ປະເສີດ ບໍ່ມີໃຜປະເສີດ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ.
20 ທ່າ ຮູ້ຈັກຂໍ້ພຣະບັ ຍັດແລ້ວຊຶ່ງວ່າ 'ຢ່າມິດສາຈາ ຈາກຜົວຈາກເມຍ, ຢ່າຂ້າກັ , ຢ່າລັກຊັບ, ຢ່າເປັ ພະຍາ ບໍ່ຈິງ, ຈົ່ງ ັບຖືບິດາ
ມາ ດາຂອງຕົນ'."
21 ຄົ ນັ້ນທູ ຕອບວ່າ, "ຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ຂ້າ ້ອຍໄດ້ຖືຮັກສາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ເປັ ເດັກ ້ອຍມາ."
22 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຄົນນັ້ນວ່າ, "ທ່ານຍັງຂາດສິ່ງໜຶ່ງ ຄືຈົ່ງໄປຂາຍບັ ດາສິ່ງຂອງຊຶ່ງທ່າ ມີຢູ່ແຈກທາ
ແກ່ຄົ ອະ າຖາ ແລ້ວທ່າ ຈະມີຊັບສົມບັດໃ ສະຫວັ ແລະຈົ່ງຕາມເຮົາມາເສຍ."
23 ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນນັ້ນກໍທຸກໜັກໃຈຫລາຍ ເພາະວ່າຕົ ເປັ ຄົ ຮັ່ງມີຫລາຍ.
24 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ຄົ ນັ້ນມີອາການ ດັ່ງກ່າວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ທີ່ຄົ ຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍາກ
ແທ້ໜໍ!.
25 ເພາະວ່າໂຕໂອດໂອຈະລອດຮູເຂັມ ກໍງ່າຍກວ່າຄົ ຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ."
26 ຝ່າຍຄົ ທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຍິ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຖ້າດັ່ງນັ້ນໃຜຈະລອດພົ້ນໄດ້?".
27 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ສິ່ງທີ່ມະ ຸດເຮັດບໍ່ໄດ້ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໄດ້."
28 ເປໂຕທູ ວ່າ, "ເບິ່ງແມ! ຂ້າ ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ສະຫລະຢ້າວເຮືອ ຂອງພວກຂ້າ ້ອຍຕິດຕາມທ່າ ມາ."
29 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ສະຫລະຢ້າວເຮືອ , ເມຍ, ອ້າຍ ້ອງ, ພໍ່ແມ່,
ຫລືລູກເຕົ້າ ເພາະເຫັ ແກ່ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ.
30 ໃ ໂລກນີ້ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຕອບແທ ຫລາຍທໍ່ ແລະໃ ໂລກໜ້າຈະໄດ້ຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ."

ຊົງທຳ ວາຍເຖິງກາ ສິ້ນພຣະຊົ ຂອງພຣະອົງເປັ ຄັ້ງທີສາມ

(ມທ 20:17-19; ມຣກ 10:32-34)

31 ພຣະອົງຊົງພາພວກສິບສອງຄົ ໄປ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງແມ! ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະສິ່ງສາລະ
ພັດຊຶ່ງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄດ້ຂຽ ໄວ້ເຖິງບຸດມະ ຸດຈະສຳເລັດ.
32 ດ້ວຍວ່າເຂົາຈະມອບບຸດມະ ຸດໄວ້ກັບຄົ ຕ່າງຊາດ ແລະເຂົາຈະເຍາະເຍີ້ຍເພິ່ນ ຈະກ່າວຄວາມຫຍາບຊ້າແລະຖົ່ມ ້ຳລາຍໃສ່ເພິ່ນ.
33 ເຂົາຈະຂ້ຽ ຕີແລະຂ້າເພິ່ນເສຍ ແລ້ວໃ ວັ ຖ້ວ ສາມເພິ່ນຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາໃໝ່."
34 ຝ່າຍພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈັກຂໍ້ ແລະຄຳນັ້ນກໍຖືກຊົງອັດບັງໄວ້ຈາກເຂົາ ແລະເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ເນື້ອຄວາມທີ່ຊົງກ່າວ ັ້ນ.

ຊົງໂຜດຄົ ຕາບອດໃກ້ເມືອງເຢຣີໂກ

(ມທ 20:29-34; ມຣກ 10:46-52)

35 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ເມືອງເຢຣີໂກ ມີຄົ ຕາບອດຜູ້ໜຶ່ງນັ່ງຂໍທາ ຢູ່ແຄມທາງ.
36 ເມື່ອຜູ້ນັ້ນໄດ້ຍິນສຽງປະຊາຊົ ຍ່າງກາຍໄປ ກໍຖາມວ່າແມ່ ເລື່ອງອັ ໃດ?.
37 ເຂົາຈຶ່ງບອກວ່າແມ່ ເຢຊູໄທ າຊາເຣັດຜ່າ ກາຍໄປ.
38 ຄົ ຕາບອດນັ້ນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ເຢຊູບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອນ!".
39 ຄົ ທີ່ຍ່າງໄປກ່ອນຈຶ່ງຫ້າມໃຫ້ມິດຢູ່ ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຊ້ຳຮ້ອງແຮງຂຶ້ນວ່າ, "ບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອນ!".
40 ພຣະເຢຊູຊົງຢຸດຢູ່ສັ່ງເຂົາໃຫ້ພາຄົ ຕາບອດມາຫາພຣະອົງ ແລະເມື່ອເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຖາມຜູ້ນັ້ນວ່າ.
41 "ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ?" ຜູ້ນັ້ນທູ ຕອບວ່າ, "ທ່ານເອີຍ, ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍເຫັ ຮຸ່ງແດ່ທ້ອນ!".
42 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ຄົ ຕາບອດນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງເຫັ ຮຸ່ງສາຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າດີປົກກະຕິແລ້ວ."
43 ໃ ທັ ໃດນັ້ນຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຫັ ຮຸ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປແລະຖວາຍສາທຸການ ແດ່ພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຄົ ທັງປວງໄດ້ເຫັ ຢ່າງນັ້ນກໍພາ
ກັ ສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 19

ພຣະເຢຊູກັບຊັກຂາຍ

1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເມືອງເຢຣີໂກ ແລະຊົງຜ່າ ເມືອງນັ້ນໄປ.
2 ແລະເບິ່ງແມ! ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງຊື່ຊັກຂາຍ ເປັ າຍດ່າ ພາສີແລະເປັ ຄົ ຮັ່ງມີ.
3 ຊັກຂາຍພະຍາຍາມຈະໄດ້ເຫັ ພຣະເຢຊູວ່າເປັ ຄົ ແ ວໃດ ແຕ່ເຫັ ບໍ່ໄດ້ເພາະຄົ ໜາແໜ້ ດ້ວຍວ່າຄົ ເປັ ຄົ ເຕ້ຍ.
4 ຊັກຂາຍຈຶ່ງແລ່ ລັດໜ້າໄປຂຶ້ນຕ□ຊູກະໂມຣເພື່ອຈະໄດ້ເຫັ ພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງກຳລັງສະເດັດໄປທາງນັ້ນ.
5 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງບ່ອ ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງແຫງ ພຣະພັກເບິ່ງຊັກຂາຍ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ຊັກຂາຍເອີຍ, ຈົ່ງຮີບລົງມາ ເພາະວ່າ
ວັ ນີ້ເຮົາຈະຕ້ອງພັກຢູ່ໃ ເຮືອ ຂອງທ່ານ."
6 ຊັກຂາຍກໍຮີບລົງມາແລະຕ້ອ ຮັບພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຍິ ດີ.
7 ເມື່ອຄົ ທັງປວງໄດ້ເຫັ ດັ່ງນັ້ນກໍພາກັ ຈົ່ມວ່າ, "ເປັນຫຍັງໜໍ, ທ່າ ຜູ້ນີ້ຈຶ່ງເຂົ້າໄປພັກຢູ່ກັບຄົ ອາສີ ທຳ?".
8 ສ່ວ ຊັກຂາຍກໍຢື ຂຶ້ນທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເບິ່ງແມ! າຍເອີຍ, ເຂົ້າຂອງຂອງຂ້າ ້ອຍ ຂ້າ ້ອຍຍອມໃຫ້ແກ່ຄົ ຍາກຈົ ເຄິ່ງໜຶ່ງ ແລະຖ້າ
ຂ້າ ້ອຍໄດ້ສໍ້ໂກງເອົາຂອງຂອງຜູ້ໃດ ຂ້າ ້ອຍກໍຍອມສົ່ງຄື ໃຫ້ສີ່ທໍ່."
9 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ວັນນີ້ຄວາມພ□ໄດ້ມາເຖິງເຮືອ ຫລັງນີ້ ເພາະຄົ ນີ້ເປັ ລູກຫລາ ຂອງອັບຣາຮາມເໝືອ ກັ .
10 ດ້ວຍວ່າບຸດມະ ຸດໄດ້ມາເພື່ອຈະຊອກຫາແລະໂຜດເອົາຄົ ທີ່ຫລົງເສຍໄປແລ້ວນັ້ນໃຫ້ລອດພົ້ນ."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງເງິ ມະ າ

(ມທ 25:14-30)

11 ເມື່ອຄົ ທັງປວງໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາໃຫ້ເຂົາຟັງຕື່ມອີກຂໍ້ໜຶ່ງ ເພາະພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມ
ແລ້ວ ແລະເພາະເຂົາຄິດວ່າລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈ ົາຈະປະກົດໃນໄວ ໆ ນັ້ນ.

12 ເຫດສັ ນັ້ນພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ມີເຈ ົ າຍຜູ້ໜຶ່ງອອກໄປປະເທດໄກ ເພື່ອໄປຮັບເອົາລາຊະແຜ່ ດິ ອັ ໜຶ່ງສຳລັບຕົ ແລ້ວຈຶ່ງກັບ
ຄື ມາ.

13 ກ່ອ ອອກໄປທ່າ ໄດ້ເອີ້ນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຕົ ສິບຄົ ມາຫາແລ້ວມອບເງິ ສິບມະ າໃຫ້ເຂົາແລະສັ່ງວ່າ 'ຈົ່ງເອົາເງິ ນີ້ໄປເປັ ທຶ ຄ້າ
ຂາຍຈົ ກວ່າເຮົາຈະກັບມາ'.

14 ແຕ່ພົ ລະເມືອງຊັງທ່າ ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໃຊ້ຄະ ະທູດຕາມໄປທູ ວ່າ 'ເຮົາບໍ່ຢາກໃຫ້ທ່າ ຜູ້ນີ້ປົກຄອງພວກເຮົາ'.

15 ເມື່ອທ່າ ໄດ້ຮັບອຳ າດຄອງແຜ່ ດິ ກັບມາແລ້ວ ທ່າ ຈຶ່ງເອີ້ນພວກຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ທ່າ ໄດ້ໃຫ້ເງິ ໄວ້ນັ້ນມາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຂົາທຸກຄົ
ຄ້າໄດ້ກຳໄລຫລາຍ ້ອຍເທົ່າໃດ?.

16 ຜູ້ທີໜຶ່ງເຂ ົາມາທູ ວ່າ 'ນາຍເອີຍ, ເງິ ມະ າໜຶ່ງຂອງທ່າ ໄດ້ກຳໄລສິບມະນາ'.

17 ທ່າ ຈຶ່ງກ່າວກັບຜູ້ນັ້ນວ່າ 'ດີແລ້ວ, ເຈ ົາເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ດີ ເພາະເຈ ົາສັດຊື່ໃ ຂອງເລັກ ້ອຍ ເຈ ົາຈົ່ງມີອຳ າດປົກຄອງໄດ້ສິບຫົວ
ເມືອງ'.

18 ຜູ້ທີສອງມາທູ ວ່າ, 'ນາຍເອີຍ, ເງິ ມະ າໜຶ່ງຂອງທ່າ ໄດ້ກຳໄລຫ້າມະນາ'.

19 ທ່າ ໄດ້ເວ ົາກັບຜູ້ນັ້ນເໝືອ ກັ ວ່າ, 'ເຈົ້າຈົ່ງປົກຄອງໄດ້ຫ້າຫົວເມືອງ'.

20 ອີກຄົ ໜຶ່ງມາທູ ວ່າ 'ນາຍເອີຍ, ນີ້ແຫລະ, ເງິ ມະ າໜຶ່ງຂອງທ່າ   ຂ້າ ້ອຍໄດ້ເອົາຜ້າຫໍ່ມ້ຽ ໄວ້.

21 ເພາະຂ້າ ້ອຍຢ້າ ທ່າ   ດ້ວຍວ່າທ່າ ເປັ ຄົ ເຄັ່ງຄັດ ທ່າ ເຄີຍເກັບເອົາອັ ທີ່ທ່າ ບໍ່ວາງລົງແລະເຄີຍກ່ຽວອັ ທີ່ທ່າ ບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ'.

22 ທ່າ ຈຶ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ 'ອ້າຍຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ຊົ່ວເຮີຍ, ເຮົາຈະລົງໂທດດ້ວຍຄຳປາກຂອງໂຕເອງ ໂຕຮູ້ຫລືວ່າ ເຮົາເປັ ຜູ້ເຄັ່ງຄັດ, ເຄີຍ
ເກັບເອົາອັ ທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ວາງລົງ, ແລະກ່ຽວອັ ທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຫວ່າ .

23 ແຕ່ເປັ ເພາະດ້ວຍເຫດໃດໂຕຈຶ່ງບໍ່ຝາກເງິ ຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ທະ າຄາ ແລະເມື່ອເຮົາກັບມາແລ້ວຈະໄດ້ຖອ ເງິ ຂອງເຮົາຄື ພ້ອມກັບ
ດອກເບ້ຍ'.

24 ແລ້ວທ່າ ໄດ້ສັ່ງຄົ ທີ່ຢື ຢູ່ຫັ້ນວ່າ 'ຈົ່ງຍຶກເງິ ມະ າໜຶ່ງນັ້ນໄປຈາກມັ ເສຍ ເອົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສິບມະນາ'.

25 [ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ 'ນາຍເອີຍ, ຜູ້ນັ້ນມີສິບມະ າແລ້ວ'].

26 ເຮົາບອກເຈ ົາທັງຫລາຍວ່າ ທຸກຄົ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອີກ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເຖິງແມ່ ວ່າສິ່ງທີ່ຕົ ມີຢູ່ນັ້ນ ຈະຊົງຍຶກໄປຈາກ
ຕົ ເສຍ.

27 ຝ່າຍພວກສັດຕູຂອງເຮົາທີ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ເຮົາປົກຄອງເຂົານັ້ນ ຈົ່ງພາເຂົາມາທີ່ນີ້ແລະຂ້າເຂົາເສຍຕໍ່ໜ້າເຮົາ."

ສະເດັດເຂ ົາກຸງຢ່າງຜູ້ມີໄຊ

(ມທ 21:1-11; ມຣກ 11:1-11; ຢຮ 12:12-19)

28 ເມື່ອຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປກ່ອ ໜ້າເຂົາ ຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

29 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ບ້າ ເບດຟາເຄແລະບ້າ ເບດທາເ ຍ ເຖິງພູທີ່ເອີ້ນວ່າພູໝາກກອກເທດ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ສາວົກສອງຄົ
ໄປ.

30 ໂດຍຊົງສັ່ງວ່າ, "ຈົ່ງເຂ ົາໄປໃ ບ້າ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເມື່ອເຂ ົາໄປເຖິງແລ້ວ ຈະພົບລໍ ້ອຍໂຕໜຶ່ງຜູກຢູ່ ທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜຂີ່ນຂີ່ຈັກເທື່ອ ຈົ່ງແກ້
ມັ ຈູງມາທີ່ນີ້.

31 ຖ້າມີໃຜຖາມວ່າ 'ແກ້ມັ ເຮັດຫຍັງ?' ຈົ່ງຕອບຢ່າງນີ້ວ່າ 'ນາຍຕ້ອງການ'."[ກ]

32 ສາວົກທີ່ຖືກຮັບໃຊ້ໄປນັ້ນ ໄດ້ພົບເໝືອ ກັບພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາແລ້ວ.

33 ເມື່ອເຂົາກຳລັງແກ້ລໍ ້ອຍນັ້ນ ພວກເຈ ົາຂອງໄດ້ຖາມວ່າ, "ເປັນຫຍັງຈຶ່ງແກ້ລໍນັ້ນ?".

34 ເຂົາຕອບວ່າ, "ນາຍຕ້ອງການ."

35 ແລ້ວເຂົາໄດ້ຈູງລໍນັ້ນມາເຖິງພຣະເຢຊູແລະເອົາເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາປູຫລັງມັນ ຈຶ່ງອັ ເຊີ ພຣະອົງຂຶ້ນປະທັບ.
36 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດໄປ ເຂົາໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າປູລົງຕາມທາງ.
37 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດມາໃກ້ບ່ອ ຈະລົງຈາກພູໝາກກອກເທດ ພວກລູກສິດທັງໝົດກໍຕັ້ງຕ□ຊົມຊື່ນຍິນດີສັ ລະເສີ ພຣະເຈ
ດ້ວຍສຽງດັງ ເພາະກາ ອິດທິລິດທັງປວງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັ ນັ້ນ.
38 ໂດຍເວົ້າວ່າ, "ຂໍໃຫ້ພຣະມະຫາກະສັດຜູ້ທີ່ສະເດັດມາ ໃ ພຣະ າມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເລີນ ຈົ່ງມີສັ ຕິສຸກໃ ສະ
ຫວັ ແລະມີພຣະລັດສະໝີໃ ທີ່ສູງສຸດ."
39 ຝ່າຍຟາລີຊາຍໃ ໝູ່ປະຊາຊົ ນັ້ນໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເຮີຍ, ຈົ່ງຫ້າມພວກສາວົກຂອງທ່າ ແດ່!"
40 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າຄົ ເຫລົ່ານີ້ມິດເສຍ ກ້ອ ຫີ ທັງຫລາຍກໍຈະຮ້ອງຂຶ້ນ."
41 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ແລະເຫັ ກຸງແລ້ວ ກໍຊົງພຣະກັ ແສງເພາະສົງສາ ກຸງນັ້ນ.
42 ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ໂອ ເຢຣູຊາເລັມ, ໃ ວັ ນີ້ ຖ້າເຈົ້າເອງໄດ້ຮູ້ເຖິງກາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັ ຕິສຸກ ແຕ່ວ່າບັດນີ້ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ບັງລັບ
ໄວ້ຈາກຕາເຈົ້າແລ້ວ.
43 ດ້ວຍວ່າເວລາຈະມາເຖິງເຈົ້າ ເມື່ອສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະຂຸດຄູອ້ອມເຈົ້າແລະຈະຕັ ເຈົ້າໄວ້ທຸກດ້າ .
44 ແລ້ວເຂົາຈະທຳລາຍເຈົ້າກັບບັ ດາລູກທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ ຳເຈົ້າໃຫ້ລົງພຽງດິ ແລະເຂົາຈະບໍ່ປະໃຫ້ກ້ອ ຫີ ຊ້ອ ທັບກັ ໄວ້ພາຍໃ
ເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ເວລາຂອງກາ ຊົງຢ້ຽມຢາມເຈົ້າ."

ຊົງຊຳລະບໍລິເວ ພຣະວິຫາ

(ມທ 21:12-17; ມຣກ 11:15-19; ຢຮ 2:13-22)

45 ຝ່າຍພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ແລ້ວຊົງຕັ້ງຕ□ຂັບໄລ່ບັ ດາຜູ້ຊື້ຂາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
46 ໂດຍຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ມີຄຳຂຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີວ່າ 'ວິຫາ ຂອງເຮົາຈະເປັ ສະຖາ ທີ່ໄຫວ້ວອນ' ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າມາເຮັດໃຫ້ເປັ
'ຖ້ຳຂອງໂຈນ'."
47 ແລະພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ຢູ່ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ທຸກວັ ໆ ແຕ່ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກ ັກທຳ, ກັບທັງພົ ລະເມືອງຜູ້
ສຳຄັ ໄດ້ພະຍາຍາມຈະຂ້າພຣະອົງເສຍ.
48 ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບຊ່ອງທາງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ເພາະບັ ດາພົ ລະເມືອງກໍຕິດພັ ກັບພຣະອົງແລະເອົາໃຈໃສ່ຟັງຄຳສອ ຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 20

ບັ ຫາເລື່ອງສິດອຳ າດຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 21:23-27; ມຣກ 11:27-33)

1 ວັ ໜຶ່ງ, ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງຊົງສັ່ງສອ ພົ ລະເມືອງແລະປະກາດຂ່າວປະເສີດໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ມີພວກປະໂລຫິດຕົ
ໃຫຍ່, ກັບພວກ ັກທຳ, ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ມາຫາພຣະອົງ.
2 ທູ ວ່າ, "ຈົ່ງບອກພວກເຮົາວ່າ ເຈົ້າມີສິດອັ ໃດຈຶ່ງໄດ້ເຮັດກາ ເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນໃຜໃຫ້ສິດນີ້ແກ່ເຈົ້າ."
3 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຝ່າຍເຮົາຈະຖາມທ່າ ທັງຫລາຍຈັກຂໍ້ໜຶ່ງເໝືອ ກັນ ຈົ່ງບອກເຮົາເທາະວ່າ.
4 ບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັ ນັ້ນມາຈາກສະຫວັ ຫລືມາຈາກມະນຸດ."
5 ເຂົາຈຶ່ງປຶກສາກັ ວ່າ, "ຖ້າພວກເຮົາຈະຕອບວ່າ 'ມາຈາກສະຫວັນ' ມັນຄົງຈະຖາມເຮົາວ່າ 'ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່າ ບໍ່ເຊື່ອໂຢຮັ ນັ້ນ?'.
6 ແລະຖ້າພວກເຮົາຈະວ່າ 'ມາຈາກມະນຸດ' ຄົນທັງປວງກໍຈະດວ່າງກ້ອ ຫີ ໃສ່ພວກເຮົາ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ໂຢຮັ ເປັ ຜູ້
ປະກາດພຣະທຳ."

7 ເຂົາຈຶ່ງທູ ຕອບວ່າ, "ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າມາຈາກໃສ?".
8 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ "ຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກທ່ານເໝືອນກັນວ່າ ເຮົາເຮັດການນີ້ດ້ວຍສິດອັນໃດ."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວ ອະງຸ່ ແລະຄົ ເຊົ່າ

(ມທ 21:33-46; ມຣກ 12:1-12)

9 ຝ່າຍພຣະອົງຕັ້ງຕ□ຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາໃຫ້ພົ ລະເມືອງຟັງວ່າ, "ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງໄດ້ເຮັດສວ ອະງຸ່ ແລະໃຫ້ຊາວສວ ເຊົ່າແລ້ວກໍ
ອອກໄປຕ່າງປະເທດເປັ ເວລາຊ້າ ໆ .
10 ເມື່ອເຖິງເວລາກຳ ົດແລ້ວທ່າ ຈຶ່ງໃຊ້ຂ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງມາຫາພວກເຊົ່າສວ ນັ້ນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເອົາຜົ ອະງຸ່ ສ່ວ ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນ
ແຕ່ຝ່າຍພວກເຊົ່າສວ ນັ້ນໄດ້ຊ້ຽ ຕີຂ້ອຍໃຊ້ຄົ ນັ້ນແລະໄລ່ໃຫ້ກັບໄປມືເປົ່າ.
11 ແລ້ວເຈົ້າຂອງສວ ຈຶ່ງໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ງໄປອີກ ແຕ່ພວກເຊົ່າສວ ໄດ້ຊ້ຽ ຕີຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ມັ ຖືກກາ ອັບອາຍຂາຍໜ້າ
ແລ້ວໄລ່ໃຫ້ມັ ໄປມືເປົ່າ.
12 ແລ້ວເຈົ້າຂອງສວ ໄດ້ໃຊ້ຄົ ທີສາມໄປແລະພວກເຊົ່າສວ ກໍໄດ້ທຸບຕີຈົ ບາດເຈັບ ແລ້ວໂຍ ຖິ້ມນອກສວ .
13 ຝ່າຍເຈົ້າຂອງສວ ອະງຸ່ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ 'ເຮົາຈະເຮັດແ ວໃດໜໍ ເຮົາຈະໃຊ້ລູກທີ່ຮັກຂອງເຮົາໄປ ເມື່ອພວກເຊົ່າສວ ເຫັ ບາງທີເຂົາຈະ
 ັບຖື'.
14 ແຕ່ເມື່ອພວກເຊົ່າສວ ເຫັ ລູກນັ້ນເຂົາກໍປຶກສາກັ ວ່າ 'ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັ ເຈົ້າຂອງມໍລະດົກ ຈົ່ງຂ້າມັ ເສຍ ເພື່ອມໍລະດົກຈະຕົກມາເປັ
ຂອງເຮົາ'.
15 ເຂົາຈຶ່ງພາກັ ຖິ້ມລູກນັ້ນອອກ ອກສວ ແລະຂ້າເສຍ ເຫດສັ ນັ້ນເຈົ້າຂອງສວ ຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບຄົ ເຫລົ່ານັ້ນ.
16 ທ່າ ຈະມາຂ້າຄົ ເຊົ່າສວ ເຫລົ່ານັ້ນເສຍ ແລະຈະເອົາສວ ອະງຸ່ນນັ້ນໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າ" ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ,
"ຢ່າໃຫ້ເກີດເປັ ຢ່າງນັ້ນເທາະ!".
17 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງເພ່ງເບິ່ງເຂົາແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ເຫດສັ ນັ້ນຄຳທີ່ຂຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ຊຶ່ງວ່າ,
'ຫີ ທີ່ນາຍຊ່າງໄດ້ຖອດຖິ້ມເສຍ
ຫີ ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ກາຍເປັ ຫີ ເສົາເອກແລ້ວ'.
18 ຜູ້ໃດລົ້ມທັບຫີ ນີ້ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງແຕກຫັກໄປ ແຕ່ຫີ ນັ້ນຈະຕົກທັບຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຈະແຫລກໝຸ່ ໄປ."

ບັ ຫາເລື່ອງເສຍສ່ວຍ

(ມທ 22:15-22; ມຣກ 12:13-17)

19 ຝ່າຍພວກ ັກທຳແລະພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ຮູ້ຢູ່ວ່າ ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມານັ້ນຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງພະຍາຍາມຈະຈັບພຣະ
ອົງໃ ເວລານັ້ນ ແຕ່ເຂົາກໍຢ້າ ພົ ລະເມືອງ.
20 ເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມເບິ່ງພຣະອົງ ແລະໃຊ້ຄົ ສອດແ ມໃຫ້ປອມຕົວເໝືອ ເປັ ຄົ ສັດຊື່ ເພື່ອຫວັງຈະຈັບຜິດໃ ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອຈະມອບພຣະອົງໄວ້ໃ ອຳ າດແລະອາດຍາສິດຂອງຜູ້ປົກຄອງ.
21 ຄົ ພວກນັ້ນຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ວ່າ ທ່າ ກ່າວແລະສັ່ງສອ ລ້ວ ແຕ່ຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ເລືອກໜ້າຜູ້
ໃດ ແຕ່ໄດ້ສັ່ງສອ ໃ ທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່.
22 ກາ ທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເສຍສ່ວຍໃຫ້ແກ່ກາຍຊານັ້ນສົມຄວ ຫລືບໍ່."
23 ຝ່າຍພຣະອົງຈຶ່ງຊອດຮູ້ກົ ອຸບາຍຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ.
24 "ຈົ່ງເອົາເງິ ຫລຽ ເດ າຣິອົ ໜຶ່ງມາໃຫ້ເຮົາເບິ່ງ ຮູບແລະຄຳຈາລຶກນີ້ເປັ ຂອງໃຜ?" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ເປັນຂອງກາຍຊາ."
25 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ສັນນັ້ນສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄື ຖວາຍແກ່ກາຍຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຄື
ຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ."

26 ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນຈັບຜິດໃ ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າພົ ລະເມືອງບໍ່ໄດ້ ແລະເຂົາກໍປະຫລາດໃຈໃ ຄຳຕອບຂອງພຣະອົງ ຈຶ່ງພາກັ ມິດ
ຢູ່.

ບັ ຫາເລື່ອງກາ ຄື ມາຈາກຕາຍ

(ມທ 22:23-33; ມຣກ 12:18-27)

27 ຍັງມີລາງຄົ ໃ ພວກຊາດູກາຍມາຫາພຣະອົງ ແມ່ ພວກນີ້ທີ່ຖືວ່າບໍ່ມີກາ ຄື ມາຈາກຕາຍ.
28 ເຂົາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ໂມເຊໄດ້ຂຽ ສັ່ງພວກເຮົາໄວ້ວ່າ 'ຖ້າອ້າຍຂອງຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຕາຍ ປະພັ ລະຍາໄວ້ແຕ່ບໍ່ມີລູກ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຮັບເອົາເອື້ອຍໃພ້ໄວ້ເປັ ພັ ລະຍາ ເພື່ອສືບເຊື້ອສາຍອ້າຍຂອງຕົນ?'.
29 ອັ ໜຶ່ງ, ມີເຈັດຊາຍອ້າຍ ້ອງ ່າກັ   ອ້າຍກົກເອົາເມຍ ແລ້ວຕາຍໄປເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ.
30 ແລະຜູ້ຖ້ວ ສອງ.
31 ກັບທັງຜູ້ຖ້ວ ສາມໄດ້ເອົາຍິງນັ້ນ ທັງເຈັດຄົ ກໍເໝືອ ກັ ໄດ້ຕາຍໄປເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ.
32 ພາຍຫລັງຍິງນັ້ນກໍຕາຍເໝືອ ກັ .
33 ສັ ນັ້ນໃ ວັ ຄື ມາຈາກຕາຍ ຍິງນັ້ນຈະເປັ ເມຍຂອງຜູ້ໃດ ດ້ວຍວ່າ າງໄດ້ເປັ ເມຍຂອງຊາຍທັງເຈັດຄົນແລ້ວ."
34 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຄົນຝ່າຍໂລກນີ້ເຄີຍແຕ່ງງາ ແລະຍົກໃຫ້ເປັ ຜົວເມຍກັ .
35 ແຕ່ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຊົງຖືວ່າສົມຄວ ຈະເຖິງໂລກໜ້າ ແລະຈະເຖິງກາ ຄື ມາຈາກຕາຍ ບໍ່ມີກາ ແຕ່ງງາ ຫລືກາ ຍົກໃຫ້ເປັ ຜົວ
ເມຍກັ .
36 ດ້ວຍວ່າເຂົາຈະຕາຍບໍ່ໄດ້ອີກ ເພາະເຂົາສະເໝີ ເທວະດາແລະເປັ ບຸດຂອງພຣະເຈ ົ າ ເປັ ຄົ ສົມກັບກາ ຄື ມາຈາກຕາຍ.
37 ແຕ່ທີ່ຄົ ຕາຍຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມານັ້ນ ໂມເຊກໍຍັງໄດ້ສະແດງໃ ເລື່ອງພຸ່ມໄມ້ ຄືໄດ້ເອີ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈ ົ າວ່າຊົງເປັນ 'ພ
ຣະເຈ ົ າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈ ົ າຂອງອີຊາກ, ແລະພຣະເຈ ົ າຂອງຢາໂຄບ'.
38 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເປັ ພຣະເຈ ົ າຂອງຄົ ຕາຍ ແຕ່ຊົງເປັ ພຣະເຈ ົ າຂອງຄົ ເປັ   ດ້ວຍວ່າຈຳເພາະພຣະເຈ ົ າຄົ ທຸກຄົ ຍັງເປັ ຢູ່."
39 ັກທຳລາງຄົ ຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ທ່າ ເວ ົ າຖືກແລ້ວ,"
40 ເພາະເຂົາບໍ່ກ້າຖາມອັ ໃດກັບພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ.

ບັ ຫາເລື່ອງບຸດຂອງດາວິດ

(ມທ 22:41-46; ມຣກ 12:34-37)

41 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ທີ່ຄົນທັງຫລາຍເວ ົ າວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດນັ້ນ ເປັນໄດ້ຢ່າງໃດ?.
42 ດ້ວຍວ່າກະສັດດາວິດເອງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໃ ພຣະທຳເພງສັ ລະເສີ ວ່າ,

'ພຣະຜູ້ເປັ ເຈ ົ າຊົງກ່າວກັບອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈ ົ າຂອງຂ້າພຣະອົງວ່າ,
"ຈົ່ງນັ່ງເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ

43 ຈົ ກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕູຂອງທ່າ
ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີ ຂອງທ່ານ".'

44 ເມື່ອກະສັດດາວິດຍັງເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ 'ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ' ແລ້ວພຣະຄຣິດຈະເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ."

ຊົງປະ າມພວກ ັກທຳ

(ມທ 23:1-36; ມຣກ 12:38-40. ລກ 11:37-54)

45 ເມື່ອຄົ ທັງຫລາຍກຳລັງຟັງຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ພວກສາວົກວ່າ.
46 "ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີຈາກພວກ ັກທຳ ຜູ້ຊອບ ຸ່ງເສື້ອຍາວຍ່າງໄປມາ, ຊອບໃຫ້ຄົ ຄຳ ັບຕົວໃ ທີ່ປະຊຸມຊົ , ທັງຊອບບ່ອ ນັ່ງອັ ມີກຽດ
ໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາແລະໃ ກາ ລ້ຽງ.

47 ເຂົາກິ ກິ ຄອບຄົວຂອງແມ່ໝ້າຍ ແລະແກ້ງໄຫວ້ວອ ໃຫ້ຍືດຍາວຄົ ເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງຮັບໂທດຫລາຍຂຶ້ນ.”

ບົດທີ 21

ເງິ ຖວາຍຂອງຍິງໝ້າຍ

(ມຣກ 12:41-44)

1 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເງີຍພຣະພັກຂຶ້ນ ກໍຊົງເຫັ ພວກຄົ ຮັ່ງມີກໍາລັງປ່ອ ເງິ ລົງໃ ຕູ້ເກັບເງິ ຖວາຍ.

2 ແລະພຣະອົງຊົງເຫັ ແມ່ໝ້າຍທຸກຍາກຄົ ໜຶ່ງ ເອົາຫລຽ ທອງແດງສອງອັດປ່ອ ລົງໃ ຕູ້ນັ້ນ.

3 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ແມ່ໝ້າຍຍາກຈົ ຜູ້ນີ້ໄດ້ໃສ່ຫລາຍກວ່າຄົ ທັງປວງນັ້ນ.

4 ເພາະວ່າຝ່າຍຄົ ທັງປວງນັ້ນ ໄດ້ເອົາເງິ ຈາກກາ ເຫລືອໃຊ້ຂອງເຂົາມາປ່ອ ລົງ ແຕ່ຍິງຄົ ນີ້ໄດ້ເອົາເງິ ສໍາລັບລ້ຽງຊີວິດຂອງຕົ
ຈາກຄວາມຂັດສົ ທີ່ສຸດມາໃສ່ຈົ ໝົດ.”

ພຣະວິຫາ ຈະຖືກທໍາລາຍ

(ມທ 24:1-2; ມຣກ 13:1-2)

5 ມີລາງຄົ ກ່າວຊົມເຊີຍພຣະວິຫາ ວ່າ ໄດ້ຕົກແຕ່ງດ້ວຍຫີ ງາມແລະເຄື່ອງຖວາຍ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ.

6 “ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ທ່າ ທັງຫລາຍເຫັ ໃ ຄາວທີ່ຈະມາຈະຖືກທໍາລາຍລົງ ຈົ ຫີ ທີ່ຊ້ອ ທັບກັ ຢູ່ນີ້ບໍ່ເຫລືອຈັກກ້ອ ດຽວ.”

ໝາຍສໍາຄັ ແລະກາ ຂົ່ມເຫງ

(ມທ 24:3-14; ມຣກ 3:3-13)

7 ເຂົາຈຶ່ງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, “ອາຈາ ເອີຍ, ເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ ສິ່ງໃດຈະເປັ ໝາຍສໍາຄັ ວ່າ ກາ ທັງປວງນີ້
ຈວ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນ.”

8 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່າ ໃຫ້ຫລົງ ດ້ວຍວ່າຈະມີຫລາຍຄົ ມາອ້າງ າມຂອງເຮົາ
ວ່າ ‘ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ຜູ້ນັ້ນ’ ແລະວ່າ ‘ເວລາກໍາ ົດໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ’ ພວກທ່າ ຢ່າຕາມເຂົາໄປ.

9 ເມື່ອພວກທ່າ ໄດ້ຍິ ເລື່ອງກາ ເສິກສົງຄາມແລະກາ ປັ່ນປ່ວ ຫວຸ້ ວາຍ ຢ່າຕົກໃຈ ເພາະວ່າເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເກີດຂຶ້ນກ່ອ
ແຕ່ທີ່ສຸດປາຍນັ້ນຈະບໍ່ມາເຖິງທັ ທີ.”

10 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ປະເທດຕໍ່ປະເທດ ອາ າຈັກຕໍ່ອາ າຈັກຈະສູ້ຮົບກັ .

11 ທັງຈະເກີດແຜ່ ດິ ໄຫວອັ ໃຫຍ່ ແລະຈະເກີດກາ ອຶດຢາກກັບພະຍາດຮ້າຍແຮງໃ ບ່ອ ຕ່າງໆ ຈະເກີດກາ ໜ້າຢ້າ ອັ ພິລຶກ
ເພິງກົວ ແລະມີໝາຍສໍາຄັ ຈາກທ້ອງຟ້າ.

12 ແຕ່ກ່ອ ເຫດກາ ທັງຫລາຍນີ້ເກີດຂຶ້ນ ເຂົາຈະຈັບພວກທ່າ ໄວ້, ຈະຂົ່ມເຫງພວກທ່າ , ຈະມອບພວກທ່າ ໄວ້ໃ ໂຮງທໍາແລະໃ ຄຸກ
ແລະຈະພາພວກທ່າ ໄປຕໍ່ໜ້າກະສັດແລະຜູ້ປົກຄອງ ເພາະພວກທ່າ ເຫັ ແກ່ າມຂອງເຮົາ.

13 ກາ ນັ້ນຈະເກີດແກ່ທ່າ ເພື່ອທ່າ ຈະເປັ ພະຍາ .

14 ເຫດສັ ນັ້ນພວກທ່າ ຕ້ອງປົງໃຈໄວ້ວ່າ ຈະບໍ່ຄຶດລ່ວງໜ້າໄວ້ກ່ອ ວ່າຈະແກ້ຕົວຢ່າງໃດ?.

15 ດ້ວຍວ່າຝ່າຍເຮົາຈະປະທາ ໃຫ້ທ່າ ມີຖ້ອຍຄໍາແລະສະຕິປັ ຍາ ຊຶ່ງສັດຕູທັງຫລາຍຂອງພວກທ່າ ຈະຕໍ່ຕ້າ ແລະຂັດຄ້າ ບໍ່ໄດ້.

16 ເຖິງແມ່ ພໍ່ແມ່ຍາດຕິພີ່ ້ອງແລະມິດສະຫາຍກໍຈະມອບພວກທ່າ ໄວ້ ແລະເຂົາຈະໃຫ້ລາງຄົ ໃ ພວກທ່າ ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

17 ຄົ ທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກທ່າ ເພາະເຫັ ແກ່ າມຂອງເຮົາ.

18 ແມ່ ແຕ່ຜົມຈັກເສັ້ນດຽວຈະບໍ່ເສຍໄປຈາກຫົວຂອງພວກທ່າ .

19 ທ່າ ທັງຫລາຍຈະຮັກສາຊີວິດຈິດໃຈຂອງທ່າ ໄວ້ດ້ວຍຄວາມອົດຄວາມພຽ ຂອງທ່າ .

ຊົງທໍາ ວາຍວ່າກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກທໍາລາຍ

(ມທ 24:15-21; ມຣກ 13:14-19)

20 “ເມື່ອໃດທ່າ ເຫັ ກອງທັບມາຕັ້ງອ້ອມຮອບກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອນັ້ນທ່າ ຈຶ່ງຮູ້ວ່າຄວາມຈິບຫາຍຂອງກຸງນັ້ນເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ.
21 ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ແຂວງຢູດາຍປົບໜີໄປຍັງພູ ແລະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃ ກຸງອອກໄປ ຄື ທີ່ຢູ່ບ້າ ອກຢ່າໃຫ້ເຂົ້າມາໃ ກຸງ.
22 ເພາະວ່າເວລານັ້ນເປັ ວັ ລົງໂທດ ເພື່ອຈະໃຫ້ສິ່ງສາລະພັດທີ່ຂຽ ໃ ພຣະຄຳພີສຳເລັດ.
23 ໃ ວັ ເຫລົ່ານັ້ນເປັ ໜ້າເວທະ າເຕັມທີ່ຕໍ່ຜູ້ຍິງທີ່ມີທ້ອງແລະມີລູກອ່ອ ກິ ົມຢູ່ ເພາະວ່າຈະມີຄວາມທຸກຮ້ອ ອັ ໃຫຍ່ຫລວງເທິງ
ແຜ່ ດິ ແລະຈະຊົງພຣະພິໂລດແກ່ພົ ລະເມືອງນີ້.
24 ເຂົາຈະລົ້ມລົງເສຍດ້ວຍຄົມດາບ ແລະຕ້ອງຖືກກວາດເອົາໄປເປັ ຊະເລີຍໃ ທົ່ວທຸກປະເທດ ແລະຄົ ຕ່າງຊາດຈະຢຽບຢ່ຳກຸງເຢຣູຊາ
ເລັມ ຈົ ກວ່າເວລາກຳ ົດຂອງຄົ ຕ່າງຊາດນັ້ນຈະຄົບຖ້ວ .

ກາ ສະເດັດມາຂອງບຸດມະ ຸດ

(ມທ 24:29-31; ມຣກ 13:24-27)

25 “ຈະມີໝາຍສຳຄັ ໃ ດວງອາທິດ, ໃ ດວງຈັ , ແລະໃ ດວງດາວທັງປວງແລະຈະມີຄວາມທຸກຮ້ອ ເທິງແຜ່ ດິ ໂລກຕາມປະ
ເທດຕ່າງໆ ຊຶ່ງມີຄວາມສະຫງົ ສົ ເທເພາະສຽງກ້ອງອັ ໃຫຍ່ຫລວງຂອງທະເລແລະຟອງ ້າ.
26 ມະ ຸດຈະສະຫລົບລົມຄືງໄປເພາະຄວາມຢ້າ ເພາະກາ ຄອຍຖ້າເບິ່ງເຫດກາ ທັງຫລາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃ ໂລກ ດ້ວຍວ່າ ‘ບັນດາສິ່ງ
ທີ່ມີອຳ າດໃ ທ້ອງຟ້າຈະສະທ້າ ຫວັ ໄຫວ’.
27 ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈະເຫັ ບຸດມະ ຸດສະເດັດມາໃ ເມກ ດ້ວຍລິດທາ ຸພາບແລະສະຫງ່າລາສີອັ ຍິ່ງໃຫຍ່.
28 ເມື່ອເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ຕັ້ງຕົ້ນບັງເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ທ່າ ທັງຫລາຍຈົ່ງຍືດຕົວແລະເງີຍຫົວຂຶ້ນ ດ້ວຍວ່າກາ ຊົງໄຖ່ທ່າ ໃຫ້ພ□ກໍໃກ້ຈະເຖິງ
ແລ້ວ.”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຕ□ເດື່ອເທດ

(ມທ 24:32-34; ມຣກ 13:28-31)

29 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງຕ□ເດື່ອເທດແລະຕ□ໄມ້ທັງປວງດູ.
30 ເມື່ອມັ ປົ່ງໃບອອກແລ້ວທ່າ ທັງຫລາຍກໍເຫັ ແລະຮູ້ຢູ່ເອງວ່າລະດູຮ້ອ ໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ.
31 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່າ ກໍເໝືອ ກັນ ເມື່ອເຫັ ເຫດກາ ເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ຈົ່ງຮູ້ວ່າລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃກ້ຈະ
ເຖິງແລ້ວ.
32 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົ ສະໄໝນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງລັບໄປກ່ອ ຈົ ກວ່າເຫດກາ ທັງປວງນີ້ບັງເກີດຂຶ້ນ.
33 ຟ້າແລະດິ ຈະລ່ວງພ□ໄປ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງພ□ໄປຈັກເທື່ອ.

ຊົງເຕືອ ໃຫ້ລະວັງ

34 “ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີ ຢ້າ ວ່າໃຈຂອງພວກທ່າ ຈະໜັກໄປໃ ກາ ດື່ມເຫລົ້າ, ແລະມົວເມົາ, ແລະວິຕົກກັງວົ ເຖິງຊີວິດນີ້ ແລ້ວ
ເວລານັ້ນຈະມາເຖິງພວກທ່າ ໃ ທັ ທີ.
35 ເພາະວ່າວັ ນັ້ນຈະຫລອ ມາຕົກໃສ່ຄົ ທັງປວງທົ່ວໜ້າແຜ່ ດິ ໂລກເໝືອ ຄວ່າງແຫໃສ່ປາ.
36 ເຫດສັ ນັ້ນຈົ່ງເຝົ້າລະວັງແລະໄຫວ້ວອ ຢູ່ທຸກເວລາ ເພື່ອທ່າ ຈະມີກຳລັງພ□ຈາກເຫດກາ ທີ່ຈະບັງເກີດມານັ້ນ ແລະຈະຢື ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ບຸດມະ ຸດໄດ້.”
37 ກາງເວັ ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ທຸກວັ ແລະກາງຄື ກໍສະເດັດອອກໄປປະທັບຢູ່ທີ່ພູ ຊຶ່ງເຂົາເອີ້ນວ່າພູ
ໝາກກອກເທດ.
38 ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າຄົ ທັງປວງໄດ້ມາຫາພຣະອົງໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫານເພື່ອຈະຟັງພຣະອົງ.

ບົດທີ 22

ກາ ປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:1-5, 14-16; ມຣກ 14:1-2, 10-11; ຢຮ 11:14-53)

1 ເທດສະກາ ກິ ເຂໜຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງທີ່ເອີ້ນວ່າປັດສະຄານັ້ນກໍມາໃກ້ແລ້ວ.

2 ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກ ັກທໍາ ຈະຂ້າພຣະອົງກໍຊອກຊ່ອງທາງ ເພາະເຂົາຢ້າ ພົ ລະເມືອງ.

3 ອັ ໜຶ່ງ, ຊາຕາ ໄດ້ເຂໜສູ ໃຈຢູດາຜູ້ມີຊື່ວ່າອິສະກາຣີອົດ ຜູ້ຊຶ່ງເປັ ຄົນໜຶ່ງໃນພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນ.

4 ຢູດາໄດ້ອອກໄປປຶກສາກັບພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກ າຍທະຫາ ຮັກສາພຣະວິຫາ   ວ່າຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍວິ
ທີໃດ.

5 ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນດີໃຈແລະຕົກລົງກັບຢູດາວ່າຈະເອົາເງິ ໃຫ້.

6 ສ່ວ ຢູດາກໍຍອມຮັບຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເມື່ອຫວ້າງຄົ .

ພຣະເຢຊູສະເຫວີຍປັດສະຄາກັບສາວົກ

(ມທ 26:17-25; ມຣກ 14:12-21; ຢຮ 13:21-30)

7 ພໍເຖິງວັ ທີ່ເຂົາກິ ເຂໜຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເປັ ວັ ທີ່ເຂົາຕ້ອງຂ້າລູກແກະສໍາລັບປັດສະຄາ.

8 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງໃຊ້ເປໂຕແລະໂຢຮັ ໂດຍຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງໄປຈັດແຈງປັດສະຄາໄວ້ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ກິນ."

9 ເຂົາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ຈະໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍໄປຈັດແຈງບ່ອ ໃດ?".

10 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ດັ່ງນີ້, ເມື່ອທ່າ ທັງສອງຈະເຂໜໄປໃ ກຸງ ກໍຈະມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງທູ ໝໍ້ ້ຳມາພົບ ຈົ່ງຕາມເຂໜໃ ເຮືອ ທີ່ຜູ້
ນັ້ນຈະເຂໜໄປ.

11 ຈົ່ງເວໜກັບເຈໜເຮືອ ນັ້ນວ່າ 'ອາຈາ ໃຫ້ຖາມທ່າ ວ່າ, ຫ້ອງຮັບແຂກທີ່ເຮົາຈະກິ ປັດສະຄາກັບພວກສາວົກຂອງເຮົາໄດ້ນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ?'

12 ເຈໜຂອງເຮືອ ຈະຊີ້ໃຫ້ທ່າ ເຫັ ຫ້ອງໃຫຍ່ຊັ້ນເທິງທີ່ຕົກແຕ່ງໄວ້ແລ້ວ ທີ່ ັ້ນແຫລະ, ຈົ່ງຈັດແຈງໄວ້."

13 ເຂົາທັງສອງຈຶ່ງໄປແລະພົບເໝືອ ຢ່າງພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາ ແລ້ວເຂົາໄດ້ຈັດແຈງປັດສະຄາໄວ້.

ຊົງຕັ້ງພິທີມະຫາສະໜິດ

(ມທ 26:26-30; ມຣກ 14:22-26; 1ກຣທ 11:23-25)

14 ເມື່ອເຖິງໂມງມາແລ້ວພຣະອົງປະທັບຮ່ວມໂຕະກັບພວກອັກຄະສາວົກ.

15 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາມີຄວາມປາດຖະໜາດ້ວຍເຕັມໃຈທີ່ຈະກິ ປັດສະຄານີ້ກັບພວກທ່າ   ກ່ອ ເຮົາຈະທົ ທຸກທໍລະ
ມາ .

16 ດ້ວຍເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ກິ ປັດສະຄານີ້ອີກຈັກເທື່ອ ຈົນກວ່າຈະສໍາເລັດຄວາມໝາຍຂອງປັດສະຄານັ້ນໃ ລາຊ
ະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ."

17 ພຣະອົງຈັບເອົາຈອກໂມທະ າພຣະຄຸ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຮັບເອົາຈອກນີ້ຢາຍໃຫ້ກັ ດື່ມ.

18 ເພາະເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າເຮົາຈະບໍ່ດື່ມ ້າຜົ ອະງຸ ນີ້ຕໍ່ໄປອີກ ຈົ ກວ່າລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈໜະມາຕັ້ງຢູ່."

19 ພຣະອົງຊົງຈັບເຂໜຈີ່ມາໂມທະ າພຣະຄຸ ແລ້ວຊົງຫັກເຂໜຈີ່ນັ້ນຍື່ນໃຫ້ແກ່ເຂົາ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ຄືກາຍຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້
ປະທາ ສໍາລັບທ່າ ທັງຫລາຍ [ຈົ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ເປັ ທີ່ລະ ຶກເຖິງເຮົາ."

20 ເມື່ອຮັບປະທາ ເຂໜແລງແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງຈັບເອົາຈອກມາຢ່າງດຽວກັ   ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ຈອກນີ້ເປັ ຄໍາສັ ຍາໃໝ່ໃ ເລືອດຂອງເຮົາ
ທີ່ຖອກອອກສໍາລັບທ່າ ທັງຫລາຍ].

21 ແຕ່ເບິ່ງແມ! ມືຂອງຜູ້ທີ່ທໍລະຍົດຕໍ່ເຮົາກໍຢູ່ກັບເຮົາເທິງໂຕະນີ້.

22 ເພາະບຸດມະ ຸດຈະສະເດັດໄປເໝືອ ໄດ້ຊົງກໍາ ົດໄວ້ແລ້ວ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ນັ້ນທີ່ທໍລະຍົດຕໍ່ບຸດມະນຸດ."

23 ພວກສາວົກຕັ້ງຕ□ຖາມກັ ວ່າ ແມ່ ໃຜໃ ໝູ່ເຂົາທີ່ຈະເຮັດກາ ນັ້ນ?.

ເລື່ອງກາ ຊຶ່ງກັ ເປັ ຜູ້ໃຫຍ່

24 ແລະເກີດມີກາ ຖຽງກັ ຂຶ້ນໃ ລະຫວ່າງເຂົາວ່າ ຈະຖືວ່າໃຜເປັ ຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າໝູ່.

25 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ກະສັດຂອງຄົ ຕ່າງຊາດຍ່ອມເປັ ເຈົ້ານາຍເໜືອເຂົາແລະຜູ້ທີ່ມີອຳ າດເໜືອເຂົານັ້ນ ເຂົາເອີ້ນວ່າເຈົ້າ ບຸ ເຈົ້າຄຸ .

26 ແຕ່ໃ ພວກທ່າ ບໍ່ເປັ ຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ຜູ້ໃດໃ ພວກທ່າ ເປັ ອ້າຍໃຫ້ເປັ ເໝືອ ້ອງ ແລະຜູ້ໃດເປັ າຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັ ເໝືອ ຄົ ຮັ ບໃຊ້.

27 ດ້ວຍວ່າໃຜເປັ ໃຫຍ່ ແມ່ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໂຕະຫລືຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ ບໍ່ແມ່ ຜູ້ນັ່ງຢູ່ໂຕະຫລື ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຢູ່ຖ້າມກາງພວກທ່າ ເປັ ເໝືອ ຜູ້ ຮັບໃຊ້.

28 "ຝ່າຍພວກທ່າ ເປັ ຜູ້ທີ່ຕິດໝັ້ນຢູ່ກັບເຮົາໃ ເວລາຖືກທົດລອງ.

29 ພຣະບິດາໄດ້ຊົງຈັດແຈງແຜ່ ດິ ໃຫ້ແກ່ເຮົາຢ່າງໃດ ເຮົາກໍຈັດແຈງແຜ່ ດິ ໜຶ່ງໄວ້ສຳລັບພວກທ່າ ທັງຫລາຍເໝືອ ກັ .

30 ເພື່ອພວກທ່າ ຈະກິ ແລະດື່ມທີ່ໂຕະຂອງເຮົາໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອພວກທ່າ ຈະນັ່ງເທິງບັ ລັງພິພາກສາພວກ ອິສຣາເອ ທັງສິບສອງກະກຸ ນັ້ນ.

ຊົງທຳ ວາຍວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດພຣະອົງ

(ມທ 26:31-35; ມຣກ 14:27-31; ຢຮ 13:36-38)

31 "ຊີໂມ , ຊີໂມ ເອີຍ ເບິ່ງແມ! ຊາຕາ ໄດ້ຂໍເອົາພວກທ່າ ໄວ້ ເພື່ອຈະຟັດຮ່ອ ພວກທ່າ ເໝືອ ຟັດເຂົ້າເປືອກ.

32 ແຕ່ເຮົາໄດ້ໄຫວ້ວອ ສຳລັບທ່ານເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່າ ຈະບໍ່ຂາດ ຝ່າຍທ່ານ, ເມື່ອໄດ້ກັບຄື ມາແລ້ວ ຈົ່ງຊູແຮງພີ່ ້ອງຂອງ ທ່າ ໄວ້."

33 ຝ່າຍຊີໂມ ຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໄປກັບທ່າ ເຖິງຈະຕ້ອງຕິດຄຸກຫລືເຖິງຕາຍກໍດີ."

34 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ເປໂຕເອີຍ, ເຮົາບອກທ່າ ວ່າວັ ນີ້ແຫລະ, ກ່ອ ໄກ່ຂັ ທ່າ ຈະໄດ້ປະຕິເສດວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ."

ເລື່ອງກະເປົາເງິ , ຖົງ, ແລະດາບ

35 ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເມື່ອເຮົາໄດ້ໃຊ້ທ່າ ທັງຫລາຍອອກໄປ ໂດຍບໍ່ມີກະເປົາເງິ , ບໍ່ມີຖົງ, ຫລືບໍ່ມີເກີບນັ້ນ ພວກທ່າ ໄດ້ ຂາດເຂີ ສິ່ງໃດແດ່?" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ບໍ່ໄດ້ຂາດເຂີ ສິ່ງໃດ."

36 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ແຕ່ດຽວນີ້ໃຜມີກະເປົາເງິ ກໍໃຫ້ຖືໄປ ແລະຖົງກໍໃຫ້ຖືໄປເໝືອ ກັ ສ່ວ ຜູ້ບໍ່ມີດາບກໍໃຫ້ຂາຍເສື້ອໃຫຍ່ ຂອງຕົນ ເພື່ອຊື້ດາບດວງໜຶ່ງ.

37 ດ້ວຍເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ຄຳທີ່ຊຽ ໃ ພຣະຄຳພີນັ້ນຈະຕ້ອງສຳເລັດໃ ເຮົາ ຄືຄຳທີ່ວ່າ 'ທ່ານຖືກ ັບເຂົ້າກັບຄົ ອະທຳ' ເພາະຄຳທີ່ຊຽ ໄວ້ກ່ຽວກັບເຮົານັ້ນກໍຈະສຳເລັດ."

38 ແລະເຂົາທູ ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ເບິ່ງດາບສອງດວງນີ້ແມ!" ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພໍແລ້ວ."

ຊົງອ້ອ ວອ ທີ່ເຄັດເຊມາເ

(ມທ 26:36-46; ມຣກ 14:32-42)

39 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປຍັງພູໝາກກອກເທດຕາມເຄີຍ ແລະພວກສາວົກໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປ.

40 ເມື່ອມາເຖິງບ່ອ ນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງອ້ອ ວອ ຢູ່ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃ ກາ ທົດລອງ."

41 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກຈາກເຂົາໄກປະມາ ຄວ່າງກ້ອ ຫີ ເຖິງ ແລະຊົງຄຸເຂົ່າລົງອ້ອ ວອ ວ່າ,

42 “ພຣະບິດາເອີຍ! ຖ້າພໍພຣະໄທຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ເຄື່ອນຍ້າຍໄປຈາກລູກທ້ອ ! ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີ, ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັ ໄປຕາມຄວາມປາດຖະໜາ
ຂອງລູກ ແຕ່ໃຫ້ເປັ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເທີນ!”.
43 ແລ້ວມີເທວະດາຕົນໜຶ່ງຈາກສະຫວັ ມາປະກົດແກ່ພຣະອົງ ຊູກຳລັງພຣະອົງຂຶ້ນ.
44 ເມື່ອຊົງເກີດເປັ ທຸກຫວຸ້ ວາຍຫລາຍຂຶ້ນພຣະອົງກໍຊົງຕັ້ງພຣະໄທອ້ອ ວອ ຫລາຍ ເຫື່ອຂອງພຣະອົງເກີດເປັ ເໝືອ ເລືອດໄຫລ
ຢາດລົງດິ ເປັ ເມັດໃຫຍ່.
45 ເມື່ອຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກກາ ອ້ອ ວອ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາພວກສາວົກ ແລະຊົງເຫັ ເຂົາກຳລັງ ອ ຫລັບຢູ່ດ້ວຍຄວາມທຸກ
ໂສກ.
46 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງນອນຫລັບຢູ່ລຸກຂຶ້ນອ້ອ ວອ ເພື່ອພວກທ່າ ຈະບໍ່ຕົກໃ ກາ ທົດລອງ.”

ຊົງຖືກມອບໄວ້ແລະຈັບໄປ

(ມທ 26:47-56; ມຣກ 14:43-50; ຢຮ 18:3-11)

47 ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວບໍ່ທັ ຂາດຄຳ ເບິ່ງແມ! ມີຄົ ຈຳ ວ ຫລາຍ ແລະຜູ້ທີ່ຊື່ວ່າຢູດາ ຊຶ່ງເປັ ຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນ
ໄດ້ ໍາໜ້າເຂົາມາ ຢູດາໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຢຊູເພື່ອຈະຈູບພຣະອົງ.
48 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຖາມວ່າ, “ຢູດາເອີຍ, ທ່າ ຈະມອບບຸດມະ ຸດດ້ວຍກາ ຈູບຫລື?”.
49 ເມື່ອຄົ ທີ່ຢູ່ ໍາພຣະອົງເຫັ ເຫດກາ ທີ່ບັງເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, ‘ນາຍເອີຍ, ຈະໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍເອົາດາບມາຟັ ຫລື.”
50 ມີຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກສາວົກໄດ້ຟັ ຂ້ອຍໃຊ້ຄົ ໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂລຫິດ ຖືກຫູເບື້ອງຂວາຂາດ.
51 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ເຊົາເສຍເທາະ” ແລ້ວພຣະອົງຊົງບາຍຫູຄົ ນັ້ນເຮັດໃຫ້ດີເປັ ປົກກະຕິ.
52 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່, ກັບພວກ າຍທະຫາ ທີ່ຮັກສາພຣະວິຫາ , ແລະພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ອອກມາຕໍ່ສູ້ພຣະ
ອົງນັ້ນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຖືດາບຖືຄ້ອ ອອກມາເໝືອ ຕໍ່ສູ້ໂຈ ຫລື.
53 ເມື່ອເຮົາຢູ່ກັບທ່າ ທັງຫລາຍໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ທຸກໆ ວັ ນັ້ນ ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ຍື່ນມືຕໍ່ສູ້ເຮົາ ແຕ່ບັດນີ້ເປັ ເວລາຂອງພວກທ່າ
ແລະເປັ ເວລາຂອງອຳ າດແຫ່ງຄວາມມືດ.”

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:57-58, 69-75; ມຣກ 14:53-54, 66-72; ຢຮ 18:12-18, 25-27)

54 ເມື່ອໄດ້ຈັບພຣະອົງແລ້ວເຂົາໄດ້ພາໄປ ແລະຄຸມພຣະອົງເຂົ້າໄປໃ ສຳ ັກຂອງມະຫາປະໂລຫິດ ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ຕາມໄປໃ ລະຍະ
ຫ່າງໄກ.
55 ເມື່ອເຂົາໄດ້ດັງໄຟໃ ກາງເດີ່ນບ້າ ແລະພາກັນນັ່ງລົງ ເປໂຕກໍເຂົ້ານັ່ງກັບເຂົາ.
56 ມີຍິງໃຊ້ຄົນໜຶ່ງເຫັ ເປໂຕນັ່ງຢູ່ບ່ອ ແສງໄຟສ່ອງ ກໍເພ່ງເບິ່ງແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເຄີຍຢູ່ກັບຄົ ນັ້ນ.”
57 ແຕ່ເປໂຕຕອບປະຕິເສດວ່າ “ຍິງເອີຍ, ຄົ ຜູ້ນັ້ນຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກ.”
58 ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງມີຄົ ໜຶ່ງເຫັ ເປໂຕກໍເວົ້າວ່າ, “ໂຕເປັ ຄົ ໃ ພວກນັ້ນເໝືອ ກັນ” ເປໂຕຈຶ່ງຕອບວ່າ “ຊາຍເອີຍ, ບໍ່ແມ່ນດອກ!”.
59 ຢູ່ມາປະມານຊົ່ວໂມງໜຶ່ງມີອີກຄົນໜຶ່ງຢື ຢັ ຢ່າງແຂງແຮງ ວ່າ, “ຄັກແທ້ແລ້ວ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເຄີຍຢູ່ກັບຄົ ນັ້ນ ເພາະເປັ ໄທຄາລິເລ
ເໝືອ ກັນ.”
60 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຕອບວ່າ, “ຊາຍເອີຍ, ເລື່ອງທີ່ມຶງເວົ້ານັ້ນກູບໍ່ຮູ້ຈັກ” ໃນທັ ໃດນັ້ນ ເມື່ອເປໂຕເວົ້າຍັງບໍ່ທັ ຂາດຄຳໄກ່ກໍຂັ .
61 ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງຫລຽວເບິ່ງເປໂຕ ແລ້ວເປໂຕກໍລະ ຶກເຖິງຄຳທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ຕົ ວ່າ, “ວັນນີ້ກ່ອ ໄກ່
ຂັ ທ່າ ຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ.”
62 ແລ້ວເປໂຕກໍອອກໄປຂ້າງ ອກຮ້ອງໄຫ້ເປັ ທຸກໜັກໃຈ.

ກາ ເຍາະເຍີ້ຍທຸບຕີພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:67-68; ມຣກ 14:65)

63 ຝ່າຍຄົ ທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຄຸມພຣະເຢຊູ ກໍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍແລະທຸບຕີພຣະອົງ.

64 ແລະເມື່ອເຂົາໄດ້ເອົາຜ້າມັດພຣະເ ດຂອງພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາກໍຖາມວ່າ, "ແມ່ນໃຜຕີມຶງ ທວາຍເບິ່ງແມ?".

65 ເຂົາໄດ້ເວົ້າຄຳຫຍາບຊ້າຕໍ່ພຣະອົງອີກຫລາຍປະກາ .

ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າສາ ສູງສຸດ

(ມທ 26:59-66; ມຣກ 14:55-64; ຢຮ 18:19-24)

66 ຄັ ຮຸ່ງເຊົ້າມາແລ້ວພວກເຖົ້າແກ່ຂອງພົ ລະເມືອງ, ກັບພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກ ັກທຳໄດ້ມາປະຊຸມກັ ແລະເຂົາໄດ້ພາ
ພຣະອົງເຂົ້າໄປໃ ສາ ສູງສຸດຂອງເຂົາ.

67 ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າເປັ ພຣະຄຣິດ ຈົ່ງບອກເຮົາເສຍ" ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຖິງເຮົາຈະບອກພວກທ່າ ທ່າ ຈະກໍບໍ່ເຊື່ອ
ເຮົາດອກ.

68 ແລະເຖິງເຮົາຈະຖາມພວກທ່າ ທ່າ ກໍຈະບໍ່ຕອບເຮົາຈັກຄຳ.

69 ແຕ່ວ່າຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປບຸດມະ ຸດຈະນັ່ງເບື້ອງຂວາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທາ ຸພາບ."

70 ເຂົາທຸກຄົ ຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນເຈົ້າເປັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຫລື?" ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍເອງວ່າເຮົາ
ເປັ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ."

71 ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາຍັງຈະຕ້ອງກາ ພະຍາ ອັ ໃດອີກ ເພາະຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ຍິ ຈາກປາກຂອງມັ ເອງແລ້ວ."

ບົດທີ 23

ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າປີລາດ

(ມທ 27:1-2, 11-14; ມຣກ 15:1-5; ຢຮ 18:28-38)

1 ແລ້ວຂາປະຊຸມທັງໝົດໄດ້ລຸກຂຶ້ນພາພຣະເຢຊູໄປຫາປີລາດ.

2 ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຕ□ຟ້ອງພຣະອົງວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ພົບຄົນນີ້ກຳລັງຊັກຊວ ຊົ ຊາດຂອງເຮົາໃຫ້ເຮັດຜິດ ຄືຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເສຍສ່ວຍແກ່ກາຍ
ຊາ ແລະຍັງເວົ້າວ່າຕົວເອງເປັ ພຣະຄຣິດຄືກະສັດອົງໜຶ່ງ."

3 ປີລາດຈຶ່ງຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, "ເຈົ້າເປັ ກະສັດຂອງຊາດຢິວຫລື?" ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ທ່ານເວົ້ານັ້ນແລ້ວ."

4 ປີລາດຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະປະຊາຊົ ວ່າ, "ເຮົາບໍ່ເຫັ ຜິດໃ ຜູ້ນີ້ຈັກປະການ."

5 ແຕ່ເຂົາແຮ່ງກ່າວຄຳແຂງຂຶ້ນວ່າ, "ຄົນຜູ້ນີ້ໄດ້ຍົວະຍົງພົ ລະເມືອງໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະສັ່ງສອ ທົ່ວແຂວງຢູດາຍຕັ້ງຕ□ແຕ່ແຂວງຄາລີເລ
ຈົ ເຖິງທີ່ນີ້."

ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າເຮໂຣດ

6 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິ ເຂົາອອກຊື່ຄາລີເລຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຄົນນີ້ເປັ ໄທຄາລີເລຫລື?".

7 ເມື່ອຊາບວ່າພຣະອົງເປັ ຄົ ຢູ່ຂອບເຂດປົກຄອງຂອງເຮໂຣດ ປີລາດຈຶ່ງສົ່ງພຣະອົງໄປຫາເຮໂຣດ ຜູ້ກຳລັງພັກຢູ່ໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມໃ
ເວລານັ້ນ.

8 ເມື່ອເຮໂຣດໄດ້ເຫັ ພຣະເຢຊູກໍມີຄວາມຍິ ດີຫລາຍ ດ້ວຍວ່າທ່າ ຢາກພົບພຣະອົງແຕ່ເຫິງແລ້ວ ເພາະໄດ້ຍິ ເຖິງເລື່ອງຂອງພຣະອົງ
ແລະຫວັງວ່າຈະເຫັ ພຣະອົງຊົງເຮັດກາ ອັດສະຈັ ບາງປະກາ .

9 ທ່າ ຈຶ່ງຖາມພຣະອົງຫລາຍຂໍ້ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບຈັກຢ່າງ.

10 ຝ່າຍພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ ແລະພວກ ັກທຳກໍຢື ຂຶ້ນຟ້ອງພຣະອົງຢ່າງແຂງແຮງ.

11 ແລະເຮໂຣດກັບພວກທະຫາ ຂອງທ່າ ໄດ້ດູໝິ່ນເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງ ແລະເອົາເສື້ອໂຕງົດງາມມາຫົ່ມໃຫ້ພຣະອົງ ແລ້ວສົ່ງພຣະອົງຄື ໄປຫາປີລາດ.
12 ຝ່າຍປີລາດກັບເຮໂຣດໄດ້ຄື ດີກັ ໃ ວັ ນັ້ນ ດ້ວຍວ່າແຕ່ກ່ອ ເປັ ສັດຕູກັ .

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກພິພາກສາໃຫ້ເຖິງສິ້ນພຣະຊົ

(ມທ 27:15-26; ມຣກ 15:6-15; ຢຮ 18:39-19:16)

13 ປີລາດຈຶ່ງສັ່ງພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່, ພວກເຈຂ າຍ, ກັບລາສະດອ ໃຫ້ມາປະຊຸມກັ .
14 ແລ້ວກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ພາຄົນນີ້ມາຫາເຮົາຟ້ອງວ່າເປັ ຄົ ຊັກຊວ ລາສະດອ ໃຫ້ຫລົງຜິດໄປ ແລະເບິ່ງແມ!
ເຮົາໄດ້ສືບສວ ຕໍ່ໜ້າພວກທ່າ ແລະບໍ່ເຫັ ວ່າຄົ ນີ້ມີຄວາມຜິດໃ ຂໍ້ທີ່ທ່າ ທັງຫລາຍຟ້ອງນັ້ນ.
15 ແລະເຮໂຣດກໍບໍ່ເຫັ ມີຄວາມຜິດເໝືອ ກັ ເພາະວ່າທ່າ ໄດ້ສົ່ງຕົວຄົ ນີ້ກັບມາຫາເຮົາອີກແລ້ວ ເບິ່ງແມ! ຄົ ຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັ ໃດ
ທີ່ສົມຄວ ຈະຖືກໂທດເຖິງຕາຍ.
16 ເຫດສັ ນັ້ນເມື່ອເຮົາຂ້ຽ ຜູ້ນີ້ແລ້ວກໍຈະປ່ອຍ.”
17 [ດ້ວຍວ່າໃ ງາ ເທດສະກາ ນັ້ນທ່າ ຕ້ອງປ່ອຍຄົ ໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາ.]
18 ແຕ່ຄົ ທັງປວງຮ້ອງຂຶ້ນພ້ອມກັ ວ່າ, “ເອົາມັ ໄປຂ້າເສຍ ແລ້ວຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ພວກເຮົາ.”
19 ສ່ວ ບາຣາບານັ້ນກໍຍັງຕິດຄຸກຢູ່ ເພາະກາ ຈະລາຈົ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃ ເມືອງແລະກາ ຂ້າຄົ .
20 ສ່ວ ປີລາດຍັງມີ ້າໃຈຢາກປ່ອຍພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາອີກ.
21 ແຕ່ເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຄຶງໄວ້, ຄຶງມັ ໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ!”.
22 ປີລາດຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເປັ ເທື່ອທີສາມວ່າ, “ຄຶງເຮັດຫຍັງ ຄົ ນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດອັ ໃດ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັ ວ່າມີຜິດອັ ໃດທີ່ສົມຄວ ຈະໃຫ້ຖືກ
ໂທດເຖິງຕາຍ ເຫດສັ ນັ້ນເມື່ອເຮົາຂ້ຽ ແລ້ວກໍຈະປ່ອຍເສຍ.”
23 ຝ່າຍຄົ ທັງປວງກໍພ້ອມກັ ຮ້ອງສຽງດັງ ເພື່ອຈະໃຫ້ຄຶງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ແລະສຽງຂອງເຂົາກໍຊະ ະ.
24 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງຕັດສິ ໃຫ້ເປັ ໄປຕາມຄວາມຂໍຮ້ອງຂອງເຂົາ.
25 ທ່າ ຈຶ່ງປ່ອຍຄົ ທີ່ເຂົາຂໍນັ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ຕິດຄຸກຢູ່ເພາະກາ ຈະລາຈົ ແລະກາ ຂ້າຄົ ແຕ່ໄດ້ມອບພຣະເຢຊູໄວ້ຕາມຄວາມຕ້ອງກາ ຂອງ
ເຂົາ.

ກາ ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ

(ມທ 27:32-44; ມຣກ 15:21-32; ຢຮ 19:17-27)

26 ເມື່ອເຂົາພາພຣະອົງອອກໄປ ເຂົາໄດ້ຈັບຊີໂມ ໄທກີເຣເ ທີ່ກຳລັງມາຈາກບ້າ ອກ ແລ້ວເອົາໄມ້ກາງແຂ ວາງໃສ່ໃຫ້ແບກຕາມ
ພຣະເຢຊູໄປ.
27 ປະຊາຊົ ຈຳ ວ ຫລວງຫລາຍໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປ ທັງພວກແມ່ຍິງທີ່ຕີເອິກຮ້ອງໄຫ້ເພາະພຣະອົງ.
28 ພຣະເຢຊູຊົງຫລຽວຫລັງຫາເຂົາແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ລູກສາວເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ຢ່າຂູ່ຮ້ອງໄຫ້ສົງສາ ເຮົາ ແຕ່ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ສົງສາ ຕົ
ເອງ ແລະສົງສາ ລູກທັງຫລາຍຂອງຕົ .
29 ດ້ວຍວ່າເບິ່ງແມ, ຈະມີເວລາໜຶ່ງທີ່ເຂົາຈະເວຂວ່າ, ‘ແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັ ໝັ , ທ້ອງທີ່ບໍ່ເກີດລູກ, ແລະຫົວ ົມທີ່ລູກບໍ່ໄດ້ດູດຈັກເທື່ອ
ກໍເປັ ສຸກ’.
30 ໃ ເວລານັ້ນເຂົາຈະຕັ້ງຕ□ກ່າວກັບພູທັງຫລາຍວ່າ ‘ຂໍຈົ່ງເຈື່ອນລົງມາທັບເຮົາ’ ແລະກ່າວກັບໂ ທັງຫລາຍວ່າ ‘ຈົ່ງປົກບັງເຮົາໄວ້’.
31 ເພາະວ່າຖ້າເຂົາເຮັດກາ ຢ່າງນີ້ແກ່ຕ□ໄມ້ສົດ ເຂົາຈະເຮັດຢ່າງໃດໜໍແກ່ຕ□ໄມ້ທີ່ແຫ້ງແລ້ວ.”
32 ມີອີກສອງຄົ ທີ່ເປັ ຜູ້ຮ້າຍ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ຄຸມມາເໝືອ ກັ ເພື່ອຂ້າເສຍພ້ອມກັບພຣະອົງ.
33 ເມື່ອມາເຖິງບ່ອ ໜຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າກະໂຫລກຫົວ ເຂົາກໍຄຶງພຣະອົງໄວ້ບ່ອ ນັ້ນທີ່ໄມ້ກາງແຂ ພ້ອມກັບຜູ້ຮ້າຍສອງຄົນ ເບື້ອງຂວາຄົ
ໜຶ່ງ, ເບື້ອງຊ້າຍຄົ ໜຶ່ງ.

34 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງອ້ອ ວອ ວ່າ, “ໂອ ພຣະບິດາເຈົ້າ, ຂໍໂຜດອະໄພໂທດເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາກຳລັງເຮັດອັ ໃດ” ແລ້ວ
ເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງໄປຈົກສະຫລາກແບ່ງປັ ກັ .
35 ຝ່າຍປະຊາຊົ ກໍຢື ເບິ່ງແລະພວກເຈົ້າ າຍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງວ່າ, “ມັນໄດ້ຊ່ອຍຄົ ອື່ນໃຫ້ລອດພ□ ຖ້າຄົ ນີ້ເປັ ພຣະຄຣິດທີ່ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ ໃຫ້ມັ ຊ່ອຍຕົ ເອງເສຍ.”
36 ພວກທະຫາ ໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງເໝືອ ກັ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາເອົາເຫລົ້າແວງສົ້ມຖວາຍພຣະອົງ.
37 ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າເປັ ກະສັດຊາດຢິວ ຈົ່ງຊ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ພ□ເສຍ.”
38 ແລະມີຄຳຂຽ ໄວ້ເທິງພຣະອົງວ່າ, “ຜູ້ນີ້ຄືກະສັດຂອງຊາດຢິວ.”
39 ຝ່າຍຄົ ໜຶ່ງໃ ຜູ້ຮ້າຍທີ່ຖືກຄຶງໄວ້ ໄດ້ເວົ້າໝິ່ນປະໝາດຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າເປັ ພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ ຫລື ຈົ່ງຊ່ອຍຕົ ເອງກັບຊ່ອຍ
ເຮົາໃຫ້ພ□ເສຍ.”
40 ແຕ່ຄົ ໜຶ່ງໄດ້ຫ້າມວ່າ, “ໂຕບໍ່ຢ້າ ພຣະເຈົ້າຫລື ເພາະໂຕກໍຖືກໂທດເໝືອ ກັ .
41 ຝ່າຍເຮົາກໍສົມກັບໂທດນັ້ນແທ້ ເພາະເຮົາກຳລັງໄດ້ຮັບສົມກັບກາ ທີ່ເຮົາເຮັດນັ້ນ ແຕ່ຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັ ໃດ.”
42 ແລ້ວຄົ ນັ້ນຈຶ່ງທູ ວ່າ, “ພຣະເຢຊູເອີຍ, ເມື່ອໃດທ່າ ມາໃ ແຜ່ ດິ ຂອງທ່າ ຂໍຈົ່ງລະ ຶກເຖິງຂ້າ ້ອຍແດ່.”
43 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາບອກທ່າ ຕາມຈິງວ່າ ວັ ນີ້ທ່າ ຈະຢູ່ກັບເຮົາໃ ທີ່ສຸຂະເສີມ.”

ຊົງສິ້ນພຣະຊົ

(ມທ 27:45-56; ມຣກ 15:33-41; ຢຮ 19:28-30)

44 ເວລານັ້ນພໍປະມາ ທ່ຽງ ໂມງ[ກ] ກໍບັງເກີດມືດມົວທົ່ວແຜ່ ດິ ຈົ ເຖິງເກົ້າໂມງ.[ຂ]
45 ແສງຕາເວັ ກໍມືດໄປ ແລະຜ້າກັ້ງໃ ພຣະວິຫາ ກໍຖືກຊົງຈີກເຄິ່ງກາງ.
46 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງສຽງດັງກ່າວວ່າ, “ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍຂໍຝາກຈິດວິ ຍາ ຂອງຂ້າ ້ອຍໄວ້ໃ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ” ເມື່ອ
ຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ ແລ້ວກໍສິ້ນພຣະຊົ .
47 ເມື່ອນາຍຮ້ອຍທະຫາ ໄດ້ເຫັ ກາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈຶ່ງສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຈິງແທ້ແລ້ວ, ທ່າ ຜູ້ນີ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ.”
48 ຄົ ທັງປວງທີ່ມາຊຸມ ຸມເບິ່ງກາ ແປກປະຫລາດນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັ ເຫດກາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ກໍພາກັ ຕີເອິກກັບຄື ໄປ.
49 ຄົ ທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງກັບພວກແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ຕາມມາພ້ອມພຣະອົງແຕ່ແຂວງຄາລີເລ ກໍຢື ເບິ່ງກາ ທັງຫລາຍນີ້ຢູ່ແຕ່ໄກ.

ກາ ປົງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 27:57-61; ມຣກ 15:42-47; ຢຮ 19:38-42)

50 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ເປັ ສະມາຊິກແຫ່ງສາ ສູງສຸດ ທ່າ ເປັ ຄົ ດີແລະສັດຊື່.
51 ທ່າ ຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຫັ ດີຕາມມະຕິແລະກາ ເຮັດຂອງເຂົານັ້ນ ທ່ານເປັ ໄທບ້າ ອາຣີມາທາຍຊຶ່ງເປັ ບ້າ ຂອງຊາດຢິວ ທັງເປັ ຜູ້ຄອຍ
ຖ້າລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
52 ທ່າ ຜູ້ນີ້ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາປີລາດຂໍເອົາພຣະສົບພຣະເຢຊູ.
53 ແລະເມື່ອໄດ້ອັ ເຊີ ພຣະສົບລົງແລ້ວ ທ່າ ກໍເອົາຜ້າປ່າ ຫໍ່ຫຸ້ມໄວ້ ແລ້ວອັ ເຊີ ພຣະສົບໄປບັ ຈຸວາງໄວ້ໃ ອຸບໂມງ ທີ່ສະກັດໄວ້ໃ
ຫີ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ໄດ້ວາງສົບໃຜຈັກເທື່ອ.
54 ວັ ນັ້ນເປັ ວັ ຈັດຕຽມ ແລະວັ ຊະບາໂຕກໍເກືອບຈະເຖິງແລ້ວ.
55 ຝ່າຍພວກແມ່ຍິງທີ່ຕາມພຣະອົງມາຈາກແຂວງຄາລີເລກໍໄດ້ຕາມໄປ ແລະໄດ້ເຫັ ອຸບໂມງ ກັບໄດ້ເຫັ ເຂົາບັ ຈຸວາງພຣະສົບຂອງພ
ຣະອົງໄວ້ຢ່າງໃດ.
48 ແລ້ວເຂົາກໍໄດ້ກັບໄປຈັດແຈງເຄື່ອງແລະ ້ຳມັ ຫອມ.
ໃ ວັ ຊະບາໂຕນັ້ນເຂົາກໍໄດ້ພັກກາ ຕາມພຣະບັ ຍັດ.

ບົດທີ 24

ກາ ຊົງຄື ພຣະຊົ

(ມທ 28:1-10; ມຣກ 16:1-8; ຢຮ 20:1-10)

1 ແຕ່ຮຸ່ງເຊົາວັ ດ□ສັບປະດາ ຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ ໍາເອົາເຄື່ອງຫອມທີ່ຈັດໄວ້ນັ້ນມາເຖິງອຸບໂມງ.

2 ແລະເຂົາໄດ້ເຫັ ກ້ອ ຫີ ນັ້ນກິ້ງອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວ.

3 ເມື່ອເຂົາໄປທັງໃ ແລ້ວເຂົາກໍບໍ່ເຫັ ພຣະສົບ.

4 ເມື່ອເຂົາກໍາລັງຄຶດສະຫງົ ສົ ເທ ດ້ວຍເຫດກາ ນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ມີຊາຍສອງຄົ ຢື ຢູ່ໃກ້ເຂົາ ່ງເຄື່ອງອັ ງົດງາມຈົ ເຫລື້ອມຕາ.

5 ຝ່າຍແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍຢ້າ ແລະກົມໜ້າລົງເຖິງດິ ສອງຄົ ນັ້ນໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກ າງຊອກຫາຄົ ເປັ ໃ ໝູ່ຄົ ຕາຍເຮັດ ຫຍັງ?.

6 [ພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ແຕ່ຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາແລ້ວ] ຈົ່ງລະ ຶກເຖິງຄໍາທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບທ່າ ທັງຫລາຍ ເມື່ອພຣະ ອົງຍັງຢູ່ໃ ແຂວງຄາລີເລນັ້ນ.

7 ວ່າບຸດມະ ດຈະຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ໃ ມືຄົ ບາບ, ຈະຖືກຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ , ແລະໃ ວັ ທີ່ວ ສາມກໍຈະຄື ມາອີກ."

8 ແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ລະ ຶກເຖິງຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະອົງ.

9 ແລະເມື່ອໄດ້ກັບໄປຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ບອກເຫດກາ ທັງປວງນັ້ນແກ່ພວກສິບເອັດຄົ ນັ້ນແລະຄົ ອື່ນໆ ເໝືອ ກັ .

10 ຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກເຫດການນັ້ນແກ່ພວກອັກຄະສາວົກ ຄືມາຣີອາມັກດາລາ, ໂຢຮັ າ, ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ, ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ ກັບເຂົາ.

11 ຝ່າຍພວກອັກຄະສາວົກບໍ່ເຊື່ອຄໍາເວົ້າຂອງພວກແມ່ຍິງ ເພາະຖືວ່າເປັ ຄໍາເວົ້າເປົ່າໆ.

12 [ແຕ່ເປໂຕໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ່ນມາຍັງອຸບໂມງ ເມື່ອກົ້ມລົງກໍເຫັ ແຕ່ຜ້າຫໍ່ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງກັບໄປດ້ວຍຄວາມຄຶດປະຫລາດໃຈເຖິງເຫດກາ ຊຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ.]

ກາ ເດີ ທາງໄປເອມາອູດ

(ມຣກ 16:12-13)

13 ແລະເບິ່ງແມ, ໃ ວັ ດຽວນັ້ນຍັງມີສາວົກສອງຄົ ກໍາລັງໄປບ້າ ເອມາອູດ ຊຶ່ງໄກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມປະມາ ຫົກພັ ວາ.

14 ເຂົາທັງສອງໄດ້ສົ ທະ າກັ ເຖິງເຫດກາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ.

15 ເມື່ອເຂົາກໍາລັງສົ ທະ າໄຕ່ຖາມກັ ຢູ່ ພຣະເຢຊູກໍສະເດັດເຂົ້າມາໃກ້ເຂົາ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຮ່ວມທາງກັບເຂົາໄປ.

16 ແຕ່ຕາຂອງເຂົາໄດ້ຖືກຊົງບັງລັບໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ.

17 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເມື່ອມາຕາມທາງພວກທ່າ ໄຕ່ຖາມກັ ເຖິງເລື່ອງໃດ?" ແລະເຂົາໄດ້ຢຸດຢື ຢູ່ດ້ວຍໜ້າໂສກເສົ້າ.

18 ແລ້ວຄົນໜຶ່ງຊື່ກະໂລປາ ໄດ້ທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ໃນບັນດາແຂກເມືອງທີ່ມາອາໃສຢູ່ໃ ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ມີແຕ່ທ່າ ຜູ້ດຽວຫລື ທີ່ບໍ່ຮູ້ ເຫດກາ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນທີ່ນັ້ນໃ ລະຫວ່າງວັ ເຫລົ່ານີ້?".

19 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເຫດກາ ອັ ໃດ?" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ເລື່ອງເຢຊູໄທ າຊາເຣັດທີ່ສະແດງຕົວເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທໍາປະ ກອບດ້ວຍລິດເດດ ໃ ກິດຈະກາ ແລະໃ ຖ້ອຍຄໍາຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ໜ້າພົ ລະເມືອງທັງໝົດ.

20 ຄືຜູ້ທີ່ພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ແລະພວກເຈົ້າ າຍຂອງເຮົາ ໄດ້ມອບເພິ່ນໄວ້ໃຫ້ຕັດສິ ລົງໂທດເຖິງຕາຍ ແລະໄດ້ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງ ແຂ .

21 ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຫວັງໃຈວ່າ ຈະແມ່ ທ່າ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ຈະໄຖ່ຊົ ຊາດອິສຣາເອ ໃຫ້ພົ້ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ, ວັ ນີ້ເປັ ວັ ທີ່ວ ສາມຕັ້ງແຕ່ເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ.

22 ມີແມ່ຍິງລາງຄົ ໃ ພວກເຮົາໄດ້ໄປເຖິງອຸບໂມງແຕ່ຮຸ່ງເຊົ້າ ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະຫລາດໃຈຫລາຍ.

23 ຄືເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັ ສົບຂອງທ່ານ ຈຶ່ງມາບອກວ່າໄດ້ເຫັ ິມິດເປັ ເທວະດາ ແລະເທວະດາໄດ້ບອກວ່າທ່າ ມີຊີວິດຢູ່.

24 ບາງຄົ ທີ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາກໍໄດ້ໄປເຖິງອຸບໂມງ ແລະໄດ້ພົບເໝືອ ພວກແມ່ຍິງນັ້ນໄດ້ບອກ ແຕ່ທ່າ ຜູ້ນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນ."

25 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ສອງຄົ ນັ້ນວ່າ, "ໂອ ຄົ ໂງ່, ຜູ້ມີໃຈເສີຍຊ້າໃ ກາ ເຊື່ອບັ ດາຖ້ອຍຄຳ ຊຶ່ງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄດ້ກ່າວໄວ້ນັ້ນ.
26 ຈຳເປັ ທີ່ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງທົ ທຸກທໍລະມາ ຢ່າງນັ້ນ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃ ລັດສະໝີຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ ຫລື."
27 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງອະທິບາຍພຣະທຳພີທັງໝົດທີ່ກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງໃຫ້ເຂົາຟັງ ຕັ້ງແຕ່ໂມເຊແລະບັ ດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳ.
28 ເມື່ອເຂົາມາໃກ້ບ້າ ທີ່ຈະໄປນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເຮັດເໝືອ ກັບວ່າຈະສະເດັດເລີຍໄປ.
29 ແຕ່ເຂົາທັງສອງໄດ້ໜ່ວງໜ່ຽວທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເຊີນທ່າ ມາພັກເຊົາຢູ່ກັບເຮົາ ເພາະວ່າເວລາກໍຈວ ຈະຄ່ຳແລ້ວ ແລະວັ ກໍລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ."
30 ຢູ່ມາເມື່ອຊົງນັ່ງໂຕະຮ່ວມເຂົາ ພຣະອົງຊົງຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ມາໂມທະ າພຣະຄຸ ແລ້ວຊົງຫັກຍື່ນໃຫ້ເຂົາ.
31 ແລະຕາຂອງເຂົາກໍຖືກຊົງປິດອອກ ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງຫາຍໄປຈາກເຂົາເສຍ.
32 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ເມື່ອພຣະອົງຊົງເວົ້າ ່າເຮົາຕາມທາງ ແລະໄດ້ຊົງອະທິບາຍພຣະຄຳພີໃຫ້ເຮົາຟັງນັ້ນ ໃຈຂອງເຮົາກໍຮ້ອ ຮົເໝືອ ໄຟພາຍໃ ເຮົາ ບໍ່ແມ່ ຫລື."
33 ໃ ໂມງນັ້ນເຂົາທັງສອງກໍລຸກຂຶ້ນກັບໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ພົບສິບເອັດຄົ ນັ້ນຊຸມ ຸມກັ ຢູ່ພ້ອມກັບພັກພວກ.
34 ກຳລັງເວົ້າກັ ວ່າ, "ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັ ຈ້າຊົງເປັ ຄື ມາແ ່ແທ້ ແລະໄດ້ຊົງປະກົດແກ່ຊີໂມນ."
35 ຝ່າຍສອງຄົ ນັ້ນໄດ້ເລົ່າຍັງເຫດກາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທາງ ແລະກາ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງເອງໂດຍກາ ຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູຊົງປະກົດແກ່ພວກສາວົກ

(ມທ 28:16-20; ມຣກ 16:14-18; ຢຮ 20:19-23; ກຈກ 1:6-8)

36 ເມື່ອເຂົາທັງສອງກຳລັງເລົ່າເຫດກາ ທັງປວງນັ້ນຢູ່ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຢື ຢູ່ທ່າມກາງເຂົາ [ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ"].
37 ຝ່າຍເຂົາກໍຢ້າ ສະດຸ້ງຕົກໃຈໂດຍຄຶດວ່າເຫັ ຜີ.
38 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຫວຸ້ ວາຍໄປເຮັດຫຍັງ ດ້ວຍເຫດໃດຄວາມຄຶດສະຫງົ ສົ ເຫຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃ ໃຈຂອງພວກທ່າ .
39 ຈົ່ງເບິ່ງມືແລະຕີ ຂອງເຮົາວ່າແມ່ ເຮົາເອງ ຈົ່ງຄຳເບິ່ງຕົວເຮົາ ເພາະວ່າຜີບໍ່ມີເນື້ອບໍ່ມີກະດູກເໝືອ ກັບທ່າ ເຫັ ເຮົາມີຢູ່ນີ້."
40 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງສະແດງພຣະຫັດແລະພຣະບາດໃຫ້ເຂົາເຫັ .
41 ເມື່ອເຂົາຍັງບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອເພາະຄວາມຍິ ດີແລະປະຫລາດໃຈຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ທີ່ນີ້ພວກທ່າ ມີຫຍັງກິ ແດ່ຫລື?".
42 ແລະເຂົາກໍເອົາປາປີ້ງຕ່ອ ໜຶ່ງມາຖວາຍພຣະອົງ.
43 ພຣະອົງຊົງຮັບມາສະເຫວີຍຕໍ່ໜ້າເຂົາ.
44 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ຄືຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບອກໄວ້ແກ່ທ່າ ທັງຫລາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່າ ວ່າບັ ດາຄຳທີ່ຂຽ ໄວ້ເຖິງເຮົາໃ ບັ ຍັດຂອງໂມເຊ, ໃ ຄຳພີຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳ, ແລະໃ ຄຳພີເພງສັ ລະເສີ ນັ້ນຈຳເປັ ຈະຕ້ອງສຳເລັດ."
45 ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງບັ ດົ ຈິດໃຈຂອງເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ.
46 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ມີຄຳຂຽ ໄວ້ຢ່າງນີ້ ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງທົ ທຸກທໍລະມາ , ແລະຊົງເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍໃ ວັ ທີ່ສາມ.
47 ແລະຈະຕ້ອງປະກາດທົ່ວທຸກປະເທດໃ ພຣະ າມຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຮັບກາ ຍົກບາບໂທດ ຕັ້ງແຕ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປ.
48 ຝ່າຍທ່າ ທັງຫລາຍເປັ ພະຍາ ໃ ກາ ທັງຫລາຍນັ້ນ.

49 ແລະເບິ່ງແມ, ອັ ທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງສັ ຍາໄວ້ນັ້ນ ເຮົາກໍໃຊ້ມາເທິງທ່າ ທັງຫລາຍ ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່າ ຈົ່ງຄອຍຢູ່ໃ ກຸງ ຈົ
ກວ່າພວກທ່າ ຈະໄດ້ປະກອບດ້ວຍລິດເດດທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ."

ກາ ສະເດັດສູ່ສະຫວັ

(ມທ 16:19-20; ກຈກ 1:9-11)

50 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພາເຂົາອອກໄປເຖິງບ້າ ເບດທາເ ຍ ແລະຊົງຍົກພຣະຫັດອວຍພອ ເຂົາ.

51 ເມື່ອຊົງອວຍພອ ຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກເຂົາໄປ [ແລະຊົງຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັ].

52 ສ່ວ ເຂົາ [ເມື່ອຂາບລົງ ະມັດສະກາ ພຣະອົງແລ້ວ] ກໍກັບໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຄວາມຍິ ດີຫລາຍ.

53 ແລະທຸກໆ ວັ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຢູ່ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ສັ ລະເສີ ໂມທະ າຂອບພຣະຄຸ ຂອງພຣະເຈົ້າ.